

சிவமயம்

A Visit to Tiruvavaduturai

திருவாவடுதுறை தரிசனம்

BY

Mr. V. Kandasami Pillai of Jaffna

Brother of "Tirumantram" Viswanatha Pillai

புகைவண்டிப் பிரயாணம்

நூராவசத்திற்காணும் கட்சியளிற் கல்ப்புற்ற கட்டுப்புறத்து தீயற்றை
யழகுளோக கண்டு களிக்க என்னி இரெக்திரினு புட்டாசி யாத்தில்
ஒரு கன் மாலைப் பொழுதில் எழுழுவில் புகைவண்டி பற்றினேன். தென்னிட
திவகர் கட்சிகளுஞ் சாவிர்யாற்றும் பிரதேசத்திலுள்ளவை சிந்தனையென்
பது பிரசித்தமல்லவா? இங்களில் ஒரு கானும் தென்னிடிப வெயில்வே மூன்
ஒரு முகுப்பு வண்டியில் பிரயாணம் செய்யக்கூடாதென்றும் பெரும் பாட
நீதை இரவு ஆழுதும் தீங்கமையப் படித்துக்கொண்டேன். மறுநாள் அரு
கோதையத்தில் மாழும் சேர்ந்து காவேரியைத் தரிசித்துக் காலைக் கடலை
முடித்துக்கொண்டு, பொன்னியின் பெருமையைப் பார்த்து மகிழ்வறும்
பொருட்டு மறுபடி புகைவண்டி யேறினேன். தெற்கே செல்லச் செல்ல
அந்தப் பெருமை அகிகமாய்த் தோன்றியது.

பந்த மைல் தூரம் சென்ற பிறகு இருப்புப்பாறையின் இருபுறத்திலும்
மங்களகரமான பசுமையைக் கண்டேன்; பயிர் விலங்களும், சிங்கங்களும்,
குளங்களும், நீரமைந்தடர்கள்களும், நோட்டங்களும், நோப்புக்களும், துரவு
களும், சொடிக்கால்களும் அடிக்கடி காய் இருந்தன; மந்தமாருதம் மனோஹர
மாயிருந்தது. அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு நடம் சிறப்புற்ற விளக்கியது. பாலை

யமாயித்து. வீடுகளும் விடுதிகளும் வீதிகளும் பழுதப்பொருளாமற் படித்து இட்டு சிருங்னின. இத்தனைக்குங் காரணம் என்ன?

கிராமாதிக்கியம்

திருவாவடுதுறைப் பண்டூர் சாந்திதிப்பிழுலையெது. ஒர் முழுதம் சுற்றுப் புறத்து ஸிலங் தோப்பு முதலியனவும் எல்லாம் அந்தப் பண்டூர் சாந்தியின் மட்டுத்து ஆதினம். எல்லாக் குடிகளும் எல்லாத் தொழிலாளரும் ஆதினத்தவர்களையூடுத்தே பிழைக்க வேண்டும். அவர்களே அந்தக் கிராமத்திற்குப் பரமாதிகாரி கள். அவர்களுக்கு அந்த யால்லாமல் வேறு எத்தனையோடு ஸிலங் நிலங்களும் வேறு சொத்துக்களும் உண்டு. வருஷமொன்றங்கு ஆதினத்தவர்களுக்குவரத்தக்க வரும்படி சாந்கு அல்லது சீக்கு வட்டம் சூபா யிருக்கலாம். இதைத் தவிர இந்த ஆதினத்துப் பரிபாலனங்கில் பெரிய தேவஸ்தானங்கள் சிலவும், சிறிய தேவஸ்தானங்கள் பலவும் வேறு வேறு ஸ்தலங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குரிய ஏராளமான ஆஸ்திகளும் விவகார கிள்வாகமும் ஆதினத்தவர்களையே பொறுத்தன. ஆகலால், ஆதினத்தலைவர்கள் இந்தியச் சிற்றாச்சுகளுடனாருவரேனவே கொள்ளல் தகும். ஆதினத் தலைவர் திருவாவடுதுறை மட்டத்திலேயே இருந்து மட்துக் காரியங்களையும் மற்ற விவகாரங்களையும் கெப்பித்து வரும் வரையில் மடம் பிரகாசமாய் உலகத்தில் விணக்கும், ஊரில் விவகாரமும் வியாபாரமும் செழித்திருக்கும், குதிகள் தழைத்திருப்பார்கள், வளித கலைகளும் வித்திபா லியாசங்கமும் பக்கு சிரத்துதயான கலங்கூக் காரியங்களும் விரைவாய் கை-பெறும்; வருவாரும் போவாரும் திருவாவடுதுறையில் ஆதிகமாயிருக்கும்; எந்த வேளையிலும் ஊர் காலவெண்று களிப்புற்றிருக்கும். ஆனால் சில கருஷங்களுக்கு முன், காலவசத்தினால் இருப்பிடம் திருவிடை மகுதூருக்கு மற்றும் பது. இந்திய ராஜாயும் தலைவரம் கல்கத்தாவினின்று டெல்லியை மறின் பிறகு கல்கத்தாவின் யோக்கியதை குறைவுபட்டது போல, ஆதினத்து ராஜாவானம் திருவிடையருதாரான பிறகு திருவாவடுதுறை மக்கித் தூங்கலுற்றது. ஊரில் விவகாரமும் சுந்தியும் குறைந்தன. உந்தாகமுட்டித் தெறில்லை வரச்சுக்கத்தக்க அதிகாரிகள் இல்லாமையின், குதிகள் சோர்க்கு டெற்றிடம் சேர்க்கார்கள்; ஊரைவிட்டுப் போகாமல் தங்கியிருந்தவர்கள் வாடிக் குண்றினார்கள் இவ்வாறு திருவாவடுதுறையின் பெருமை நொடித்தது.

கிளைப்பு

இப்போது ஆதிபத்தியம் கைமாறியது. மறை விட்டபோதிலும் தூங்காம் விடாதாலால் பண்டு, சிலைமையில் வாதைகளும் இடையுறவுகளும் முறை தெளியாது இன்னும் இருப்பிழும், இந்த மாறுபாட்டினால் ஆதினத்தின் கண்ணக்கு வித்திப்பட்டதெனவே கொல்லவாம். புதியவர் பட்டத்துக்கு வாஞ்சன் பல திருத்தங்களையும் ஏனாலத்தில் சொய்ய முடியாதென்பது எனக்குக் கெரிச் விஷயமே. ஆனால், திருத்தம்

ஏன் முதன்மையானது தலைமை ஸ்தானத்தை திருவிடை மருதூரினின்றும் ஆதி பிடமாகிய திருவாவடுதலைக்கு மாற்றவதேயருமென்று புதிய ஆசினந் தலைவருக்குத் தோண்றியது ஈசுவர பிரேரணை யென்றே என்னுடைனான். இடம் மாற்ற தேசுக் காட்சியும் மளக்காட்சியும் மாறப்படைய்தும். பழைய நன் பங்களின் ஆவரணத்தை யொழித்து புதிய ஆவரணத்தை மேற்கொண்டு சுத் தீர்ப்பங்களையும் விவகாரங்களையும் புதிய மாதிரியில் அமைக்கவேண்ணிப் புதிய ஆசினந் தலைவர் திருவிடைமருதூரினின்று காரியஸ்தானத்தைப் பெயர்க்கப் பிரயந்தனப்பட்டார். பட்டத்திற்கு வந்து ஒந்தாறு மாதநிற்குள் திருவாவடுதலையிலுள்ள பழைய மடத்தில் வந்து நிலை கொண்டார்.

தலைவரில்லாததனாலே, பாலித்துப் பழையப்பவ ஸில்லாததனாலே, திருவின் நித் தேற்றமின்றித் திகைத்துத் தடுமாறி நின்ற திருவாவடுதலை, பண்டார சுத் திடியின் விஜயக்தினால் இப்போது உயிருற்று உத்சாகப்படுகின்றது. ஊரைவிட உட்ப் போனவர்கள் விரும்பித் திரும்பி வருகிறார்கள்; வேறு பல ஜனங்கள் பல பல காரியங்களையும் கருத்துக்களையும் முன்னிட்டு அவ்வுருக்கு வரத் தலைப் பட்டிருக்கிறார்கள். சிறதந்து கிடந்த பட்டடங்களும் சாவடிகளும் ஆசினத்தவர்களுடைய பரிபாலனத்தில் புதப்பிக்கப்படுகின்றன; மாடுக்கன்றும் நட்மாடலாயின; வேளாண்மையும் வியபாரமும் வளர்கின்றன. ஜன நடமாட்டத்திற்குத் தக்கவாறு ஊரில் விவகாரமும் கலைப்பும் அதிகமாயிருக்கின்றன; கேலிலும் குளமும் விளக்கமுற்றத் திருத்தமாயிருக்கின்றன. “குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடுமிடத்திலே” என்பார்கள். கோவில்ல் ஈசுவர ஸங்கித்தியம் அதிகமாயிருப்பது போல நிப்பெரமுது தோற்றுகின்றது. பரமாரிப் பின்றிக் கிடந்த பழைய மடத்தின் அமைப்பும் அரும் பெருமையும் பாஸ்ப்பவர் மனத்தில் படிகின்றன. தலைமூர் தருமூர் தலைகாட்டி யிருக்கின்றன. ஆண்யால், திருவாவடுதலைத் தீவிரித்துக் கிளைத்துத் திறம்பெறவேண்டுமென்பது தேவர்களின் திருவளமென்பதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. இந்த

விதல் விடேசவை

மிகச்சிறந்து. இது ஈவிரியின் தென்கரையிலுள்ளது. இதற்கு (ஆது அடுதலை) ஆவடுதலை என்று பெயர். பார்வதிதேவியர் ஒரு சமயத்தில் சாரானுந்தாத்தினால் பசு வடிவமெய்தி உழுங்று கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த ஊர்க்கோவில் சங்கிரானத்திற்கு எதிரிலுள்ள திருக்குனத்தில் சீராடி யெழுங்க வட்டே பசு வடிவம் கீங்கித் தேவியர் பரமேசுவரன்பால் எய்திய காரணத்தி னால் அந்த தீங்கத்திற்கு கோழுக்கி தீர்த்தமென்றும், ஆலயங்கொண்டாறு விய ஈசுவரருக்கு கோழுக்கீசுவரீ என்றும், அம்பிகையை அணைத்துக் கொண்டாறு அணைத்தேழுந்த நாதர் என்றும் பெயர். அந்த ஈசுவரரையே மாசிலம் னீசுவர ரென்றும் வம்காவர்கள். அம்பிகைக்கு ஒப்பிலை மலையமீடை என்று பெயர்.

இந்த கேத்திரத்தில் அரசுமாம வட்சஷம்; இங்குள்ளது படாஞ்ச அரசு, அரசுவன்மென்றே இல்லூர் வழங்கப் பெற்றிருக்கின்றது. அரசு மரத்தின் அரு அமையை அறியாதார் யாவர்! விருங்களுக் கெல்லாம் அது அரசு பேண்டது என்பது பெயரினுலேயே விண்குகின்றது பிரபஞ்சத்தில் எங்கெந்த உருவாக்கி தின் சாவாயிப்புத் தீர்மபி யிருக்கிறதென்ற கொல்லும்வில், “விருங்க வகை எனுக் அசுவத்தோமே எனுவேண்” என்ற பகல்த் தீதையில் பகவான் பிரசாத்தி திருப்பதனுலேயே அரசுமாத்தின் பெருமை அனைவருக்கும் தோன்றத்தக்க தாரும். பல வகை ரோகிகளால் பலவகை ரோகங்களுக்கும் பீடைகளுக்கும் அசு வத்தப் பிரதக்கினம் பரிசாரமாக அது ஆசிரமிக்கப்படுகின்றதனால், அந்தமாம் ஜீல் களையிரம்பியது என்பது தெளிவு. அது ஜீல்களைக்கு ஊற்றுப்போன்றது. சாவா சாங்கித்திய முள்ளது, பூஜார்ஹாமன் . மதப்பேறு வேண்டி வக்கியர் அதனை வழிபடுவார்கள்; தவத்தோர் அதன் தன்னிழவில் தங்கி யிருப்பார்கள். அத விளை வித்தியுச்சக்கி விசேஷமாய் தீர்மபியிருக்கிறதெனக்காண்டு ‘மெஸ்மெரிஸம்’ என்னும் ஜீவார்ஹண வித்தைவாடிகள் தமக்குப் பலமும் கங்கியும் குறைவு பட்ட காலத்து மறுபடி தமக்கு ஜீவகளைப் பெருகும் பொருட்டுச் சிறிது காலம் அரசுமாத்தை காடி, அதனைப் பரிசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஜீவகளை மிகுந்த தென்பதனுலே அரசுமாம் புஷ்டிவாத்தனமானதென்று கொல்ல வேண்டியதே யில்லை. திருஷ்டாந்தமாக மெலித்த கொங்க ஆடு அரசுத்தையு தின்கூல் வெகு சிக்கிரத்தில் கொழுப்புற்றுச் செழுமையாய்த் தோன்றும். இரளாயன் வர்க்கத் தில், அரசு மரத்தில் அபூர்வமான ஒன்றை சுத்த அமைக்கிறுப்பதனுலே பெரிய இரளாயன்களியை எனத் தகும் அக்கினிலோராத்திராதிகளில் உபயோகிக்கூட தக்க சமித்துக்களுக் கூர்க்கு சுன்னியே முதன்மை பெற்றது. ஓர் அரசுமாமே இவ்வளவு யோக்கியதை யுடையதாயின், அரசு வனமெலும் திருவாவடுதுறை எத் தன்மையதாம்?

பூவுகில் ஒதுவர்கள் வந்து உறைவதற்கான விசேஷ ஸ்தவமாகவே இது இயற்கையில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. என்னிற்க சித்தர்கள் இவ்வாச வனத்தில் சஞ்சித்துக்கொண்டிருக்கதாகச் சொல்வார்கள்; பதிவாயிப் பல சித்த சிரோஷ்டர்கள் இல்லே தங்கியிருப்பதும் உண்டு. சித்தகணங்களின் சஞ்சார மிகுந்த ஸ்தவமென்பதைக் குறிக்கும்பொருட்டு இல்லூருக்கு “கவரோடுசித்த வாஸபுரம்” என்னும் மொரு காமமும் விவகாரத்திலுள்ளது.

சிவயோக நட்பங்களைத் தமிழுலகத்தவருக்குத் தெள்ளினில் விளக்கத் திரு வருள் கொண்டு திருப்பூரியனாலோ வருடத்திற்கொரு பாடலாக மூவாயிடம் திருப்பாட்டலங்கால் திருமந்திரம் என்னும் அருமையான நாலைச் செய்தருளிட ஸ்தவம் இதுவே. கமது மூதாட்டியாகிய ஒளவைப் பிரைட்டியரி திருக்குரு கூருக்குச் சென்று மீமாஷ்வாகாத் தரிசித்த, அவர் திருவாய்மாஷ்தருளிய திருவாய்மொழியைக் என்னுற்று, அதனாலுண்டாகிய ஆனங்க மெல்டிட்டினால்,

மடத்தின் ஆவசியகம்

“கோவர் குறளும் திருாண்மனை முடிவும்
மூவர்களிலும் முனிமொழிபும்—கோவை
திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவாசக மென்றனர்”

என்ற பாடியதில் “திருமதிரத்தை” மறை மூடிவுக் கொப்பிட்டிருப்பதனுடே யே இந்தாலின் பெருமை என்கு விளங்கும் இவை ஆலயத்தின் மேஜைப்பிரா காரத்தின் வடக்கோடியில் திருமூல நாயனாருடைய ஆலயம் இன்றைக்கும் இலங்குகின்றது.

திருவிழைச்சபா பாடியருளியவர்களுன் ஒருவாசகம் திருமாளியைக் கூத்தர் (இவர் அவங்களைக் கிருமேனி) சமாதி திருக்கோவையிலும், அதில் இவருடைய பரமகுருவாசிய போகமா முனிவருடைய திருஅடிகளும் இந்த கோத்திரத்தின் ஆலயத்திற்குத் தென்புறங்கிலுள்ள மடாலயத்தில்லூள்ளன. இப்படிப்பட்ட கோத்திரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஈசனார் பிரத்தியகூப் பிரசாத மருளத்தக்க மூர்த்தி, யென்பது சைவசமயாசாரியர்களினால் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநோயைஞ் தம்ருடைய பிதா யாகஞ் செய்யும்பொருட்டுப் பதிகம் பாடிப் பொற்சியும் ‘பெற்ற ஸ்தலம் இதுவே. இவ் வீஷயத்தை அப்பாகவாயிகள் திருவாவடுதுறை—திருமேரிகைப் பதிகத்தில்

‘காயிரும் பொழில்கள் குஞ்ச கழுமல ஆர்க் கம்பொன்
ஆயிரா கொடுப்பர் போலும் ஆவடி தறைய ஞோ’

என்ற பாரத்தியுள்ளரசன்.

மடத்தின் ஆவசியகம்

இவ்வளவு மகந்துவம் பொருங்கிய திவலிய கோத்திரத்தை வெறும் இவெளிகளுடைய பரிபாலனாத்திற்கு விட்டால் அவர்கள் பாரமாரத்திக் கிண்ணதையின்றி, ஸ்தலத்தின் பெருமையை உண்வாறு வணராமல், அதைப் பொற்ற மாட்டார்களென் நஞ்சி, ஸ்தலத்திற்கு உரியவர்களாகிய சிந்த புருஷங்கள் தமது சீவ்ய ஐன் சமுகத்தில் ஒருவரைத் திட்டம் செய்து இரண் ஆகிபத்தியத்தை நடத்திவரும்படி ஒப்புவிதார்களென ஊகிக்கின்றேன். அதற்கு நிதிசனமாக மேலே குறிப்பிட்ட திருமாளியைத் தேவருடைய திருக்கோவையிலே யகித்தே திருவாவடுதுறை மடத்துக்கு ஆகிபுருஷாகிய நமக் க்ஷவைய முறைத்திகள் சமாதி யில் அடங்கியிருக்கின்றார்கள். இவ் விருவர் கோவிலையும் இதயமாக்ககொண்டே திருவாவடுதுறை மடம் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதினத் தலைவராகும் பண்டார சங்கதிகள் தம் ஆஸ்தானம் விட்டெழுந்து முதலடி வைப்பது இந்தக் கோவிலின் மேஜைப் பிரசாரத்திலாகும். என்கு பிரசாரங்களும் நல்ல கந்தாக்கு மச்சினால் மூடப்பெற்றானன. அவர்கள் பிரசாரத்தின் வழியே வைலம் வந்து திருமாளியைத் தேவரைத் தரிசித்து வணக்கி, ஆதினத்து ஆகிலூர்த்திகளை வணக்குவார்கள். இந்த மடத்தின் மூல புருடர் நந்திதேயர் மரபிலிருந்து

கேள்வியாகச் சொல்லுவதால், இல்லாதனம் திருக்கலூரா பரம்பரை என்றும் அடைமொழியோடு வழங்குகிறது.

ஆதினாத்து மட்டம்

இவ்வாறு மடமொன்று ஏற்பட்ட பண்டு, அத மடத்தின் ஆதினாத்துக்கில் சிவப்பு வர்க்கங்களும், பரிபாலனத்தில் அனேக சிவாலயங்களும், மடத்திற்கால ஏம் துலயங்களுக்காகவும் குடிகளாலும் கேமாக்களாலும் அளிக்கப்பட்ட ஏராளமான பூஸ்திதிகள் முதலியனவும் காலக்கிரமத்தில் ஏற்பட்டன. மடத்துக்கு மேன்மையும் பிரதிவிஷ்டையும் ஆதிபத்தியம் விகிக்கும் மடாதுபநினீன் யோக்கியதா விசேஷத்தினால் பிரகாசமாய் ஒளித்தலாயின. இம் மண்ணுலகில் முழு மையாகத் தனி நன்மையும் முழுமையாகத் தனித் தீவையும் இல்லை. நன்மையும் தீவையும் கலங்கே உழுங்கும். இராவும் பாலும் புரண்டே வரும்; எல்லாக் தொந்தமே, உலக மனைத்தினுக்கும் ஒளி தரும் ஆதித் தலைம் ஒரு கால் ஒளி மழுங்கிக் காண்பது உண்டெனின், திருவாக்கு தலை ஆதினாத்து மடத்தின் அனிமாத்திரம் மழுங்கங்கள் எங்களும் வளர்ந்து கொண்டே வருமென்று எண்ணலாமோ' அப்படிப்பட்ட காட்சி யென்றிருக்குமானால் இது மன்னுலகம் என்பது பொய்யாகும். இந்த மெய்யூரை பெய்யாதிருக்கும் பொருட்டே குரியனுக்கும் கிரகணம் பிடிக்கின்றது. ஆனால், கிரகணத்தின் பா'ஞக்குரியனது சௌந்தி நமக்குப் புலப்படாதிருப்பதன்றிச் சூரி யனுக்கு இயல்பாயுள்ள காந்தியும் தேஜஸ்ம் குறைவுபடுகின்றனவோ' அது போலவே இம்மடத்தின் ஒளி ஒருகால் மழுங்கிக் காண்கினும், அவ்வொளி ஒழிந்து போகாது. ஆதிபத்திய டீட்டத்தின் மகிழமை மறைந்துபோகமல் எப்பொழுதும்போல், மங்கல் நிலகிய பின்பு பிரகாசிக்குமென்பது தின்னாம்.

ஒளி யென்பது மது எண்ணுக்கு எப்படிப் புலப்படுகின்றது? ஒரு வள்ளுவினின்றும் வீசப்பெறும் காந்திக்கிரணம் ஆதனை யடுத்துள்ள ஆசாதத்திற்பாய், அங்கிருந்து பழுப்படி ஆலைவடிவமாக அது மங்முடையை கண்ணுக்கு டெட்டின் றது. காந்தியலையின் வேகம் மக்குச் சொற்பமாயிருந்தால் ஒளி மங்குப் புலப்படாது; சமாளனியமாயிருந்தால் புலப்படும்; மங்முடையை கண் தாங்க முடியாத அளவு அதிக வேகமானாலும் அதிகக் காந்தியானாலும் மங்குப் புலப்படாது. இயல்வாறு அதிகக் குறைவும் அதிகமிக்கும் புலப்படா. ஆதலால், இருளைப்பது மங்முடையை கண் தாங்க முடியாத அதிகப் பிரகாசம் என்று கொல்வதும் பொருந்தும். இதனால் எம் தெரிந்து கொள்வது என்ன? யிக்க அதிகத்தினால் விளையும் பயனும், மிக்க குறைவினால் விளையும் பயனும் ஒரே தன்மையானாகும். ஒரு சக்கரத்தை மிக விரைவாய்ச் சுற்றினால், அது அசையாமல் ஒரு நிலையில் நிற்பதுபோல மங்குத் தோற்றும். ஜோதிஷ சாஸ்திரத்தின்படி ஒருவனுக்கு மிக உச்சம் என தசை வராத் தக்கடெனக் குறிப்பிடுக் காலத்தில் அந்த ஜாதகத்துக்கு அதிக்கொள்ள தசை பிரப்பதமாவதைக் கண்டிருக்கிறோம்; போகாதிப்பதியெனக் காலத்திற்கும் கொல்ல, அவன் பரமதரித்திரனுப் பல்

வாக் துறந்து, நிற்க நிலையில்லாமல் அலைவதும் உண்டு. அதுபோலவே, புத்திச் சுர்ணம் மிகுங்கவன் புத்தியில்லாகவனைப்போல விவகரிப்பதும் இயற்கை விதி க்கு விரோத மன்றென்று ஊகிக்கத்தகும்.

ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்

புத்திசாலிக் எனேகர் திருவாவடுதுறைப் பீடத்தை அலங்கரித்து வந்தாரா வென இதுவரையிற் பிரஸ்தாபித்து வங்கோடாம். அந்தப் பரம்பரையில் 1898 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் என்னும் தீர்க்காரம் படைத்தவர் இந்த ஆதினத் தலைவராகப் பட்டம் பெற்றார். அவருடைய இயற்சியை இன்ன தென்று என் விசாரிக்கவில்லை. அவர் பல கலை பயின்றவர், மகா மேதாவி, அசகாரயகுரர். அவருடைய குண விசேஷங்களைச் சொல்லுமளவில் அவர் தமிழில் நல்ல பரண்டித்திய முன்னவர்; சங்கீதத்திலும் தெர்ச்சியுன்னவர்; பண்டி தாங்களுக்குச் சம்மான மளிப்பதிலும், பிராமணர்களுக்கும் மற்றச் சாதியினருக்கும் நன்கொடை யளிப்பதிலும் வெகு கீர்த்திபெற்றவர்; தெய்வபக்தியும் சிவா லய உற்சவம் நடத்துவதில் சிராத்தையும் வாய்ந்தவர். பண்டிதாங்களுடைய யோக்கி யஷத்தை அறிவிதில் வெகு திறமையுன்னவர்; சுருக்கிச்சொல்லின், இராஜபோக ங்களை அனுபவித்துவந்த சற்குண சம்பந்னர்; தென்னிட்தியாவக்குக் கர்ணனே போன்றவர் என்று சொல்வார்கள்.

இது ஒரு சார்பான அபிப்பிராயம். ஏதற்கும் சுப்ரகாம் விபகும் என இரண்டு பக்கங்கள் உண்டால்வா? மற்றொர் சார்பான அபிப்பிராயத்தை விசாரிக்குமல்லே, “அவர் மிகக் கெட்டிக்காரரென்பதிற் சங்கேதமே மில்லை. தோந்த புத்திசாலிகளே வறுதல் செய்யார்கள். வறுதல் செய்தால் தப்பித்துக் கொள்ளும் திறமையும், தப்பை ஒப்புவனச் சாதிக்கும் வல்லமையும் தமக்கு உண்டென்னும் துணிவினாலே அவாகள் சிறிதும் இலக்கியமில்லாமல் வறு செய்த தலைப்புவர்கள். அதிபுத்திசாலியா யிருப்பவனை கம்மிடத்தில் உத்தி யோகத்திற்கு அமைத்துக் கொள்வதனால் விளையத தக்க திமையைவிடச் சாமானிய புத்தியுடையவனை அமர்த்திக்கொள்வதனால் உண்டாகும் வஷ்டம் குறை வென்பது மஞ்சுடைய அனுபவசித்த மல்லவா?”

என்பார்கள மற்றோர் சார்பினர். இவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தின்படி, முன்னிறுந்த ஆதினத்தலைவர்களுக்குத் தேவாபிரானம் அதிகமாயிருந்ததனின், ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகருக்குத் தேகாபிமானம் அதிகமாயிருக்கது. இதனால் தூரகஶாரம் ஜனித்தது. சம்மானமும் வெகுமானமும் அவருடைய அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்தே யல்லைமல், யோக்கியதையைப் பொறுத்தா யிருக்க வில்லை. இதனால் எல்லாம் தலைக்கூயிற்று. யோககிஞ்சையினும் போகிஞ்சை யே அவருக்கு மிகச் சிறந்து தெய்வத்தியாய்த் தம் வசத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்க அபரிமிதமான செல்வத்தையும் செல்வாக்கையும் பேணிப் பெருக்குவதை விட்டு அவர் விரயங்கு செய்யலாயினார். ஆகத்தில் திருவ்திவலக்காதனால்

அழிவும் சிகிச்சைம் ஏற்பட்டன. எரிசிற வீட்டிற் பிடிக்கியுத இலாபமென வம்பஸ் அணோசர் அவருக்கு வழி துணையாயினார். வம்பும் வழக்கும் விரச்சியமும் பெருக, ஆழும் பாழும் மிகுந்தன. 'சிவ்ய வர்க்கங்களில் அல்லால்லோவலமும் அமளியும் அதிகமாயின. மடத்துச் சொத்துக்களைக் கிரமமாய்நிர்வகிப்பதற்குத் தங்க எற்படுதல் செய்ய வேண்டுமென்று சிவ்யகோட்டாளிற் சிலர் சர்க்காரில் பிரது செய்யவும் முன்வந்தார்கள். அது பெருவழக்காய்த் தொடர்வழக்காய்ப் பிழக்கலாயிற்று. ஆதீனத் தலைவரிடத்துப் பணப் பெருமை மாத்திரமேயல்லாமல், மடாகிபத்தியத்திற்கு உரிய குருத்தும் பாராட்டுவார் அரியாயினார். இந்த நிலைமையில் ஸ்ரீ அம்பலவரண தேசிகர் 1920-ஆம் வருஷம் எப்ரில் மாதம் 13-ஆங் தேதி தேத வியோக மெய்தினார். பின் பட்ட மேற்கூறுத்தக்காரர்க்கு அவர் விட்டுப்போனது மழுக்குங்களினாலும் சிர்குலைவினாலும் ஏற்பட்ட துக்கபாம்பராயே யென்று மற்றொரு சர்பார் அபிப்பிராயப் படிக்கிறார்கள்.

எது எப்படி இருப்பினும், அவருடைய புத்திக்கும் திறமைக்கும் அவர் இந்த மடத்தை மிக்க உண்ணக ஸ்திதியில் வைத்துப் போயிருக்கலாமென்றே மேற்கொள்ளிய இரண்டு பகுதிகளுக்கு தெரியாத ன்போலியர் சொல்லத்தும். திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு செய்தத இவ் வனுபவமும் ஒரு திருக்கூத்தே போலும். பயனைப் பார்த்துக் காரணம் ஊசிப்பவர்களாகிய சூம் தவறுதல் கூடும். ஏனென்னில்;

நூல் ரகசியர்

என்னவென்ற யார் அறிவார் ஸ்ரீ அம்பலவரண தேசிகர் பட்டத்திற்கு வஞ்சு சில நாளைக்கே அவருடைய போகது இச் சண்மை தென்று தெரிந்திருக்குமே மடத்தை அரிமானப்பருஷத்தாய், நமது சன்னதியை குப்புவப்படாத குங்கமுநிகளாய், இருங்கும் மகாங்கள் என்ன எண்ணாத்தைக் கொண்டு அவருடைய பிரபுத்தவங்கை நீடித்தார்களென்று சொல்லுங் தீரமை கூக்கு இல்லை. ஆனால், மடம் சிகைவருமால் காத்து, எப்பொழுதும்போல அது உலகத்தில் விளங்குவதற்கேற்ற ஏற்பாடுகளை அம் மசாங்கள் செய்துகொண் டிருந்தார்களெனவே தோன்றுகிறது. திருவாவடுதுறை மடம் என்பது மகாசமுத்திரத்திற்கு ஒப்பானது. பெரியது என்பதற்காவும், மிக விசாலமானது என்பதற்காவும் மாத்திரமே அதீனச் சமுத்திரத்திற்கு ஒப்பிடவில்லை. பெருமையிலும் கனத்திலும் கொவாவத்திலும் கம்பீரத்திலும் அது டடலோரும். கடவில் ஒரு புறத்தில் மகாவிஷ்ணுவே இருக்கின்றார்; அவருக்குச் சந்திருக்களாகிய அசராகுலசமுகம் மற்றொர் புறத்தி விருக்கின்றது; தேவேந்திரனுடைய வக்கிராயுதத்திற்கு அஞ்சிப் பரவதாக எனோகம் தஞ்சை மென்று அதீன அடைந்திருக்கின்றன. சிறுமீன், பெருமீன், திமிக்கலம், முதலை முதலாகிய கொடிய ஜவஜங்குகளும் அதனில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன; இவையெல்லாமல், வடவனால் ஒன்று தகித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஏது. இத்தொயும் மடத்தில் உதவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன வென்பதே எனது கருத்து. இப்படிப்பட்ட கடலை வகையறிந்து கடைசிற லுண்டானால், அதனின்று துவிர்ச்சமே சித்திக்கும்; இலக்குமி தேவியே ரேண்றுவன். இங்னி லும் மிக்க பாக்கிய முண்டே ?

அவ்வாறு கடைத்து, தானும் பயன் பெற்றுப் பிறருக்கும் பயன்படுத்தத் தக்க பெரியானைத் தேடித் தெரிவிதே காரியமாக அம் மகாண்கள் இருந்தார்கள் போலும். அந்த வேலையில், உலகத்துவர்க்கு நீதி புட்டிவுதற்காகத் தோண்றிய கலைகளின் திருவுவதாரமெனப் புதியப் பெறும் ஒளவைப் பிராட்டியார் திருவாய் மலர்த்துளிய

“வேழ முடைத்து மலை ஈடுமே தக்க
சோழ வனாடு சோறுடைத்துப் - பூமியர்கேள்
தென்னுடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்கிழுண்டை
கண்ணுடு சான்றேநுடைத்து”

என்னும் பாடல் ஞாபகந்துக்கு வர்க்கமையின், கணக்கை வர்யந்த சான்றே கிருவனைத் தேர்ந்தெடிப்பதற்காகத் தோண்டை நாட்டினில் அவர்கள் திரிய ஜற்றுரின்.

வரணம்

ஒரு காரியத்திற்கு வரிக்கு முன் அழுடுடைய குண விரேஷங்களை ஆராய்ந்து தெரிந்து சொன்ன வேண்டும். குணம் பெரும்பல்லும் குலக் கைப் பொறுத்திருக்கு மென்று சொல்லுவார்கள், குலம் என்னுலகவில் காறு குலங்களை மத்திரமேயல்லாமல் குடும்பத்தையும் குறித்தாகும். ஒவ்வொரு குடும்ப பரம்பரையில் ஒவ்வொரு விசேஷமான ஒழுக்கமும் மூக்கமும் எந்பத் திருக்கும். ஆகையினால், பரம்பரையினால் குணவித்தியாசங்களும் குணவிசேஷங்களும் அமைதல் கூடும். தேவர்கள் உத்திரவீத்து வெளிப்போத காரியம் திருவுவடுதுறை மடத்துப் பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வரைருவரைத் தேவ வேண்டு மென்டேத் யல்லவா? அப்படிப் பட்டவர் குண சாலியாயும் புத்திசாலியாயும் இருப்பதல்லாமல், “வைத்த பாரம் தாங்கி” யாக ஏம் இருக்கவேண்டும், கல்ல பரம்பரையினராகவும் இருக்க வேண்டும். ஆண்டிகளும் “பரம்பரையாண்டி”யே உத்தமங்களை. தோண்டை நாட்டில் பகவி தீர்த்த மெனப் பிரசித்திபெற்ற திருக்கழுக்குன்றத்தில் சிவபக்தி யலுவட்டான்காளிற் பெரிதும் ஈடுபட்டுப் பெயர்பெற்ற பேரெப்பல் நேசிகரவர்களுடைய மரபில் தோண்றிய இளைஞர்கள் இருப்பதை யுணர்ந்து, அவ் ஆகுக்குச் சென்று அவ் விளைஞர்களை கல்ல குணவிசேஷங்கள், பொருந்தி விருப்பதைக் கண்டு, அவ்வாறு யட்டுகள்டு, திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற் கொணர்ந்து 1892-இல் சேர்க்கார்க்கூடு.

வைத்தியநாத தேசிகர்

அவ விளக்கோண்றல் வைத்தியநாத தேசிக ரெண்டும் இயற்பெயரோடு மடத்தில் இலக்கண இலக்கியங்களும் சமயநூல்களும் பயின்று தேறினார் அவ ரிடத்து அதிகமான யோக்கியதைகள் அங்குராகாராமாக அமைக்கிறுப்பதை ஆஸிரியர்கள் அப்பொழுதே தெரிந்து கொண்டாடினார்கள். உண்மையான யோக்கியதையும் திறமையும் உலகத்தில் சுலபமாக ஒட்டிப் பிரகாசிப்பதில்லை. யோக்கியதையுள்ளவர்கள் தலையெல்க்காமல் தடிப்பதற்கு அனேக சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவது என் நாளிலும் என் காட்டிலும் உண்டு. ஆக்கில நாட்டில் ஆக்கில பாலைக்கே தங்கதயெனச் சொல்லத் தக்கவாறு தேர்ச்சி மிகுந்து விளக்கிய ஜின்ஸன் என்னும் புலவர் பெருமானுடைய திறமையும் புத்திக் கர்ணமையும் எனிதில் பிரகாசியாவாயின. அவரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது,

“Slow rises worth by poverty depresso”

மெல்லென வேரங்கு தகைமை வல்லென
வாட்டிலும் வன்கண் வறுமையே

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே வறுமையென்றது பொரு ஸின் கைமையைக் குறிக்கும் பொருட்டேயல்லாமல், வருத்தும் சந்தர்ப்பங்களுள் கொடி யது என்பதனாலேயாம்.

‘கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது’

என்ற ஒளவைப் பிரசட்டியார் சொல்லியிருப்பதுபோல், வருத்தும் பீடைகளுள் முதன்மையானதுபற்றிப் பிரதிகலங்களைப் பொதுப்படக் குறிக்கும் பொருட்டு, ‘வல்லென வாட்டிலும் வன்கண் வறுமையே’ யென்று கூறி னார் போலும். வைத்தியநாத தேசிகருகடைய சிலமும் சிற்கதையும் சீரியதன் கையும் காலக்கிரமத்தில் ஆகீன்தவர்களுடைய மனத்தைக் கவரலாயின. பய பக்தி ஆசாரமும் பலகலைப் பழக்கமும் பாலியத்திலேயே பொருக்கி அவர்

“விளையும் பயிர் முளையிலே”

என்பதுபோல விளக்கிக்கொண்டிருக்கார்.

கல்விச் செல்வம்

பொருட்செல்வம் படைப்பதற்கு எத்தனையோ மாசகங்கள் உள். அவை களில் எளிதான மார்க்கங்களும் உண்டு. கல்விச் செல்வம் படைப்பதற்குள்ள மார்க்கங்கள் சிலவேயாம். அவையெல்லாம் கஷ்டதரமானவைகளே யென்பதைக் குறிப்பிடும் பொருட்டு

“There is no royal road to learning”

“கல்வி கற்பதற்கு இராஜரிகமான சுலபமாக்கம் ஒன்றும் இல்லை”

என்று ஆக்கிலத்தகவர்கள் சொல்லார்கள். நம்மவர்களுடைய சித்தங்கள் தின்படி கல்வி கற்பதற்குள்ள மார்க்கங்கள் மூன்றேயாம் அவையாவன:-

“குருச்சுஞ்சியா வ்தயா புஷ்டிகளேன தட்டனவை
அதவா வித்யயாவித்யா சதங்கம் நேபஜாயதே”

“ஆசாலுக்குப் பணிவிடை செய்து கல்வி கற்றேண்டும்; ஏராளமாகப் பொருள்களைத்தேனும் கற்றேண்டும்; அதுவுமில்லையாயின், ஒரு வித்தையைக் கொடுக்கும் மற்றுரூபு வித்தையைப் பெற்றேண்டும். இந்துஸ்ரமல்லாமல், கல்வி கற்பதற்கு கார்க்கம் வழி இல்லை.” இந்துஸ்ரமல்லாமல், கல்வி கற்பதற்கு கார்க்கம் வழி இல்லை. இந்துஸ்ரமல்லாமல், கல்வி கற்பதற்கு கார்க்கம் வழி இல்லை. இந்துஸ்ரமல்லாமல், கல்வி கற்பதற்கு கார்க்கம் வழி இல்லை.

ஆசானிடத்துப் பாடம் பழங்பதனாலும், அவருடன் பழுதி அப்போதைக் கப்போது அவர் மொழியும் வார்த்தைகளையும் விடுதயக்களையும் வர்த்தமானங்களையும் கதைகளையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதனாலும் அவருக்கு நூல்களின் பழக்கமும் உலகத்தின் வழக்கமும் கண்கு பதிந்தன. காளுக்கு நன்னிலும் வணக்க செல்வம் அவருக்குப் பெருகிக்கொண்டே வந்து அவருடைய அறிவுவையும் ஆற்றலையும் அனைவரும் பாராட்டலானார்கள். அவருடைய பண்பின் பெருமை ஆதினாத்தலைவரவர்களுக்கு எட்டலாயிற்று.

தீகைஷி

இளம் வயதும், இளமைக்குரிய சது சதுப்பும், கல்வியிற் கவலையும், அடக்க வெகுக்கமும் பொருக்கிய இளைஞர் ஆதினாசர்த்தரவர்கள் மகவினாக்காலும் மகிழ்ச்சியுடன் மருவினார்கள். தமக்குர்ஸ் ஆமோதக்கை ஒருவரும் வெளியிடும் பொருட்டு ஆதினாசர்த்தரவர்கள் வைத்தியாத தேசிகருக்குச் சமயத்தைக் கெய்யவித்தார்கள். இளைஞராயிருபினும் வைத்தியாத தேசிகர் இல்லறசுக்கோக இச்சாமில்லாதவரா மிருக்கக் கண்டு திருப்தியடைந்தார்கள். கொருங்கிய பழக்கக்கிணுல் அந்தக் திருப்தி தழைத்து அன்பாகப் பரிஞாவித்தது. மட்டத்துக் காரியங்களில் சிராத்தையும் ஊக்கமும் அவரிடத்து அதிகமாகத் தோண்றினாமையின், அவ் விளாஞ்சுருடைய கேண்டுகேட்ட கிணக்கி ஆதினாசர்த்தரவர்கள் விசேஷ தினசூத்யும் பார்த்தில் பூஜையும் யங்கிராவாயாயும் கல்கியருளி ஞார்கள். அப்போது வைத்தியாதத் தம்பிரான் என்னும் தீக்காமமும் அருளினார்கள்.

ஏதிக்கம்

வைத்தியாதத் தம்பிரானிடத்துத் தலைவருக்கு உள்ள அபிமானம் அதிகப்படுவதற் கேற்றவாறு அவர் ஸட்டுக்கொண்ட மையினாலும், அவர்டத்து அடக்கமும் ஓடுக்கமும் அமைக்கிறுந்ததனாலும், ‘அடக்கம் அமரான் உய்க்கும்’ என்னும் வாக்குப் பொய்ப்படவாண்ணம் அவரிடத்து ஆதினாசர்த்து அமைக்க வாங்கியிருக்கத் தக்கவ ரெண்ணும் எண்ணம் தலைவா மனத்தில் தோண்றியது போலும். ஆதினாத்து விவகாரங்களில் அந்தாங்க பழக்கமும் மனவொடுக்க

மும் அந்த கவசிவலூக்குக் கற்பிக்க சருகி அவரைத் தலைவரவர்கள் “ஒடிக் கம் தம்பிரா” என்றும் பூர்வீனை Personal Assistant உத்தியோகத்திற்கு ஒப்பிடலாம். ஒடிக்காத்திலிருப்பவர் இடைவிடாமல் தலைவரையடுத்தே இருக்க வேண்டும். கொம்பல் சிறிது மின்றித் தலைவருடைய குறிப்பற்று எல்லாக் காரியங்களையும் உடப்பிக்கவேண்டும்; தலைவருடைய உத்தரவுப்பற்றுக் கூக்காத்திட்டுக் கடிதங்களெழுதும் பொறுப்பும் ஒடிக்கம் தம்பிராவுக்கு உண்டு. மார்லபத்துக் காரியங்களைக் கவனிப்பதல்லாமல், வெளியேறி வேற்றுரக்க காரியங்களையும் கவனிக்க வேண்டியவராவர். ‘தான்’ என்னும் அங்கே யழிந்து, ஆசாரிய சேவையே பெரிதாக யென்னிவிவரிக்கும் பழக்கம் ஒடிக்க உத்தியோகத்தில் உண்மையானவை ரெவருக்கும் உண்டாகும். ஆகினக்கார்த்தாக எவரெவோடு எவ்விதமாகப் பழக்கிறார், எவ்வரைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொள்ளுகிறார், மடத்துக் காரியங்களில் உண்மையா யுழைப்பவர்கள் எவர்கள், எவ்வரை எந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டும் என்பனவாதிய விஷாபங்களை யெல்லாம் வைத்தியாதத் தம்பிரான் “ஒடிக்கம்” உத்தியோக முறையில் பழக்கித் தெரிக்குத்தொண்டார்.

ஆங்காள் ஆகினாக்கார்த்தாக தலைவரிடத்து ‘ஒடிக்கம்’ உத்தியோகம் செய்வது மிகக் கஷ்டமாம். பாஞ்சார்த்தமாகவேலூம் அவர் கடினமான வேலைகளிலிவராம், அவரைத் திருப்பிப் படுத்துவது சமானியமாக இயலாதாம். மிகச் சுமபத் திற் பிழை கண்ணி அவர் கடித்துக்கொள்வாராம். அவருடைய சந்தோஷத்திற்குப் போய்ப் பரிபகப் படாமல் திருக்கிய வகுவு தெரின், சமானியமாக எவரும் சிக்கத்தின் வாயிற் குருக்குத் தருவதுடே ராலப் பயந்ததுப் பதுங்குவாராம். அப் படிப்பட்ட தலைவரிடத்து ‘ஒடிக்கம்’ உத்தியோகம் செய்வதில் வைத்தியாதத் தம்பிரான் பசி தாகம் இளைப்பு முதலியபவைகளைப் பாராட்டாமல், அவைகளை மறந்து ஒரு மனமா யுழைத்து வாட்தது சிற்கிளருக்குப் பரிசொகரமாக்க்கூட இருந்த தென்று கேள்விப்பட்டுடேன். சந்தோஷத்தை மெய்ப்பிப்பதற்கு எவ்வளவேரா அவைவாவு மாத்திரம் பகட்டுச் செய்து ஒப்புற்ற உடங்கைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதை விட்டு வைத்தியாதக் தம்பிரான் திருவாவடுதுறை மடாலயத்தைத் தாமே தலைவரீது நாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்போல் கினின்றுக்க் கட்டிக் காது இருஅம் பகலூம் வலை மிகமேற்கொண்டு கிரிசித்துப் போவது அவருடைய அச்சுத்தன மெனச் சிலர் ஒளிவு மறைவாகவும், சிலர் வெளிப்படையாகவும் அங்கே காலத்திற்குடேசிக்கொள்வார்க்காலாம்.

இந்த வார்த்தையைக் கேட்டாலுடனே ஆங்கில தேசத்து வாக்தமான மொன்று எனக்கு குருபகத்துக்கு வாட்து அங்குள்ள பெரிய நீரமொன்றில் ஜாழுவது கோர்ட்டு காந்தாகவின்களையும் மேஜைகளையும் பெருங்களையும் புதுப்பிப்பதற்கு கண்டிராக்ட் எத்துக் கொண்டவ ரெருங் ரிடத்தில் தச்சங்கள் அனைக் கேலை செய்து வாட்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் மற்றவர்களைப்போலக் காலி கெளை வேலை செய்யாமல் மிக அக்கனார்யூட்டன் நிதானமாகவும் கருத்தாகவும்

நாணயமாகவும் வேலை செய்து கொண்டிருங்கள். மற்றத் தச்சாகன் அவனைப் பார்த்து இளித்தலாயினான்று என்னம் செய்து, “உண்ணுடைய சொந்த உப மோகத்திற்குப் பலகை ஒழுஷ்ப்பது போல இழைச்துக் கொண்டு கூலங்கழிக் கிண்ணுயே! இப்படிச் செய்கால் கூலி கிட்டுமா? நீ வயிறு வளர்ப்ப தெப்படி?” என்று ஏனினுங்கள் அங்க ஏங்கைப் பொருட் படுத்தாமல் அவன் தன் ஊடைய மனச் சாக்கிக் கொப்பத் திருப்பதியாகவும் திருத்தங்களும் எப்பொழுதும்போவே வேலை செய்தான். நாளாடவில் அவனுடைய நாணயம் பிரகாசிக்கலாயிற்று. நாணயத்தினால் நால் விளைக்கமும் நால் சம்பளமும் வரய்த் தன். இவ்வாறு பணமும் பலமும் புத்தியும் பெருமையும் பெருகிவர, அவன் காலக்கிரமத்தில் ‘நாணயஸதன்’ என்னும் சிறப்புப் பெயரோடு, ஆகியில் அவன் அங்கையாகவும் அமைத்தியாகவும் அழகாகவும் இழைத்தனமத்த தம்மாலனாத தின்மீது அந்தக் கோர்ட்டு நியாயத்திற்களில் ஒருங்கு வீற்றிருக்கப் பெற்றார்கள். உண்மை உயர் உளித்தது.

இந்தக் கநைத் ‘ஒடிகாம்’ வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்கும் ஒப்பு மெனை எண்ணினென் மார யேகாவியாள ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் அவருடைய உழைப்புக்கும் பொறுதலைக்கும் நிறைமைக்கும் கொட்டி, அவருக்கு இளித் தனிப் பொறுப்பு அளிக்கக் கருகினுங்கள்

கட்டளைத் தம்பிரான்

மாழூரத்துத் தேவையை பரிசாலைப் பொறுப்பு வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்கு ஏற்பட்டது. சிவாலய மாங்காரியத்தில் சிரத்தை மிக்கவாய்த் தமக்கு இப்பாரயுள்ள மிக்கம்போலசு சீசம்பலின்றிச் சனங்க மின்றிச் சுறுசுறுப்பாக ஆலயத்து விவகாரங்களை அப்போனதைக்கப்போது கவனித்துக் கண்டிதமாகவும் பரிச்சாராமாவும் நடந்து வந்தார் அந்தப் பொறுப்பை அவர் சிவாலயத்து விதத்திலும் ஆதினாச் கூலவருக்குக் திருப்பதியுண்டானமையினால், வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்கு அவர், முன்னினும் பொறுப்பு அதிகமாகிய, திருவிழைமுருதார் சிவாலய பரிபாலனத்தை ஒப்புவித்தார். அந்த வகையில் பொறுப்பு அதிகப்பட்டதற்குச் சங்தோஷித்து வைத்தியாதத் தம்பிரான் ஊக்கமும் உந்சாகமும் அதிகமாகக் கொண்டு சிவ கைங்கரிய மொன்றைத் தவிர மற்றெல்லையும் நினையாமல், பயபக்தி சிரத்தை மிகுங்கவராய்த திரிகால ஸ்ரானமும் அநுஷ்டானமும் தவறுமல் ஆலயத்து அங்குடம் பூஜைக் கிரமங்களையும் உற்சவாதி அதிகப் படிகளையும் சிறப்பாக நடப்பித்து, எல்லாருடைய ண்குமதிப்புக்கும் உரியவராயினார். அவருடைய யோக்கியதையையும் பொறுப்பையும் பெருமையையும் எண்ணி அவருடைய பதவித்துத் தக்கவாறு ஆதினாச் தலைவாபல்லக்கு முதலிய கெளாவச் சின்னங்களைக் கொடுத்தாலுள்ளர்,

“கார்வாரி”

வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்குச் சமானமாகச் சமீபத்தில் பொறுப்பும் பொறுமையும் தனக்கையும் சிரத்தையும் ஊக்கமும் உள்ளவர் கிடைப்பது அரிதை ஏக்கருதி அவரையே ஆதினத் தலைவர் தம்முடைய “கார்வாரி” ஆக்கினார். “கார்வாரி” என்பவர் சர்வ ‘முக்கியர்ங்கமா’ (General Power of Attorney) பெற்றவர்; ஆதினத் தலைவருக்குப் பிரதிபுருஷராகக் கையெழுத்துச் செய்யும், கட்டளையிடவும், எல்லா விவகாரங்களையும் நடத்தவும் அதிகாரம் வாய்க்கூர்; ஓரிடத்திலேயே தங்கி யிராயல் பற்பல ஊர்களுக்கும் அடிக்கடி போய் எல்லாக் காரியங்களையும் கவனிச்கவேண்டியவர். ஆதினத் தலைவர் ஒரு வர் வேறுக இருப்பினும், காரியாமிசத்தில் எல்லா விவகாரங்களுக்கும் வைத் தியாதத் தம்பிரானே பொறுப்பாளியாயினார். தலைவருடைய விருப்பு வெறுப்புக்களையனுசரித்து, தம்முடைய சொந்த அபிப்பிராயங்களை மறுத்து ஒரு தது, வைத்தியாதத் தம்பிரான் “கார்வாரி” உத்தியேசத்தை நிர்வகித்து அவரைத் திருப்பிப்படுத்தியது ஸ்ரீவஸி அம்பலவாண தேசிகருடைய மனப் போக்கை யறிந்தவர்களுக்கு மிக ஆச்சரியமா யிருக்கது.

ஆதினத் தலைமை

இவ்விதமாக ஸ்ரீவஸி அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ, தாமாகவேயோ ஆதினத்து அபியான புருஷர்களாயுள்ள குக்கு தேசிக வின் பிரேரணையினாலேயோ, தம்முடைய எதானத்திலிருந்து ஆதினத்துக் காரியங்களை கண்ணாக நிர்வகிக்கத் தக்க யோக்கியதையையும் பழக்கத்தையும் ஸ்ரீ வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்குக் கற்பித்து வைத்தார். காலக்கிரமத்தில் தம்முடைய திருமேனி அசெனக்கியப்பட்டுத் தாம் நீடித்த காலம் இருக்க மாட்டோ மென்று தோண்றியானே ஸ்ரீ வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்கு முறைப்படி ஆதினத் தலைமைப் பட்டாபிழேக்கம் செய்வித்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ரெண்ணும் தேசிகத்தோ நாமமும் கொடுத்து, ஆதினத் தலைமைப் பொறுப்பை அவருக்கு ஒப்புவித் தருளினார்.

“அன்னதாத பயத்ராத யச்சவித்யாம் ப்ரயச்சதி
உபதேஷ்டோ ஜனக்ச பஞ்சக்தே பிரஸ்மருதாः”

“அன்ன மனித்தவர், பயத்தைத் தவித்தவர், கல்வி புட்டியவர், உபதேஷ்ட சித்தவர், பெற்றவர் ஆகிய ஜிவரும் தங்கைளனப் படுவார்கள்.” இந்தப் பிரமாணத்தின்படி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் நான்கு வகையில் தங்கை வென்ற நக்கவர்களாவார்கள். அவர்களிடத்துத் தங்கை யென்னும் எண்ணமும் பக்கியும் உள்ளவாய் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் ஆகியவிருந்தே கட்டத் வாந்திருக்கிறார்கள். எப்படியெனில்,

“ஸ்ரீவதோ வாக்கியரானாத் ப்ரத்யப்தம் ஸ்ரீபோஜானாத்
கயாயாம் பின்டானுக்ச தரிபிழிஃ புத்ரஸ்ய புத்ரதா”

“தங்கையிலுடைய ஜீவதசையில் அவருடைய சொற்படி செய்வதனுறும், பின்பு ஆண்டுதோறும் அவருடைய குபக்கதைப் பராட்டி பூரி தலைணை கொடுத்துப் போசன மளிப்பதனுறும். கண்யைப் பிண்டஞ் சமர்ப்பிப்பதனுறும் ஆகையே இம்முன்று காரியங்களின்னுலுமே மானுக்குப் புத்திரத் தன்மை ஏற்படும். இவற்றான் முதலினால்கூட வகைகளிலும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் தங்முடைய புத்திரத்துவத்தை உண்டாடி நிறைவேற்றினால் சென்று எவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். மற்றும், ஸ்ரீ அம்பலவாணி தேசிகரவர்கள்

“தங்கை மகற் காற்று நன்றி யவையத்து
முங்கி யிருப்பச் செயல்”

என்றபடி மகறகுச் செய்ய வேண்டிய கடமையைத் திருத்தமர்யங்க் கெய்துள்ளார் ரெங்பதும், ‘ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்

“மகன் ரங்கத் காற்று முதலி யிவன்றங்கை
யென்றேற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்”

என்றபடி யாவரும் புகழ்க்கக் விதமாக கடுத்து கொள்கின்ற ரெங்பதும் காம் கண்கடாக் கண்டு காறநக் தக்கவர்களா யிருக்கின்றோம்.

நிற்க,—இந்த ஆதினத் தலைமை வாய்ந்தனால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய மனத்திலும் ஒழுங்கத்திலும் மாறுபாடேதனும் உண்டாயிருக்கின்றதா வென ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

கோட்பாடு

ஒருவருடைய மனோங்கதைத் தெரிந்து கொங்கதற்கு வாய்மொழியும் கைக் காரியமுமே குச்சினைகளாகும். இவைகளைக் கொண்டு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய மனத்தை அனந்த பார்ப்போமானால், ஆதினத் தலைமை வாய்ந்தனால் அவாகருக்கு எவ்விதமான அகம்பாவரும் உண்டாகவில்லை யென்ற உண்டிச் சொல்லாம். “எவர் கெய்த தலப் பயனினாலோ, எந்த ஊழியினையின் கந்பயனினாலோ இந்தப் பதவி வாய்த்தனது. இது பரமேசுவரர் ஒப்புவித்துள்ள பொறுப்பு. இதனைச் சரியாக நிறைவேற்றுவதற் கேற்ற திற கையும் வசதியும் எனக்கு அளித்துக்கொள்வது அங்கப் பாமேசுவரருடைய பொறுப்பேராகும். கானாக வரித்து வருக்கி இந்தப் பதவியைப் பெறவில்லை. எக் காரியமும் விதியின் வசமாகவே கடங்கிறோம். அங்கப் போக்கை மாற்றுவது எவ்வாறும் ஆசாது. மாணிடனா எல்லா வகைகளிலும் உய்விக்கத் தக்கது பரமேசுவரருடைய அருள் ஒன்றே :

ஆவது விதியெனி ஆனைத்து மாயிடும்
போவது விதியெனி னெவையும் போகுமாற்
நேவருக் காரியமும் தீர்க்கத் தக்கதோ
வேவரு மறியொன்று வீச்சு கல்லதோ.”

“ஆண்யால், அவருடைய அருளைப் பெறுவதற்கு வழித்துவுட்டதானாது கடமையல்லாது, வேறு கவலைப்படுவது எனக்கு உரித்தன்று. அங்குருடைய அருளைப் பெறுவதற்குத் தமிழே முதன்மையான மார்க்கமென்று சான்றே ரெண்வரும் சாற்றி யிருக்கின்றார்கள்.

‘அறமே மறங்கன் முழுதழிக்கு
மறமே கடவுளுகிறதூ
மறமே சிவலுக் கொருவடிவ
மாகுஞ் சிவனை வழிபடுவோர்க்
நமே யெல்லாப் பெரும்பாலு
மறமே யார்க்கு மெவ்விடத்து
வறைந்தான் சாதா தபமுனிவன்?’

“ஆகலால், தம்மதையே ஈப்பித் தம்மதையே ஆசரிப்பேன்” என்று ஸ்ரீவூதி சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் திசங்கற்பம் கெய்து கொண்டிருப்பவர்களாய் என் புத்திக்குத் தேசங்கறுகின்றார்கள். ஆகின்தது விவசாரங்களில் தம்மதின்தையே மேல்டடிக் காண்கின்றது. தாம் சாரியங்கள் முழுமூரமாக நாங்கே தூகின்றன. பசித்தாருக்கும் டக்கங்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அன்னக்கொடி நாட்டும் ஆகின்ததவர்கள் அன்னகானம் விசேஷமாகக் கெய்கிறார்களென்று நான் சொல்வது அனுசீயகமாகும்.

தரு ம சித்தளை

ஆகின்தாச் சங்கதானம் ஈகையினாலும் இருக்கத்தினாலும் விளக்க முற்றிருக்கின்றது. சங்கதானத்தில் அடித்தவரைக் காத்து ஆதரிக்கின்றார்கள். இருப்பவர்க்கு ‘இல்லை’ யென்னும் கொல் இல்லை. இருப்பவர் எம் மத்தினாரா யில்லும் சங்கதானத்து ஈகையாக்காக்கவே இருக்கின்றார்கள்; ஏழைமலை ஒன்றையே எண்ணி திறங்கி ஈகையனிக்கின்றார்கள். புசிப்புக் குரியவர்கள் பசித்தவர்களே, ஈகைக்குரியவர்கள் ஏழைகளே என்னும் கொள்ள அஜுதின விவசாரமாக இந்த மடாலயத்தில் காண்கின்றோம். ஆகின்த கலைவாசிய ஸ்ரீவூதி சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய அண்புப் பெருக்கத்தினால் மடாலயம் சிரம்பி யிருக்கின்றது. அண்பு அன்பை ஜனிப்பிக்கின்றது. வேலைக் காரர்கள் கூலிக்கென்றல்லாமல் அண்புடன் வேலை கெய்கின்றார்கள். வன்மனத்தினராய், விரோத புத்தியுடையவர்களாய், விபரீத எண்ணமுடையவர்களாய், வழிபுத் தும்பும் விளைப்பவர்களாய் அந்தச் சங்கதானத்திற்கு வருகிறவர்களும் அவ்விடத்து அன்பின் பாசுத்தினாற் கட்டுண்டு அயர்க்கு ஒப்பு பக்கி மேவி ட்டுப் பரிவு பாராட்டுப் போகவேண்டியவர்களாகிறார்கள். அன்பின் அதிசயக்கதி அத் தன்மையதா யிருக்கின்றது.

அறஞ் செய்யும் விருட்பம் அனுமதிக்குப்பதனுடே பண்டூர் நகிதிகள் எவ்வா விவகாரங்களிலும் அறஞ்கத்திலே காதி உடக்கின்றார்கள். உள்ளாத்தில் விருப்பம் ஊன்றியிருக்குமானால், அது வாக்கிலும் செய்வையிலும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்குமல்லவா? விவகாரங்களில் துங்கரமங்கள் அடிக்கையை செய்து, அவைகளுக்கு ஒருவரை பரிசோஷகச் சிற்றில் கான் தருமங்கள் செய்து புகழ்பெற விருப்புகிறவர்கள் வரைக் காண்கிறோம். அப்படி வில்லாமல், இப்போதுள்ள ஆசினாச்த்தாவர்கள் எவ்வா விவகாரங்களிலும் தரும் சிற்தீவையையும் முன்னிட்டு உடக்கின்றார்களென கால் கருத்தாய்க் காலனித்துக் கண்டு கொண்டேன்.

பெயரைக் கருதியவது புகழைக்குமாவது அவர் தரும் செய்வது மன்றத்தரும் செய்வதே தமது தலைப் பொறுப்பு; அதற்கெனவே இத்தனைக் கெல்வம் தயது வசத்தில் ஒட்டுவிக்கப் பட்டிருக்கிறது; இசனை ஜனங்களுக்கு உபயோகமான வழிபல் கெலவிடா தொழிலுது குற்றமாகும். நந்தெலவு வகைகளை உண்ணிக் கொட்டகாக்குவதுடிபால், நல்வரவு உணக்களை காடிப் பேணாவும் விவகரிப்பதே தமது கடனை என கோர்ந்து ஸ்ரீவஸ்ரீ கப்பிரமணிய நேசிகரவர்கள் தம்ம வியங்கு தரும் காரியங்களைத் திருத்தமாக காண்டோரும் நடப்பிக்கின்றார்கள்.

தனி த்தனியை அவரவரும் கருஞ் செய்வதே கீழ் கூட்டு வழக்கம். ஊரார் கடி ஒருமித்துப் பண்களிடத்தில் பொதுவில் தருமங்கு செய்வது மேலுட்டு வழக்கம். இக்கணில் கட்டுத் திட்டங்கள் இருக்குமாகவால் இதுவே ஒழுங்கால வழி: இது இட்கியரவில் இல்லை என்கார்சிலர், ஒங்கரட்டில் திருவாவடு தறை ஆசினம் போன்ற மட்சங் இருக்கவையில், மேனுட்டிப் பாங்கின்படி Friend in need Society-னும், Poor House-னும், Almonry-களும் அனுமதி கொண்டிய அவசியமில்லைய என்ற கான் திருவாவடுதறை ஆசினத்துத் தரும் காரியங்களைப் பார்த்து எண்ணியதுண்டு.

வித்தியாதானம்

தானங்களைப் பற்றிப் பேசுமிடத்து எவ்வாற் தானங்களும் கிறந்தவைகளே. அவற்றுள் ஒருவகைத் தானம் விசேஷ மொன்றும் மற்றொன்று விசேஷமாக்கிலையென்றும் எண்ணுவது எண்ணுடைய மதமன்று, எவருக்கு எது தோவையோ அவருக்கு அதனையளிப்பது உத்தம தான மென்றே கான் கொல்வேன். இந்த மடாலயத்தில் அன்றாதானம், வள்ளித்தானம், சொர்ன்தானம் ஆகிய இவை விசேஷமாக கட்டுவருகின்றன மென்ற எவ்வாரும் அறிவர்கள். ஸ்ரீவஸ்ரீ கப்பிரமணிய நேசிகரவர்கள் பட்டத்திற்கு வந்து முசல் வித்தியாதானமும் விசேஷமாக உடந்துவருவது வியத்தற்பாலது.

“மாணவர்க் கறிவிளை வயக்கியின் பழு
 “மாணமார் முத்தியில் வைக்குஞர் மையால்
 தானமேவ வலசயுரும் தகை வித்தியா
 தானமே சிறந்த சாற்றுவ காலையே”

என்னும் நூதகமிழிதைப் பிரமாணத்தைச் சிர மேற்கொண்டு பூநீலபூ¹
 குப்பிரயனிய தேசிகாவர்கள் வித்தியாதானத்தை வெகு விமரிசையாகச்
 செய்து வருகின்றார்கள் தமிழ்ப் பாடசாலையும், தமிழ் வேத , தலையும்
 வைத்து ஈடுத்திவருகின்றார்கள். பற்பல ஊர்களினின்றும் பின்னோக்கொ வர
 வழைத்துப் போவித்துப் படிப்பிக்கின்றார்கள். அங்குப் பின்னோக்கனுக்கு வேண்
 டிய அன்ன வல்திரதிகளையும் ஆரோக்கியாதி யனுக்கலங்களையும் ஆதாவடன்
 கவனிக்கின்றார்கள். அவர்கள் சிர்திருத்திச் சிறப்பித்துன்னுப்பதாலைய சம்பந்த
 மாகப் புலவர்கள் பலரைக் கொண்டு அப்பையாதைக்கப்போது வித்தியாலிஷுயா
 ணாப்பற்றியும் மத விஷயங்களைப் பற்றியும் பிரசங்கங்கள் செய்விக்க வெண்ணி
 யிருக்கிறார்களென்றும் தெரிகிறது. அவர்கள் நீழே வாழ்ந்து ஆதினத்தைச்
 சிஷ்யஶேஷாதிகளுக்கு அருள் புரிந்து அவர்களை உய்விப்பார்க்கார்! அவர்கள்

“தருமமே தலைகாக்கும்.”

“இந்துநேசன்”

தமிழ் தினசரிப் பத்திரிகை

கலை, கைத்தொழில், விவசாயப், ராஜாங்களினுயம், உள்ளுர் வெளியூர் கோர்ட்டு வர்த்தமானங்கள், வெளிதோச சமாசாரங்கள், வர்த்தமானக் குறிப்புகள் முதலியன தகுத அனுபவசாலிகளால் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. விஜய்ப்பாரம் செய்வதாகுத தகுத பத்திரிகை.

வருஷ நாளூபா	15	0	0
ஆறுமீர் நாளூபா	7	8	0
மூன்றுமீர் நாளூபா	3	12	0

வேண்டுவோர் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு
எழுதவும் —

மாணோஜி,

“இந்துநேசன்” ஆபிஸ்,
92, அரபினைக்காரன் தெரு, மதுராவு

கிருவாவடு துணை தரிசனம்

“இந்துகோசன்” அலுபந்தத்தி விருந்து
வடுத்தது

2

வ. அனந்தய்யர்
“இந்துகோசன்” பத்திராதிபர், சென்னை

1921

ପ୍ରକାଶକ ମହିନେ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛି ।

Copyright Registered.

1057
6322

SRI SAKTHI PANTHATM
S. V. SWARINATHAIYAR LIBRARY
VADAMMIYUR, MADRAS-44

சிவமயம்

A Visit to Tiruvavaduturai

திருவாடவட்ட துறை நகர் தாரி சாமி

11

Mr. V. Kandasami Pillai of Jaffna
Brother of "Tirumanatram" Viswanatha Pillai

புகைவண்டிப் பிரயாணம்

நீங்காலாகத்திற்கானாலும் காட்சிச் சிறித் தலைப்புற்று நாட்டுப்புறத்து இயற்கையூக்கொக்க கண்டு களிக்க எண்ணனி இருக்காத்திரின்டு புரட்டைச் சிறாத்தில் ஒரு கால் மாலைப் பொழுதில் கழுதூரில் புகைவண்டி பற்றினேன். யத்துவரை தோக்காட்சிகளும் காவிரியாற்றுப் பிரதேசத்திலுள்ளனகை சிறந்துகூவடியென்பது பிரசித்தமல்லவா? இருநாளில் ஒரு காலை தென்கிளத்திப் பாயில்லே மூன்றும் ஒதுப்பு வண்டியில் பிரயாணம் செய்யக்கூடாதென்றும் பெரும் பரடத்தை ஓரளவு ஆழுதும் தீங்க்கமாய்ப் படித்துக்கொண்டேன். மறுங்கள் அருளேயத்தில் மாழும் சேங்கு காவேரியைத் தரிசித்துக் காலைக் கடலை முடித்துக்கொண்டு, பொன்னியின் பெருமையைப் பரந்து மகிழ்ச்சியும் பொருட்டு மழுபடி புகைவண்டி யேறினேன். தெற்கே செல்லச் செல்ல அந்தப் பெருமை அதிகமாய்த் தேண்றியது.

பத்து மைல் தூரம் சென்ற பிறகு இருப்புப்பாறையின் இருபுறத்திலும் மங்களங்களமான பசுமையைக் கண்டேன்; பயிர் சிலக்களும், சீக்கால்களும், குன்னங்களும், நாமகரங்களங்களும், தோட்டங்களும், தோப்புகளும், தூவுகளும், கொடிக்கால்களும் அடிக்கடுக்காய் இருக்கன; மக்களாருதம் மனோஹரமாயிருக்கது. அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு தடமீசிறப்புற்று விளக்கியது. பால

யிற் பசுமை பளிச்சொற் தேங்கும்; தண்ணெயில் தண்ணெயும் செழுமையிற் செழுமையும் எனிதிந் புலப்படா. ரெயிலோடும் வேகத்திலும் அத் தடத்தின் செம்மை தெரிக்குமையின், அது எவ்வுரென விசாரித்தேன். அது திருவாவடுதுறை யெனத் தேர்த்து, அடுத்து வந்த நரசிங்கப்பேட்டை ஸ்டேட்டஸில் இருங்கினேன். அதற்கப்பால் செம்மைத்துறைத்தி லோர் ஜாருக்குப் போகச் சிட்டி இருக்கும், முன்னமே நூறு மைலுக்கு அந்தக் காரிச் சிட்டி இருக்கும். அதற்கப்பால் செம்மைத்துறைத்தி லோர் ஜாருக்குப் போகச் சிட்டி இருக்கும், முன்னமே நூறு மைலுக்கு அந்தக் காரிச் சிட்டி இருக்கும். அவ்விடத்தில் லோரு கான் தங்குவதற்கு ரெயில்வே விதிப்படி அவகாச மிருந்து.

திருவாவடுதுறை

நரசிங்கப்பேட்டையிலிருந்து ஏற்குறைய ஒருமைல் தூரம் சேலை ஞம் தோட்டங்களுக்கு குழி வழி ஈட்டந்து திருவாவடுதுறையின் தெற்குவீதி சேர்த்தேன். அந்தப் பாறையைக் கண்ணுக் கப்பியு மிட்டுக் கெட்டிப்படுத்தாதது பெருங்குறை யெனவே தோன்றிற்று. தெற்குவீதி விசாலமாயிருந்தது. வலது புறத்தில் வீடுகள் வரிசையாயிருந்தன. இடது புறத்தில் பெரிய மாளிகை யோ ஸ்ரூ குதித் தெழுந்து நீண்டு ஒங்கி யுருந்துகின்றது. அதுவே திருவாவடுதுறை ஆதினத்தாரின் மட்மாகும். அறநகுத் தேரவணவாயில்கள் இரண்டு மூன்றங்கு. அவைகளிற் சித்திராலங்காரான தேர்ச்சிலைகள் விழுதுபோலி நக்கிப் பருத்தத் திரண்டு பலவர்களும்பட்டங்கள் வட்டம் வட்டமாய்த் துலங்கப் பொலிவுடன் அசைந்து ஆடுக் கொண்டிருந்தன. அஜாரவாசலில் ஆட்கள் சிலர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்; பரதேசிகள் இரண்டெருவர் காவி போத்துக் குட்கியிருந்தார்கள். அதனை யடுத்து நின்ற ஆணிகள் ஸரள்வதி மாவின் வெளியங்கமாகும்.

ஸரவ்வதி மஹால்

என்பது விரிக்கு நீண்டு உயர்க் கெழுங்கதொரு யண்டபம். ஒரு பகுதி பில் தமிழ் தேஜங்கு ஸ்ரீஸ்கிருத ஆங்கில அச்சப் புத்தகங்களும் ஓலைப் பிரதி களும் நிரம்பியிருக்கின்றன. சாஸ்திரிய ரொருவர் அவைகளைத் தட்டிக் கொட்டிக் கட்டிவைத்து அட்டவணை யெழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். மற்றொரு பகுதியில் பிருகஸ்பதியே போன்ற அத்தியங்காரிய பிரம்மாய் யகாமதே பாத்தியையு. வே. காமிநாத ஜியாவீகன் ஆச்சிரமங்கியகாத் தங்கியிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆச்சிரமத்தைச் சார்த்து கிழ்க்கேயோவெது நீண்டதொரு பிரசங்கங்களை. அதனில் நூற்றுக்கணக்கான ஜினங்கள் தாராளமாய் வர்க்காலாம். இந்த மண்டபம் சேதுபதி மகாராஜா அவர்கள் முதன்முறை அங்கே விழுயஞ் செய்தபோது அமைத்ததாம். இதனிலும் இதன் சார்பிலும் இப்பொழுது தமிழ்ப் பாடசாலையும் தமிழ் வேத பாடசாலையும் ஈட்டத் வருகின்றன. மேற்கூறிய கட்டடங்களின் தொகுதியே ஸரள்வதி மக்கில் எனப்படுவது. இதன் வடபுறத் துள்ள இராமயினான கூவனநறில் நூய்கெண்ணமைத்துவக்கும் காதியவர்த்த மார்ச்செட்டிகளும் மூகும் செழித்து விளங்குகின்றன.

வாஸ்வதி மகால் மூன்று பகுதிகள் கொண்டதெனக் குறிப்பிட்டேன். ஒரு பகுதியில் புல்தகாலையும், மற்றொரு பகுதியில் பாடசாலைகளும், மத்தியில் வித்தியாவிசாரணைப்பதி வசிக்கும் ஆச்சிமையும் உள்ளன. மாணவருக்கும் உபாத்தியாயருக்கும் அங்கியேங்கிய பழக்கமிருக்க வேண்டும். உபாத்தியாயர்களுடன் கொருங்கிப் பழகுவதற்கும் மாணவர்கள் உபாத்தியாயர்களுடைய நடை வளையும் குணங்களையும் கைக்கொண்டு கல்லெழுக்கமும் கல்ல கிழமை உள்ளவர்களைய் வளர்வேண்டும் மென்பது முந்தால்தாக் குருகுவாசகத்தின் கருந்தாம். இந்த திருவாவடுதுறைக் குருகுலத்திலோ சாமானிய உபாத்தியாயர்களுடன் பழகுவதற்கு இடமிருப்பதல்லமல், அவர்களுக்குத் தலைவராயிருக்கும் மகா மகோபாத்தியாயருடன் பழகுவதற்கும் அனுகலம் அமைந்திருக்கிறது. அந்த மகா மகோபாத்தியாயருக்குப் பெருமம் கல்விச் சிறப்பினான் மாத்திரமே யல்லாமல் ஒழுக்கத் தூய்மை ஏலும், நியமநிஷ்டாலுஷ்டானங்களினாலும், அமைதி சாந்தம் நிதானம் இன்சொல் மெல்லுமை கல்லெண்ணைம் என்னும் குண விசேஷங்களினாலும் வரயங்தங்களை அவறுடன் கீர்த்தி மீது காலம் பழகுவா ரெவருக்கும் போதமாகு மென்த திடமாய்க் கொல்லுவேன்.

கிராமம்

திருவாவடுதுறைக் கிராமம் சிவாலயத்தை இதயமாகக் கொண்டு, அண்ற ரோமேந் தெருக்களும், சங்கிதியக்கிராந்தரூம், கடைகளும் கண்ணிகளும், வாவிகூப் தடாக்களும், சோட்டங்களும் தொப்புகளும் துவக்களும், உத்தியானங்களும், வளை நிலங்களும் அமைக்குத்தனது; நில வளரும் சீர் வளரும் நிரம்பியது. குருக்கு வட்டக்கே கவேரியாறு உள்தால்வின், இது தில்விய தீர்ம் என்ற தகும். பிரம்ம ஈந்துதிரிய வைசிய குத்திராதி வருணாந்தவர்களும், பச்சிமாம்மூயத்தை யலுஷ்டிக்கும் மகம்மதியருக்கு இதித் தூதி குடி கொண்டுரூபர்கள். ஊணாச்சுற்றிப் பல்வகைச் சோலைகளும் பயிர் நிலங்களும் நீர்க்கால்களும் ஊருண்ணாலும் உண்டென்பதைவிட, ஆயுராரோக்கிய ஐசுவரியப் பெருக்கத்தின் பொருட்டுப் பலரும் திருவாவடுதுறை யென்னும் ஆராமத்தை ஈடி அங்கங்கே இலை வீடுகளும் கொடி வீடுகளும் குடிசைகளும் கண்மாளியைகளும் அமைத்துக் கொண்டு அமைதியாக வாழ்க்கு வருகின்களென்பது மிகப்பொருந்தும்.

தொழிப்பு

புண்ணிய பூமி யெனத்தகும் இப் பெருங் கிராமமூம் நொழிக்கலுற்றது இங்கோக்கம்பியிருந்த கல்லிமாண்களும் மாணவர்களும் குடிகளுக்கானகடைகளும் பக்கங்களும் சிஷ்டர்களும் நொந்து பாதேசமும் பலதொழிலும் காடலாளுக்கள் முன்னாளில் இச் சிவலத்தில் ஒதுவாரின் குடும்பங்கள் மாத்திரமே நூற்பதுக்கு அதிக மிகுந்தங்காம். இப்பொருது இண்டோரு குடும்பம் காண்பது அருணம் யாவிற்கு. அந்த விருத்தியிற் சென்ற உடல்மற் போன்றங்கள் அவர்கள் வேறு தொழில் மேற்கொண்டு வரிசுக் கொண்டு வேற்றார்களை எவ்வது அவசி

யமாயித்து. வீடுகளும் விடுதிகளும் வீடுகளும் பழுதுபார்ப்பா எல்லாமற் பார்த்து இடங்கு சீர்க்குன்றின. இத்தனைக்குஞ்காரணம் என்ன?

கிராமாதிக்கியம்

திருவாவடுதுறைப் பண்டார சுநிதியினுடையது. உர் முழுதும் சுற்றுப் புற்று நிலங் தோப்பு முறலியனவும் எல்லாம் அந்தப் பண்டார சுநிதியின் மட்டு ஆதினம். எல்லாக் குடிசனும் எல்லாத் தோழில்லரும் ஆதினத்தவர்களை யடுத்தே பிழைக்க வேண்டும். அவர்களே அந்தக் கிராமத்திற்குப் பரமாதிகாரி கள். அவர்களுக்கு அந்த ஊர்ல்லாமல் வேறு எத்தனையோ நாள்களில் நிலங்கள் ஞாம் வேறு சொத்தக்களும் யண்டு. வருஷமொன்றுக்கு ஆதினத்தவர்களுக்குவரத்துக்கூட வரும்படி என்கு அல்லது சீஞ்து லட்சம் ரூபா யிருக்கலாம். இதைத் தவிர இந்த ஆதினத்துப் பரிபாணங்கில் பெரிய தேவஸ்தானங்கள் சிலவும், சிறிய தேவஸ்தானங்கள் பலவும் வேறு வேறு ஸ்தலங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குரிய ஏராவமன் ஆஸ்திகளும் விவகார திருவாகமும் ஆதினத்தவர்களையே பொறுத்தன. ஆகலால், ஆதினத்தலைவர்கள் இந்தியச் சிற்றாச்சர்களு கொரு வரெண்வே கொள்ளல் தகும். ஆதினத் தலைவர் திருவாவடுதுறை மடத்திலே யே இருந்து மடத்துக் காரியங்களையும் மற்ற விவகாரங்களையும் கடப்பித்து கரும் வகையில் மடம் பிரகாசமாய் உலகத்தில் விளக்கும், ஊரில் விவகாரமும் வியாபாரமும் செழித்திருக்கும், சூழ்கள் தழுத்திருப்பார்கள், வலித் தலைகளும் வித்திடாவியாகங்களும் பக்குதி சிரத்துமான வகுகிக் காரியங்களும் விரைவாய் கடைப்பெறும்; வருவாரும் போவாரும் திருவாவடுதுறையில் ஆதினமாயிருக்கும்; எந்த வேளையிலும் உர் கலகலவென்று களிப்புற்றிருக்கும். ஆனால் சில காலங்களுக்கு முன், காலவசத்தினுள் இருப்பிடங் திருவிடை மருதூருக்கு மாறி பது. இந்திய ராஜாங்கள் தலைகாரம் கல்கத்தாவினின்று டெல்லியை மாறின பிறகு கல்கத்தாவின் யோக்கியதை குறைவுபட்டது போல, ஆதினத்து ராஜஸ் தனம் திருவிடைப்பருதான பிறகு திருவாவடுதுறை மங்கித் துங்கவுற்றது. ஊரில் விவகாரமும் சுந்தியும் குறைந்தன. உற்சாவலுட்டித் தொழில்களை வரவுக்கத்தக் குதிரையின் இல்லாமையின், குடிசன் சோங்குது பெற்றிடம் சேர்ந்தார்கள்; ஊரைவிட்டுப் போகாமல் தக்கியிருந்தவர்கள் வாடிக் குழந்தைகள் இவ்வாறு திருவாவடுதுறையின் பெருமை நொடித்தது.

கிளைப்பு

இப்போது ஆதிபத்தியம் கைமாறியது. மழை விட்டபோதிலும் தூவானம் விடாதாலால் பழைய, நிலைமையின் வாழைனும் இடையுறவனும் மூற்றுத் தெளியாது இன்னும் இருப்பினும், இந்த மறுபாட்டினால் ஆதினத்தின் கண்மைக்கு வித்திடப்பட்டதெனவே கொல்லாம். புதியவர் பட்டத்துங்கு வாந்துள்ள பல திருத்தங்களையும் ஏங்காலத்தில் செய்ய முடியாதென்பத் எவ்வாறுக்கும் தெரிந்த விஷயமே. ஆனால், திருத்தங்க

அன்முதன்மையானது தலைமை ஸ்தானத்தைத் திருவிடை மருதுரினின்றும் ஆதி பீடமாகிய திருவாவடுதற்கைக்கு யாற்றுவதோகுமென்ற புதிய ஆதினாத தலைவருக்குத் தேன்றியிது சுசுவர பிரேரணை யென்றே எண்ணுகிறேன். இடம் மாற்ற தேசுக் கட்சியும் மனக்காட்சியும் மாறுபட்டதும். பழைய நன்பங்களின் ஆவாணத்தை வொழிந்து புதிய ஆவாணத்தை மேற்கொண்டு சுக்தர்ப்பங்களையும் விவகாரங்களையும் புதிய மாதிரியில் அமைக்கவேண்ணிப் புதிய ஆதினாத தலைவர் திருவிடைமருதுரினின்று காரியஸ்தானத்தைப் பெயர்க்கப் பிரயாதனப்பட்டார். பட்டத்திற்கு வந்து ஒங்கறு மாதாதிற்குள் திருவாவடுதற்கையிலுள்ள பழைய மடத்தில் வந்து நிலை கொண்டார்.

தலைவரில்லாததனாலே, பாலித்துப் பழைனப்பவ ரில்லாததனாலே, திருவிஜனித் தேற்றமின்றிக் கிளக்கத்துத் தமுறை நின்ற திருவாவடுதற்கை, பண்டூர் கட்சிக்கியன் வீஜயத்தினால் இப்போது உயிர்குற்று உற்சாபபடிகின்றது. வூரைவிட உப்பேனவர்கள் விரும்பித் திரும்பி வருகிறார்கள்; வேறு பல ஜூனங்கள் பல பல காரியங்களையும் கருத்துக்களையும் முன்னிட்டு அவ்வூருக்கு வரத் தலைப் பட்டிருக்கிறார்கள். சிதைத்து கிடந்த கட்டடங்களும் சாவடிகளும் ஆதினாத்தவர்களுடைய பரிபாலனத்தில் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன; மாடுங்கள்றும் நடமாடலாயின; வேளாண்மையும் விவராரமும் வளர்கின்றன. ஜன நடமாட்டத்திற்குத் தக்கவாறு ஊரில் விவகாரமும் கலகலப்பும் ஆதிகமாயிருக்கின்றன; கோவிலுக் குளமும் விளக்கமுற்றாத திருத்தமாயிருக்கின்றன “குழங்கையும் தெய்வமும் கொண்டுமிடத்திலே” என்பார்கள். கோவில்ல் சுசுவர ஸாங்கித்தியம் அதிகமாயிருப்பது போல நிப்பொழுது தேற்றுகின்றது. பராமரிப் பின்றிக் கிடந்த பழைய மடத்தின் அமைப்பீம் அரும் பெருமையும் பாஸ்ப்பவர் மனத்தில் படிகின்றன. தலமுந் தருமைமும் தலைகாட்டி யிருக்கின்றன. ஆடையால், திருவாவடுதற்குளித் தழைத்துக் கிளைத்துத் திறம்பெறவேண்டுமென்பது தேவர்களின் திருவளமென்பதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. இந்த

ஸ்தல விசேஷம்

இக்கிரங்கது. இது சாவிரியின் தென்கரையிலுள்ளது. இந்கு (ஆதி துதைகை) ஆவடுதறை என்ற பெயர். பாங்கத்தேவியர் ஒரு சமயத்தில் காரணாந்தத்தினால் பசு வடிவமெய்தி உழங்கு கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஊர்க்கோவில் சங்கிதானத்திற்கு எதிரிலுள்ள திருக்குளத்தில் ரீராடி வெழுங்க வட்டனே பசு வடிவம் நீங்கித் தேவியர் பரமேசுவரன்பால் எய்திய காரணத்தி னுவு அந்த தீர்த்தத்திற்கு கோழக்கி தீர்த்தமென்றும், ஆலயங்கொண்டாகு ஸிய சுசுவராக்கு கோழக்கிவரை என்றும், அம்பிகையை அனைத்துக் கொண்டதால் அனைத்தேழுந்த நீதீர் என்றும் பெயர். அந்த சுசுவரரையே மாசிலம் னீசுவர ரென்றும் வழங்குவார்கள். அம்பிகைக்கு ஓப்பிலை ழலையமிகை என்ற பெயர்.

இந்த வேதத்திரத்தில் அரசமரம் விசேஷம்; இங்குள்ளது படர்ச்ச அரசு. அரசுவளமென்றே இவ்வுர் வழக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. அரசு மரத்தின் அரு அமைய அறியாதர் யாவர்! விருக்கங்களுக் கெல்லாம் அது அரசு போன்றது என்பது பெயரினுலேயே வினாக்கிக்கின்றது பிரபஞ்சத்தில் எங்கெந்த உருவத் தில் ரசவரவிழுதி சிரம்பி யிருக்கிறதென்ற சொல்லுமளவில், “விருக்கவைக் களுள் அவசர்த்தமே என்னேன்” என்று பகுதி கீதையில் புகவான் பிரசாத்த திருப்பதனுலேயே அரசமரத்தின் பெருமை அனைவருக்கும் தோன்றத்தக்க தாகும். பல வகை ரோகிகாரால் பலவகை ரோகங்களுக்கும் பிடைகளுக்கும் அசு வத்தப் பிரதக்கியண் பரிகாரமாக அது ஆசிரியிக்கப்படுகின்றதனால், அந்தமாற் ஜீவ களையிரம்பியது என்பது தெளிவு. அது ஜீவகளைக்கு ஊற்றுப்போன்றது. ரசவர சாங்கித்திய முன்னது, பூஜர்தூயமான . மகப்பேறு வேண்டி வாக்கியர் அதனை வழிபடுவார்கள்; தவற்றோர் அதன் தண்ணிழிலில் தங்கி யிருப்பார்கள். அத எனில் வித்யுக்கச்சதி விசேஷமாய் சிரம்பியிருக்கிறதெனக்கண்டு ‘மெஸ்மெரிஸம்’ என்னும் ஜீவகள் வித்தைவாழ்கள் தமக்குப் பலமும் சக்தியும் குறைவு பட்ட காலத்து மறுபடி தமக்கு ஜீவகளை பெருகும் பொருட்டுச் சிறிது காலம் அரசமரத்தை எடு, அதனைப் பரிசுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஜீவகளை யிருக்க தெண்பதனுலே அரசமரம் புஷ்டிவர்த்தனமானதென்று சொல்ல வேண்டியதே யில்லை. திருப்படங்தமாக மெலிந்த கொட்ட ஆடு அரசுத்தழு தின்றால் வெளு சீக்கிரத்தில் கொழுப்புற்றாச் செழுஞ்சியாய்த் தோன்றும். இரளையன வர்க்கத் தில், அரசு மரத்தில் அபூர்வமான ஒன்றை சுத்து அமைக்கிறுப்பதனுலே பெரிய இரளையன்க்கிரியை எந்த தகும் அக்கினியோத்திராதிகாளில் உபயோகிக்கூத் தக்க சமித்துக்களுள் அரசங்கு சுங்கியே முதன்மை பெற்றது. ஓர் அரசமரமே இவ்வளவு யோக்கியதை யுனையதாயின், அரசு வனமெனும் திருவாவடி துறை எத் தன்மையதாய்’

பூவுகில் தேவர்கள் வந்து உறைவதற்கான விசேஷ ஸ்தலமாகவே இது இயற்கையில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. எண்ணிற்க சித்தங்கள் இவ்வரச வனத்தில் சஞ்சிரித்துக்கொண்டிருக்கதாகச் சொல்லார்கள்; பதிவாய்ப் பல சித்த சிரோவுட்டார்கள் இட்கே தங்கியிருப்பதும் உண்டு. சித்தகணங்களின் சஞ்சார மிகுந்த ஸ்தலமென்பதைக் குறிக்கும்பொருட்டு இவ ஆகுக்கு “வங்கோட்டித்த வாஸ்பாம்” என்னும் மொரு நாமரும் விவகாரக்கிடிலுள்ளது.

சிவயோக நட்புகளைத் தமிழுலகத்தவருக்குத் தெள்ளிதில் விளக்கத் திரு வருள் கொண்டு தீருமூலநையனுரி வருஷத்திற்கொரு பாடலாக மூலாயிரம் திருப்பாடல்களால் திருமூலம் என்னும் அருமையான நூலைச் செய்தருளிய ஸ்தலம் இதுவே. கமது மூத்தியாகிய ஒளாவைப் பிரைட்டியாரி திருக்குரு கூருக்குச் சென்று மீழ்வாரத் தரிசித்து, அவர் திருவாய்மலர்க்குருளிய திருவாய் மொழியைக் கண்ணும்ற, அதனுலைட்டாகிய ஆண்ட மேலிட்டிலுள்,

“நேவர் குறளும் திருவாண்மை மூடிவும்
மூவர்தமிழும் மூனிமொழியும்—கோவை
திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவாசக மென்றனர்”

என்ற பாடியதில் “திருமக்திரத்தை” மறை மூடிவுக் கொப்பிட்டிருப்பதனுடைய இந்துவின் பெருமை என்கு விளக்கும். இவறும் ஆலயத்தின் மேஜைப்பிரா காரத்தின் வடகோடியில் திருமூல நயனாருடைய ஆலயம் இன்றைக்கும் இல்லங்கின்றது.

திருவிசைப்பா பாடியருள்யவர்களுஞ் ஒருவாசகியதிருமாளியகச் சீத்தார் (இவர்களுக்கூவத் திருப்பேணி) சுவாதி திருக்கோயிலும், அதில் இவருடைய பரமக்குவாசிய போகமா முனிவருடைப் திருவடிகளும் இந்த கோக்கிரத்தின் ஆலயத்திற்குத் தென்புரத்திலுள்ள மடாலயத்தில் உள்ளன. இப்படிப்பட்ட கோக்கிரத்தில் எழுங்கருளியிருக்கும் சசஞார் பிரத்தியஸுப் பிரசாத மருளத்தக்க மூர்த்தி, யென்பது சைவசமயாசாரியர்களினால் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநோயாறு தம்முடைய பிதா யாகஞ் செய்யும்பொருட்டுப் பதிகம் பாடிப் போற்கிழி பெற்ற ஸ்தலம் இந்தேவ. இவ் விஷயத்தை அப்பாக்வாமிகள் திருவாவடுதறை—திருப்பேரிசைப் பதிகத்தில்

“கயிரும் பொறில்கள் குந்த சமூகல் யூரக் கம்பொன்
ஆயிரக் கொடுப்பர் போலும் ஆவுடி தறைய ஞோ”

என்ற பாராட்டியுங்களார்கள்.

மடத்தின் ஆவசியதம்

இங்கொன்று மகத்துவம் பொருங்கிய திவலிய கோக்கிரத்தை வெறும் இலென்கிருடைய பரிபாலனாத்திற்கு விட்டால் அவர்கள் பாரமாரத்திக் கிண்ணை பின்றி, ஸ்தலத்தின் பெருமையை உண்வாறு உணராமல், அதைப் போற்ற மாட்டார்களென் நஞ்சி, ஸ்தலத்திற்கு உரியவர்களாகிய சித்த புருஷங்கள் தமது சிவ்ய ஜன சமூகத்தில் ஒருவராத் திட்டம் செய்து இரண் ஆதிபத்தியத்தை ஈடுத்திவரும்படி ஒப்புவிதார்களென விகிக்கின்றேன். அகற்கு நிதிசனமாக மேலே குறிப்பிட்ட திருமாளிசைத் தேவருடைய திருக்கோவிலை யுதித்தே திருவாவடுதறை மடத்துக்கு ஆதிபுருஷாசிய நமக் கிவுயை மூர்த்திகள் சமாதி யில் அடக்கியிருக்கின்றார்கள். இவ் விருவர் கோவிலையும் இதயமாக்கொண்டே திருவாவடுதறை மடம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதினத் தலைவராகும் பண்டார சங்கதின் தம் ஆஸ்தானம் விட்டுபெழுங்கு முதலடி வைப்பது இந்த கோவிலின் மேஜைப் பிரசாரத்திலாகும். நன்கு பிரசாரங்களும் ஏல் கந்தச்சுது மச்சினால் மூடப்பெற்றுள்ளன. அவர்கள் பிரசாரத்தின் வழியே வெலம் வந்து திருமாளிசைத் தேவரைத் தரிசித்து வணக்கி, ஆதினத்து ஆதிமூர்த்திகளை வணங்குவார்கள். இந்த மடத்தின் மூல புருட் நந்திதேயீர் மரபிலிருந்து

தேங்நியவாகச் சொல்லுவதற்கு, இவ் வாஞ்சம் திருக்குதலாய் பரிபாலனை என்னும் அடைமொழியேடு வழங்குகிறது.

ஆதிசெத்து மட்டும்

இவ்வாறு மடமொன்று ஏற்பட்ட பின்பு, அதை மடத்தின் ஆதிசெத்தில் சிவ்ய வர்க்கங்களும், பரிபாலனத்தில் அடைக சிவாலயங்களும், மடத்திற்கால ஒம் ஆலயங்களுக்காகவும் குழந்தைகளும் ஓராமக்களாலும் அளிக்கப்பட்ட வராள மணி பூஸ்திகிள் முதலியனவும் காலக்கிரமத்தில் ஏற்பட்டன. மடத்துக்கு மேன்மையும் பிாதிவுடையும் ஆதிபத்தியம் வகிக்கும் மடாதைப்பதிகளின் யேக் கியதை விசேஷத்தினால் பிரகாசமாய் ஒளிர்வாய்வின். இம் மண்ணுலகில் முழு மையாகத் தனியி என்மையும் முழுமையாகத் தனித் தீவையும் இல்லை. என்மையும் தீவையும் கலங்கே உழுதும், இராவும் பகலும் புரண்டே வரும், எல்லாங் தொந்தமே, உலக மனைத்தினுக்கும் ஒளி தரும் ஆதித் தலை ஒரு கால் ஒளி மழுக்கிக் காண்பது உண்டெனின், திருவாவடு தறை ஆதிசெத்து மடத்தின் ஒளி மாத்திரம் மழுங்காமல் எங்காளும் வளர்ந்து கொண்டே வருமென்று எண்ணல்மோ? அப்படிப்பட்ட கட்சி யொன்றிருக்குமானால் இது மண்ணுலகம் என்பது பொய்யாகும். இது மெய்யிரை பொய்யாதிருக்கும் பொருட்டே குரியனுக்கும் கிரகணம் பிழக்கின்றது. ஆனால், கிரகணத்தின் பாநாக்கஞ்சுரியனது காந்தி நமக்குப் புலப்படாதிருப்பதன்றிச் சூரி யனுக்கு இயபொய்க்கன் காந்தியும் தேஜளையும் குறைவுடுகின்றனவோ? அது போலவே இம்மடத்தின் ஒளி ஒருங்கள் மழுக்கிக் காண்கினும், அவ்வொளி ஒழிக்கு போகது. ஆதிசெத்திய பீடத்தின் மகிழை மறைந்துபோகாமல் எப்பொழுதும்போல், மங்கல் நிலையை பின்பு பிரகாசிக்குமென்பது தின்னாம்.

ஒளி யென்பது மைது எண்ணுக்கு எப்படிப் புலப்படுகின்றது? ஒரு வள்ளுவினின் ரூம் லீப்பெறும் காந்திக்கிரணம் அதைனை யடுத்துவின் ஆசாகத்திற்பாய், அதிருநூத படிப்படி அலைவடிவமாக அது நம்முடைய கண்ணுக்கு எடுக்கின்றது. காந்தியலையின் கேகம் மிகச் சொற்பமரியுந்தால் ஒளி நமக்குப் புலப்படாது; சமானியமாயிருந்தால் புலப்படும்; நம்முடைய கண் தாங்க முடியாத அனுவ அதிக வேகமானாலும் அதிகக் காந்தியானாலும் நமக்குப் புலப்படாது. இவ்வாறு அதிகக் குறைவும் அதிகியத்திக்கும் புலப்படா. ஆதலால், இருளென்பது நம்முடைய கண் தாங்க முடியாத அதிகப் பிரகாசம் என்று சொல்வதும் பொருத்தும். இதனால் காம் தெரிந்து கொள்வது என்ன? மிக்க அதிகத்தினால் விளையும் பயனும், மிக குறைவினால் விளையும் பயனும் ஒரே நண்மையைக்கும். ஒரு சக்கரத்தை மிக விளைவாய்க் கற்றினால், அது அசையாமல் ஒரு நிலையில் நிற்பதுபோல மங்குத் தேர்ந்தும். ஜேஷிஷா என்றுபத்தின்படி ஒருவனுக்கு மிக உச்சம் கூட தங்க வரத் தக்கதெனக் குறிப்பிடுகின்காலத்தில் அதை ஜாதகனுக்கு அதிச்சமான தங்க பிரப்தமாவலதக் கண்டிருக்கிறோம்; போகாதிப்பதியெனச் சாஸ்திரம் சொல்ல, அவங் பரமதரித்திருக்கும் எல்

லாக் துறந்து, நிற்க நிலையில்லாமல் அலைவதும் உண்டு. அதுபோலவே, புத்திக் கர்மம் மிகுஞ்சுவன் புத்தியில்லாகவுளைப்போல விவகரிப்பதும் இயற்றக விதி க்கு விரோதமானதான் ரூபாக்கத்தகும்.

ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்

புத்திசாலிக எனேகர் திருவாவடுதுறைப் பீடத்தை அவங்கரித்து வந்தார் சென் இதுவரையிற் பிரஸ்தாபித்து வந்தோம். அந்தப் பரம்பரையில் 1888 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் என்னும் திகழாகமம் படைத்தவர் இந்த ஆசினத் தலைவராகப் பட்டம் பெற்றார். அவருடைய இயற்சியா இன்ன தென்று நான் விசாரிக்கவில்லை. அவர் பல கலை பயின்றவர், மகா மேதாவி, அசாமகூர், அவருடைய குண விசேஷங்களைச் சொல்லுமானவில் அவர் தமிழில் கல்ல பாண்டித்திய முன்னவர்; சங்கித்திலும் தேர்ச்சியுள்ளவர்; பண்டி தாங்களுக்குச் சம்மான மளிப்பதிலும், பிரேமணாகளுக்கும் மற்றும் சாதியினருக்கும் நன்கொடை யளிப்பதிலும் வெரு கீர்த்திபெற்றவா; தெய்வபக்தியும் சிவாலம் உற்சவம் நடத்துவதில் சிரத்தையும் வாய்த்தவர். பண்டிதாங்களுடைய யோக்கி யதையை அறிவுதில் வெரு திறமையுள்ளவா; சுருக்கிச்சொல்லின், இராஜபோக ங்களை அனுபவித்துவந்த சற்றுண சம்பங்கள்; தென்னிந்தியாவுக்குக் காரணமே போன்றவா என்று சொல்வார்கள்.

இது ஒரு சார்பான அபிப்பிராயம். எதற்கும் சுரூம் விபகும் என இரண்டு பக்கங்கள் உண்டால்வா? மற்றொர் சார்பான அபிப்பிராயத்தை விசாரிக்குமானவில், “அவர் மிகக் கெட்டிக்காரரென்பதிற் சங்கேகமே யில்லை. தேர்ந்த புத்திசாலிகரே தவறுதல் செய்வார்கள், தவறுதல் செய்தால் தப்பித்துக் கொள்ளும் திறமையும், தப்பை ஒப்புவைச் சாகிக்குட் வல்லமையும் தமக்கு உண்டென்னும் நுணிவினாலே அவர்கள் சிறிதும் இலக்கியமில்லாமல் தவறு செய்யத் தலைப்படுவார்கள். அதிபுத்திசாலியா யிருப்பவனை நம்பிடத்தில் உத்தி யோகத்திற்கு அமைத்துக் கொள்வதனால் விளையத் தக்க தினமையவிடச் சாமானிய புத்தியூதயவனை அமர்த்திக்கொள்வதனால் உண்டாகும் கண்டம் குறை வென்பது சம்முடைய அனுபவாக்கித்த மல்லவா?”

என்பார்கள் மற்றொர் சார்பினர். இவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தின்படி, முன்னிருந்த ஆசினத்தலைவர்களுக்குத் தோபிமானம் அதிகமாயிருந்ததெனின், ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகருக்குத் தேகாபிமானம் அதிகமாயிருந்தது. இதனால் நூகங்காரம் ஜனித்தது. சம்மானமும் வெகுமானமும் அவருடைய அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்தே யல்லாமல், யோககியதையைப் பொறுத்ததா யிருக்கவில்லை. இதனால் எல்லாம் தலைமீழாயிற்று. யோகசிந்தையிலும் போகிக்கையே அவருக்கு மிகச் சிறந்தது தெய்வத்தில் ஒப்புவீக்கப்பட்டிருக்க அபரிமிதமான செல்வத்தையும் செல்வார்க்கையும் பேணிப் பெருக்குவதை விட்டு அவர் விரயஞ் செய்யலாயினார். ஆக்கத்தில் “திருஷ்டியவக்காததனால்

அழிவுக் கிடைவும் ஏற்பட்டன. எரிக்க வீட்டிற்கும் பிடிக்கியது இலாபமென வம்பர் அனோக் குவருக்கு வழித்துள்ளாயினா. வர்பும் கழக்கும் வியாச்சியமும் பெருஷ, ஆழும் பாழும் விழுக்கன. சிக்கிய வர்க்கங்களில் ஆல்வஸ்லோவலும் வகுவியும் அதிகமாயின. மடத்துக் கொத்துக்களைக் கிரமாய்நிர்விக்கப்பதற்குத் தக்க எற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று சிக்கியகோட்களிற் கிலர் சர்க்காரில் பிராது செய்யவும் முன்வந்தார்கள். அது பெருவழக்காய்த் தொடர்வழக்காய்ப் பிழிக்கலாயிற்று. ஆதீனத் தலைவரிடத்துப் பணப் பெருங்கமாத்திரமே யல்லா மல், மடசிதப்பத்திற்கு உரிய குருத்தும் பார்ட்டுகார் அரியாயினர். இந்த நிலைமையில் ஸ்ரீ அம்பலவாணி தேசிக் 1920-ஆம் வருஷம் எப்ரில் மாதம் 13-ஆக் தேதி தேசு வியோக மெய்தினர். பின் பட்ட மேற்காண்களுக்கு அவர் விட்டுப்போனது வழக்குகளினுலூம் சிர்குலைவினுலூம் ஏற்பட்ட நுக்கபரம்பரை யே யென்று மற்றொரு காபார் அபிப்பிராயப் படிக்கிறார்கள்.

எது எப்படி இருப்பிலூம், அவருடைய புத்திக்கும் திறமைக்கும் அவர் இந்த மடத்தை மிக்க உண்ணத் திதியில் வைத்துப் போயிருக்கலை மென்றே மேற்கொல்லிய இரண்டு பகுதங்களுட் தெரியாத என்போலியர் சொல்லத்தும். திருவாவடிதுறை மடத்திற்கு சங்கத இவ்வஜூபவழும் ஒரு திருக்கூத்தே போதும். பயனைப் பாத்துக் காரணம் ஊழிப்பவர்களாகிய கூம் தவறுதல் கூடும். வனைனில்;

தேவை ரகசியாய்

என்னவென்று யார் அறிவா? ஸ்ரீ அம்பலவாணி தேசிகர் பட்டகத்திற்கு வந்து கிலங்கோக்கே அவருடைய போககு தீக் கண்ணமாடன்று தெரிக்கிறாக குழே மாத்தக்கு அரிமாணபுருஷாகளாய், எந்து கண்ணுக்குப்புப்படைத்துக்கு மருவிளோய், இருக்கும் மகாண்கள் என்ன எண்ணத்தை கொண்டு அவருடைய பிரபுத்துவதை நீடித்தாககளென்று கொல்லுக் கிறமை காக்கு இல்லை. ஆனால், மடம் சிறைவருமல காத்து, எப்பொழுதும்போல அது உலகத்தில் விளங்குவதற் கேற்ற ஏற்பாடுகளை அம் மகாண்கள் செய்துகொண்டு டிருந்தார்கள் கொனவே தோன்றுகிறது. திருவாவடிதுறை மடம் என்பது மாசமுத்திரத்திற்கு ஒப்பானது. பெரியது என்பதற்காவும், மிக விசாரமானது என்பதற்காகவும் மாத்திரமே அதனைச் சமுத்திரத்திற்கு ஒப்பிடவில்லை. பெருமையிலும் கணத்திலும் கொவந்திலும் கம்பீரத்திலும் அது கடவேநாகும். கடவில் ஒரு புறக்கில் மகாவிஷ்ணுவே இருக்கின்றார்; அவருக்குச் சந்திராகுலசமூகம் மற்றொர் புறத்தி விருக்கின்றது; தேவேந்திரானுடைய வக்கிராயத்திற்கு அஞ்சிப் பர்வதங்களைக் கொண்டு தஞ்சை மென்று அதனை அடைத்திருக்கின்றன சிறுமீன், பெருமீன், திமிக்கலம், முதலை முதலாகிய கொடிய ஐலங்குஞ்சும் அதனில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன; இவையல்லாமல், வடவளால் ஒன்று தகித்துக் கொண்டிருக்கின்

தந் இத்தொயும் மடத்தில் உதகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன வென்பதே எனது கருத்து. இப்படிப்பட்ட கடலை வகையறிந்து கடைசிற னுண்டானால், அதனின்ற அமிக்கமே சித்திக்கும்; இலக்குமி தேவியே தோன்றுவத். இதனி னும் மிக்க பங்கிய முண்டே.

அவ்வாறு கடைத்து, நானும் பயன் பெற்றுப் பிறகுக்கும் பயன்படுத்தத் தக்க பெரியானைத் தேடித் தெரிவதே காரியமாக அம் மகங்கள் இருக்கார்கள் போலும். அந்த வேளையில், உலகத்தவர்க்கு நீதி புட்டுவதற்காகத் தோன்றிய கலைகளின் திருவுவதாகமெனப் புழுப் பெறும் ஒன்றைப் பிராட்டியார் திருவாய் மலாந்தருளிய

“வேழ முடைத்து மலை ஈடுமே தக்க
சேழு வளங்கு சேருமுடைத்துப் - சூழியர்தங்க
தென்னுடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்றேண்ட
ங்னுடு சாள்பேருமுடத்து”

என்னும் பாடல் ஞாபகத்துக்கு வகுக்கமையின், கணமை வரயக்க சங்கீரு னெருவனைத் தோங்கிடுப்பதற்காகத் தொண்டை நாட்டினில் அரசர்கள் திரிய அற்றர்கள்.

வி. புரை.

ஒரு சாரியத்திற்கு வரிக்கு முன் அப்புறுடைய குண விடீஸ் “வா டீனா ஆராய்ந்து தெரிக்கு சொன்ன வேண்டும் அனாம் பெரு பாலும் குலத் தைப் பொறுத்திருக்கு மென்று சொல்லுவாராகன். குலம் என்னுடையில் காற் துலங்களை மாத்திரமீயல்வாலை குடிமபதகையும் குறித்தாகும். அங்கொரு குடிமப் பரம்பறையில் ஒவ்வொரு விசேஷமான ஒழுக்கும் முகங்கும் ஏற்பட்டிருக்கும். ஆகையினால், பரம்பறையினால் குணவிதத்தியாசங்களும் குண விசேஷக்களும் அமைதல் கூடும். தேவாகன் உத்தேசித்து வெளிப்போர்த் தாரியம் திருவாவடுதுறை மடத்துப் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வரைருவதைத் தேட வேண்டுமென். தேயல்லவா? அப்படிப் பட்டவர் குண சாலியாயும் புத்திசாலியாயும் இருப்பதல்லாமல், “வாவத் பாரம சாக்கி” யாக வழும் இருக்கவேண்டும், கல்ல பரம்பறையினராகவும் இருக்க வேண்டும். ஆண்டிக் குங் “பரம்பறையாண்டி”யே உத்தமானான். தெண்டை நாட்டில் பகுமி தீர்த்த மெனப் பிரசித்திபெற்ற திருக்கழுக்குன்றத்தில் சிவபக்தி யலுஷ்டானங்களிற் பெரிதும் ஈடுபட்டுப் பெய்திப்பற்ற பேரூமிக்க தேசிகரவரிசீருந்தைய மரபில் தோன்றிய இளைஞரைருவர் இருப்பதை யணக்கத். அவ் ஆருக்குச் சென்று அவ் விளைஞருக்கு நல்ல குணவிசேஷங்கள் பொருந்தி விறப்பதைக் கண்டு, அவ்வாற யட்கொண்டு, திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற் கொணர்க்கு 1892-இல் சேர்த்தார்கள்.

வைத்தியநாத் தேசிகர்

அவ விளக்டோண்றல் வைத்தியநாத் தேசிக ரெண்ணும் இயற்பெயரோடு மடத்தில் இலக்கண இலக்கியங்களும் சமயதுல்களும் பயின்ற தேவினார் அவ ரிடத்து அதிகமான யோக்கியதைகள் அங்குராகாரமாக அமைந்திருப்பதை ஆசிரியர்கள் அபபொழுதே தெரிந்து கொண்டாடினார்கள். உண்மையான யோக்கியதையும் திறமையும் உலகத்தில் சுலபமாக ஒங்கிப் பிரகாசிப்பதில்லை. யோக்கியதையுள்ளவர்கள் தலையெடுக்காமல் நடுப்பதற்கு அனேக சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவது எங்களிலும் எங்களட்டிலும் உண்டு ஆங்கில நாட்டில் ஆங்கில பாலைத்துக்கே தங்கையெனச் சொல்லத் தக்கவாறு தேர்ச்சி மிகுந்து விளக்கிய ஒரின்ஸீ என்னும் புலவர் பெருமாலுடைய திறமையும் புத்திக் கூர்மையும் எனிதில் பிரகாசியாவாயின. அகறைப் பற்றிச் சொல்லும்போது,

“Slow rises worth by poverty depressed”

மெல்லென வேங்குஞ் தகைமை வல்லென
வாட்டினும் வன்கள் வறுமையே

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே வறுமையென்றது பொருளின் மையைக் குறிக்கும் பொருட்டேயல்லாமல், வருத்தும் சந்தர்ப்பங்களுள் கொடியது என்பதனுலேயாம்.

கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது”

என்று ஒன்றைப் பிரத்தியார் சொல்லியிருப்பதுபோல, வருத்தும் பிடைகளுள் முதன்மையானதுபற்றிப் பிரதிகலங்களைப் பொதுப்படக் குறிக்கும் பொருட்டு, ‘வல்லென வாட்டினும் வன்கள் வறுமையே’ யென்று கூறி ஞார் போலும். வைத்தியநாத் தேசிகருக்கடய சிலமும் சிரத்தையும் சிரியதன் மையும் காலக்கிரமத்தில் ஆகீண்த்தவர்களுடைய மனத்தைக் கவரலாயின. பய பக்தி ஆசாரமும் பலகளைப் பழக்கமும் பாலியத்திலேயே பொருங்கி அவர் “விளையும் பயிர் முளையிலே”

என்பதுபோல விளங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

கல்விச் செல்வம்

பொருட்செல்வம் படைப்பதற்கு எத்தனையே மார்க்கங்கள் உள். அவை களில் எளிதான மார்க்கங்களும் உண்டு. கல்விச் செல்வம் படைப்பதற்குள் மார்க்கங்கள் சிலவேயாம். அவையெல்லாம் கஷ்டத்தரமானவைகளே யென்பதைக் குறிப்பிடும் பொருட்டு

“There is no royal road to learning”

“கல்வி கற்றதற்கு இராஜீரிகமான சுலபமாக்கம் ஒன்றும் இல்லை”

என்று ஆங்கிலத்தவர்கள் சொல்லார்கள். நம்மவர்களுடைய சித்தாங்கத் தின்படி கல்வி கற்பதற்குள் மார்க்கங்கள் மூன்றேயாம் அவையிலான:-

“குருச்சூவடியா வித்யர புத்தனேன தனேனாவா
அதவா வித்யயாவித்யா சதாந்தம் நோபஜாயதே”

“ஆசாலுக்குப் பளிலிட செய்து எல்லி கற்றேண்டும்; ஏராளமாகப் பொருள்கொடுத்தேலும் ஈர்த்தேண்டும்; அதுவ மிலையாயின், ஒரு வித்தையைக் கொடுத்து மற்றொரு வித்தையைப் பெற்றேண்டும். இம் மூன்றுமல்ல மல், எல்லி கற்பதந்து சாங்காம் கழி இல்லை.” இம் மூன்று முறைகளுள்ளவத் தியாத தேசிகர் முதன்முறையைக் கடைப்பிடித்து, உயயும் மாங்கம் அதுவே யென வன்னிக் கல்வி நற்று வந்தார்.

ஆண்ணிடத்துப் பாடம் படிப்பதனாலும், அவருடன் படிகி அப்போறைதக கப்போது அவர் மொழியும் வார்த்தைகளையும் விடுதயங்களையும் வர்த்தமானங்களையும் கடைகளையும் கேட்டுத் தெர்த்தொன்றதனாலும் அவருக்கு நான் எளின் பழக்கமும் உலகத்தின் வழக்கமும் கண்கு பதிநான நானுக்கு நன் இவ் வலுக்க செல்வம் அவருக்குப் பெருகிக்கொண்டே வந்தது அவருடைய அறிவையும் ஆற்றலையும் அனைவரும் பாராட்டலானார்கள். அவருடைய பண்பின் பெருமை ஆதீனத்தைவராவர்களுக்கு எட்டலாயிற்று.

தீண்டி

இளம் வயதும், இளமைக்குரிய சமு சுறுப்பும், கல்வியிற் வலையும், அடக்க வொடுக்கமும் பொருத்திய இளைஞரை ஆதீனக்கர்த்தரவர்கள் மகவினைக் காலும் மகிழ்ச்சியுடன் மருவினார்கள். தமக்குள்ள ஆமோசத்தை ஒருவாறு வெளியிடும் பொருட்டு ஆதீனக்கர்த்தரவாகள் வைத்தியாத தேசிகருக்குச் சமய தினங்கு செய்வித்தாகள். இளைஞராயிருப்பிலும் வைத்தியாத தேசிகர் இல்லற சுகபோக இச்சையில்லாதவரா மிருக்கக் கண்டு திருப்தியணந்தார்கள். நெருந்திய பழக்கச்சினால் அந்தச் திருப்தி தழைத்து அங்பாகப் பரிமைப்பித்தது. மடத்துக் காரியங்களில் சிரத்தையும் ஊச்சமும் அவரிடத்து அதிகாகத் தோண்டினமையின், அவ விளைஞ்சுறைய கேண்டுகேட்ட கணக்கி ஆதீனக்கர்த்தரவர்கள் விசேஷ தீஸ்தையும் பார்த்தில பூஜையும் மந்திராவாயமும் கல்கியருளி ஞார்கள். அப்போது வைத்தியாதத் தமிழராஜி என்னும் திருநாமமும் அருளிஞார்கள்.

ஒடுக்கும்

வைத்தியாதத் தமிழராணிடத்துத் தலைவருக்கு உள்ள அபிமானம் அதிகப் படிவதற் கேற்றவாறு அவர் நடந்துகொண்டமையினாலும், அவரிடத்து அடக்கமும் ஒடுக்கமும் அமைந்திருந்ததாலும், அடக்கம் அமரான் உய்க்கும் என்னும் வாக்குப் பொய்ப்படாவண்ணம் அவரிடத்து ஆதீனக் கலைவருக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. பின்னர்ப் பெருச் சாரியங்களுக்கு வைத்தியாத தமிழராண் இலக்காயிருக்கத் தக்கவ ரெண்ணும் எண்ணம் தலைவர மனத்தில் தோண்டியது போலும். ஆதீனத்து விவகாரங்களில் அந்தாங்க பழக்கமும் மனவொடுக்க

மும் அந்த வல்லீட்டுலக்குக் கூபிக்கக் கருதி அவரைச் சௌலவாகாக “ஒடிக் கம் தம்பிரா” என்றியவித்தார்கள். “ஒடிக்கம்” என்னும் பதவியை Personal Assistant உட்கியோகத்திற்கு ஒப்பிடலாம். ஒடிக்கத்திலிருப்பவர் இடைவிடா மல் தலைவரையடுத்தே இருக்க வேண்டும் சொம்பல் சிறிது மின்றித் தலை ருடைய குழிப்பறிந்து எல்லாக் காரியங்களையும் டட்டிக்கேள்கிடும்; தலை ருடைய உத்தரவுப்படிக் கைச்சாத்திட்டுக் கடிதங்க சொழுதும் பொறுபடும் ஒடிக்கம் தம்பிரானுக்கு உண்டு. மாலபத்துக் காரியங்களைக் கவனிப்பதல்ல மல், செளியேறி வேற்றுர்க் காரியங்களையும் கவனிக்க வேண்டியவராவர். ‘தன்’ என்னும் அச்சையழிந்து, ஆசாரிய சேவையே பெரிதா யென்னை விவகரிக்கும் பழக்கம் ஒடிக்க உத்தியோகத்தில் உண்மையானவ ரெவருக்கும் உண்டாகும். ஆதீனக்குத்தர் எவ்வரைவோடு எவ்விசமாகப் பழகுகிறார், எவ்வாய்ப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொள்ளுகிறார், மடத்துக காரியங்களில் உண்மையா யுழூப்பராகன் எவ்வக்கள், எவ்வரை எந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டும் என்பன்னாதிய விஷயங்களையெல்லாம் வைத்தியாதத் தம்பிரான் “ஒடிக்கம்” உத்தியோக முறையில் பழகித் தெரிந்துகொண்டார்.

அந்நான் ஆதீனத் தலைவரிடத்து ‘ஒடிக்கம்’ உத்தியோகம் செய்வது மிகக் கவத்டமாம். பரிசோத்தமாகயேனும் அவர் கடினமான வேலாளியிலா ராம், அவரைச் சிறுப்பிச் படுத்துவது காமானியமாக இயலாதாம். மிகச் சுப்பத் திறப்பிழைக்கும் அவர் கடிந்துகொள்வா ராம். அவருடைய சங்கிராணத்திற்குப் போய்ப் பரிபலப் படாமல் திரும்பி வருவதே தெரின், காமானியமாக வரும் சிகங்கதின் வாயிற் புகுதுவுறுதுடே ராப் பந்தத்துப் பதுங்குவா ராம் அப் பழிப்பட்ட தலைவரிடத்து ‘ஒடிக்கம்’ உத்தியோகம் செய்வதில் வைத்து படைத் தம்பிரான் பசி தாகம் இளையடு முதலிபவைகளைப் பாராட்டாமல், அயலகளை மறநூல் குரு மனமா யுழூத்து வரத்து சிற்கிலுருக்குப் பரிசூகரமாககூட இருந்து தென்று கேள்விப்பட்டேன். சங்கிராணத்தை மெய்ப்பிப்பதற்கு எவ்வளவோ அவனையு மாத்திரம் பகட்டுச் செய்து ஒப்புற்ற உடம்பைப் பாதுகாததுக் கொவைதை விட்டு வைத்தியாசத் தம்பிரான் திருவாவடுதுறை மடாலயத்தைத் தாழே தலைமீது காங்கிக்கொண்டிருப்பவர்போல் நீண்டதுக் கட்டிக காது இருங்கும் பகலும் கெலை மிகமேற்கொண்டு கிரிச்துப் போவது அவருடைய அட்டுத்தன மென்ச் சிவர் ஒளிவு முறைவாகவும், சிலர் வெளிப்படையாகவும் ஆக்கக கூல திட்டமிடும் பேசிக்கொள்வார்க்காலாம்.

இந்த யார்த்தையைக் கேட்டவடனே ஆபகில் தேசத்து வாத்தமான மொன்ற எனக்கு குருபகதத்துக்கு உங்கது அங்குவள பெரிய நகரமொன்றில் ஜாதியூல் கோர்ட்டு காந்காலிகளையும் மேஜூகளையும் கொஞ்சகளையும் புதுப்பிப்ப நற்கு காந்திராக்ட் எடுத்துக் கொண்டவ மெருவ ரிட்தில் தக்ஸர்ஸ் அனேகா வேலை செய்து வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவனை மற்றவர்களைப்போலக் கூவி கொண வேலை செய்யமல் மிக அக்கறையுடன் நிதானமாகவும் கருத்தாகவும்

நாணயமாகவும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கான். மற்றங் தச்சக்கள் அவனைப் பரந்து இனித்துவமைன்ற என்னம் செய்து, “உன்னுடைய சொங்க உப யோகத்திற்குப் பலக்க இழைப்பது போல இழைத்துக் கொண்டு காலங்கழிக் கூன்றுயே! இப்படிச் செய்கால் கூலி கிட்டுமா? நீ வயிறு வளர்ப்ப தெப்படி?” என்ற ஏசினுக்கள் அங்க ஏச்சைப் பொருட் படுத்தாமல் அவன் தன் னுடைய மனச் சர்க்கிக் கொப்பத் திருப்பதியாகவும் திருத்தமாகவும் எப்பொழுதும் போலவே வேலை செய்தான். நாள்டைவில் அவனுடைய நாணயம் பிரகாசிக்கவியற்று. நாணயத்தினால் கல்லினாக்கமும் நல்ல சம்பளமும் வாய்த் தன். இவ்வாறு பணமும் பலமும் புத்தியும் பெருமையும் பெருகிவர, அவன் காலக்கிரமத்தில் ‘நாணயஸதன்’ என்னும் சிறப்புப் பெயரோடு, ஆகியில் அவன் அங்கையாகவும் அமைகியாகவும் ஆழகாகவும் இழைத்தமைத்த தர்மாஸனத் தின்மீது அதைக் கோட்டு நியாயானிப்பிள்ளை ஒருங்கு வீற்றிருக்கப் பெற்றுள்ளதுமை உயர் உளித்தது.

இங்க் குறை ‘ஒலிக்கம்’ வைத்தியாதத் தமிழராலுக்கும் ஒப்பு மென்னன்னிடைன் மாஞ் மேகாலியான ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் அவருடைய உழைபுக்கும் பொறுதலைக்கும் நிறைமைக்கும் கீட்கிச், அவருக்கு இனிக் தனிப் பொறுப்பு அளிக்கக் கருதினார்கள்.

கட்டளைத் தமிழரான்

மாழுரத்துக் கேவலைய பரிபாலனைப் பொறுப்பு வைத்தியாதத் தமிழராலுக்கு ஏற்பட்டது. சிவாலய கூஷாரியத்தில் சிரத்தை மிக்காராய் அவர் தமக்கு இப்பாயுக்கள் மழுக்கம்போலச் சேரம்பவின்றிச் சுணக்க மின்றிச் சுறுசுறுப்பாக ஆயத்து விவகாரங்களை அப்போதைக்கப்போது கவனித்துக் கண்டித மாகவும் பரிவாரங்களும் காட்கி வந்தார். அந்தப் பொறுப்பை அவர் நிர்வகி த்த விதத்திலும் ஆதினாச் தலைவருக்குத் திருப்பதியுண்டானமையினால், வைத்தியாதத் தமிழராலுக்கு அவர், முன்னினும் பொறுப்பு அதிகமாகிய, திருவிலைமருதார் சிவாலய பரிபாலனாத்தை ஒப்புவித்தார். அந்த வகையில் பொறுப்பு அதிகப்பட்டதற்குச் சங்கோவித்து வைத்தியாதத் தமிழரான் ஊக்கமும் உந்சாகமும் அதிகமாகக் கொண்டு சிவ கூக்கரிய மொன்றைத் தவிர மற்றொன்னையும் நினையாமல், பயக்கி சிரத்தை மிகுந்தவராய்த் திரிகால ஸ்கானமும் அதுவடிடானமும் தவறுமல், ஆலயத்து அண்ணுடம் பூஜைக் கிரமங்களையும் உந்சவதி அதிகப் படிகளையும் சிறப்பாக நடப்பித்து, எல்லாருடைய கண்குமதிப்புக்கும் உரியவராயினார். அவருடைய யோக்கியதையையும் பொறுப்பையும் பெருமையையும் எண்ணி அவருடைய பத்திரிக்குத் தக்கவாறு ஆதினாச் தலைவர் பல்லக்கு முதலிய கொரவாச் சின்னங்களைக் கொடுத்தறுளினார்.

“கார்வாரி”

வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்குச் சமரணமாகச் சமீபத்தில் பொறுப்பும் பொறுமையும் தகைமையும் சிரத்தையும் ஊக்கமூலம் உள்ளவர் கிடைப்பது அரிதெனக் குருதி அவரையே ஆதினச் தலைவர் தம்முடைய “கார்வாரி” ஆக்கினர், “கார்வாரி” என்பவர் கால் வழி ‘முத்தியார்களாமா’ (General Power of Attorney) பெற்றவர்; ஆதினச் தலைவருக்குப் பிரதிபுருஷராகக் கையெழுத்துச் செய்யவும், கட்டளையிடவும், எல்லா விவகாரங்களையும் நடத்தவும் அதிகாரம் வரவிட்டவர்; ஒரிடத்திடுலையே தங்கி யிராமல் பற்பல ஊர்களுக்கும் அடிக்கடி போய் எல்லாக் காரியங்களையும் கொண்டிருக்கவேண்டியவர். ஆதினச் தலைவர் ஒருவர் வேறுக இருப்பிலும், காரியாமிசத்தில் எல்லா விவகாரங்களுக்கும் வைத்தியாதத் தம்பிரானே பொறுப்பாளியவினார். தலைவருடைய வீருப்பு வெறுபடுத்தினாலும்சரித்து, தம்முடைய சொந்த அபிப்பிராயங்களை மறுச்சு ஒதுதது, வைத்தியாதத் தம்பிரான் “கார்வாரி” உத்தியோகத்தை நிர்வகித்து அவரைத் திருவாதிப்படுத்தியது ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகருடைய மனப்போக்கை யறித்தவர்களுக்கு மிக ஆச்சரியமா யிருக்கது.

ஆதினச் தலைமை

இயல்தமாக ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் அறிந்தே அறியாமலோ, தமாகவேயோ ஆதினச்து அபிமான புருஷர்களாயுள்ள குக்கு தேசிகரின் பிரேரணையினாலேயோ, சம்முடைய எதானத்திலிருந்து ஆதினச்துக்காரியங்களை கண்ணாக நிர்வகிக்கக் கூட்டு யோக்கியதையையும் பழக்கத்தையையும் ஸ்ரீ வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்குக் கற்பித்து வைத்தார். காலங்கிரமத்தில் ரம்முடைய திருமேனி அசௌக்கியப்பட்டுத் தம் நீடித்தக் காலம் இருக்க மாட்டோ மென்று தோன்றியஅட்டனே ஸ்ரீ வைத்தியாதத் தம்பிரானுக்கு முறைப்படி ஆதினச் தலைமைப் பட்டாபிழேஷன் செய்வித்து ஸ்ரீ கூபிரமணிய ரென்னும் தேசிகத்தோங்கும் கொடுத்து, ஆதினச் தலைமைப் பொறுப்பை அவருக்கு ஒப்புவித் தருளினார்.

“அன்னதாத யத்ராத யச்சவித்யம் ப்ரயச்சதி
உபதேஷ்டோ ஜனக்ச பன்சதே பிதரலம்நுதா:”

“அன்ன மனித்தவர், யத்தைத் தவித்தவர், கல்வி புட்டியவர், உபதேஷ்தவர், பெற்றவர் ஆகிய ஜிவரும் தங்கத்தெனப் படுவார்கள்.” இங்கப் பிரமாணத்தின்படி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் கான்கு வகையில் தக்கை பெனத் தக்கவர்களாவார்கள் அவர்களிடத்துத் தங்கை யென்னும் எண்ணமும் பாதியும் உள்ளவராய் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் ஆகியிலிருக்கிறார்கள். எப்படியெனில்,

“ஜீவதோ வாக்ஷியரானுத் ப்ரசயப்பதம் ஸ்ரீபோஜனுத்
கயாம் பிண்டதானுச்ச த்ரிபிதி: புத்ரஸ்ய புத்ரதா:”

“தங்கையிலுடைய ஜீவத்தையில் அவருடைய சொற்படி செய்வதனுறும், பின்பு ஆண்டுதோறும் அவருடைய ஞாபகத்தைப் பார்டிடி பூரி தலைண் கொடுத்துப் போசன மனிப்பதனுறும், கணையில் பிண்டஞ்சு சமர்ப்பிப்பதனுறும் ஆசிய இம்முன்று காரியங்களினுறுமே மகனுக்குப் புத்திரத் தன்மை ஏற்படும். இவற்றன் முதலிரண்டு வகைகளிலும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசியர் தமிழ்முடைய புத்திரத்துவத்தை உள்ளடிய நிறைவேற்றினால் ரென்று எவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். மற்றும், ஸ்ரீ அம்பவலான தேசியரவர்கள்”

“தங்கை மகந் காற்று நன்றி யலையத்து
முத்தி யிருப்பக் கெயல்”

என்றபடி மகந்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் சிருத்தமாக்கிய செய்துள்ள ரெங்பதும், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசியர்

“மகன் நங்கைக் காற்று முதலி யின்றங்கை
யென்றேற்றிருங் கொல்லென்னுஞ் சொல்”

என்றபடி யாவரும் புதுமத்தக்க விதமாக நடந்து கொங்கின்று ரெங்பதும் காம் கண்கடாக் கண்டு காற்றத் தக்கவர்களை யிருக்கின்றோம்.

நிற்க.—இந்த ஆதினைச் சலைமை வாய்ந்தானால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரு கையை மனத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் மாறுபடுத்தலும் உண்டாயிருக்கின்றதா வென ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

கோட்பாடு

ஒருவருடைய முனைபாகத்தைத் தெரிக்கு கொன்வதற்கு வாய்மொழியும் கைக் காரியமுமே சூசனைகளாகும். இவைகளைக் கொண்டு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய மனத்தை அனந்த பார்ப்போமானால், ஆதினைச் சலைமை வாய்ந்தானால் அவர்களுக்கு எவ்விதமான அகம்பவரும் உண்டாகவில்லை யென்று ஊன்றிச் சொல்லலாம். “எவர் செய்த தவப் பயனினாலோ, எந்த ஊழிலினையின் நெப்பயனினாலோ இந்தப் பதவி வரய்த்துள்ளது. இது பரமேசவர் ஒப்புவித்துள்ள பொறுப்பு. இதனைச் சரியாக நிறைவேற்றுவதற்கு கேற்ற திற வையும் சுசியும் எனக்கு அளித்தக்குளுவது அந்தப் பரமேசவருடைய பொறுப்பேயாகும். கானுக வரித்து வருங்கி இந்தப் பதவியைப் பெறவில்லை. எக் காரியமும் விதியின் வசமானவே நடக்கேறும். அந்தப் போக்கை மாற்றுவது எவ்வாறும் ஆராது. மாளிடறை எல்லா வகைகளிலும் உய்விக்கந் தக்கது பரமேசவருடைய அருள் இன்றே:

‘ஆவது விதியெனி ஈனந்து மாயிடும்
போவது விதியெனி கொலையும் போகுமாற்
ஒலைகுக் காயினும் தீக்கத் தீக்கதோ
வேலா மறியொனை வீசும் கள்ளதோ’

“ஆகையால், அவருடைய அருளைப் பெறுதற்கு வழிப்படுவதே எனது கடமையல்லாது, வேறு கவலைப்படுவது எனக்கு உரித்தன்ற... ஆனாலுடைய அருளைப் பெறுதற்குச் சம்மீர் முதன்மையான மார்க்கமென்ற சாங்கோ ரணவரும் காற்றி யிருக்கின்றார்கள்.

‘அதற்கும் மறந்கண் முழுதழிக்கு
மறமே கடவுளுடேற்று
மறமே சிவனுக் கொருவடிவ
மாகுஞ் சிவனை வழிபடுவோர்க்
நமே யெல்லாப் பெரும்பயலு
மனிக்கும் யார்க்கு மென்விடத்து
மறமே யச்சங் தலைப்ப தெனா...’
வறைந்தான் சாதா தபமுளிவன்.’

“ஆலோல், தம்மத்தையே நம்பித் தம்மத்தையே ஆசரிப்பேன்” என்று ஸ்ரீவஸீ சுப்பிரமணிய தேசிகாவர்கள் திடசங்கறப்பம் செய்து கொண்டிருப்ப பவர்களாய் என் புதித்திருக்கும் தேவன்றுகின்றார்கள். ஆதினத்து விவகாரங்களில் தம்மின்தனையே மேல்திடுக் காண்கின்றது. தம் காரியங்கள் முழுமுரமாக நடந்தேறுகின்றன. பசித்தாருக்கும் சூக்காருக்கும் வேண்டிய வசதிகள் அனுமதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அன்னக்கொடி நட்டும் ஆதினத்தவர்கள் அன்னகானம் விதோதமாகச் செய்கின்றனவன்று நன் சொல்வது அனுவனியக்காரும்.

தரு முசித்தனை

துட்டுத்துச் சங்கதானம் சகையிலுறும் இரக்கத்தினுலும் விளக்க மூற்றிருக்கின்றது. சங்கதானத்தில் ஆடித்தவராக காத்து ஆகரிக்கின்றார்கள். இரப்பவர்க்கு ‘இல்லை’ யென்னும் சொல் இல்லை. இரப்பவர் எம் மத்தினாரா யினும் சங்கிறானத்து மகைக்கு உரியவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். வழமுலம் ஒன்றையே எண்ணி இறங்கி மகையளிக்கின்றார்கள். புசிப்புக் குரியவர்கள் பசித்தவர்களே, மனக்குரியவர்கள் எழுமதுகளே என்னும் கொன்று அலுதின விவகாரமாக இந்த மடாலயத்தில் காண்கின்றோம். ஆதினத் தலைவராகிய ஸ்ரீவஸீ சுப்பிரமணிய தேசிகாவர்களுடைய அன்புப் பெருக்கத்தினால் மடாலயம் நிரம்பி யிருக்கின்றது. அன்பு அன்பை ஜனிப்பிக்கின்றது. வேலைக் கார்கள் கூலிக்கென்றல்லாமல் அன்புடன் வேலை செய்கின்றார்கள். வண்மனத்தினராய், விரோத புத்தியுடையவர்களாய், விபரீத-எண்ணமுடையவர்களாய், வம்புக் தும்பும்-விளைப்பவர்களாய் அந்தச் சங்கிறானத்திற்கு வருகிறவர்களும் அவ்விடத்து அன்பின் பாசத்தினாற் கட்டுண்டு அயர்க்கு ஒரேங்கி பக்கி மேலிட்டுப் பரிவு பார்ட்டிப் போகவேண்டியவர்களாகின்றார்கள். அன்பின் அதிசயக்கதி அத் தன்மையதா யிருக்கின்றது.

அறஞ் செய்யும் விருப்பம் அமைக்கிறுப்பதனுடே பண்டூர் சுதநிதிகள் எல்லா விவகாரங்களிலும் அறஞ்சுதீய காரி கடக்கின்றுக்கன். உள்ளந்தில் விருப்பம் ஊன்றிமிருக்குமானால், அது வாக்கிலும் செய்வையிலும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்எல்லவர்? விவகாரங்களில் அக்கிரமங்கள் அனேகம் செய்து, அவைகளுக்கு ஒருவரை பர்க்காராகச் சிறில் தான் தருமங்கள் செய்து புகழ்பெற விருப்புசிறாவர்கள் பலவராக என்கிறோம். அப்படி யில்லாமல், இப்போதுள்ள ஆதீனங்க்க்தரவர்கள் எல்லா விவகாரங்களிலும் தரும் சிக்தையையே மூன்றிட்டு கடக்கின்றார்களோ ஏன் கருத்தும் கவனித்துக் கண்டு கொண்டேன்.

பெயரைக் கருதியாவது புகழூநாட்யாவது அவர் தரும் செய்வது மன்றம் தரும் செய்வதே தமது தலைப் பொறுப்பு; அதற்கொடுவே இத்துணைச் செல்வம் தமது வசதிலில் ஒருவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; இதனை ஜனங்களுக்கு உடமோக்கினால் வழியில் செலவிடா தொற்றிவது குற்றமாகும். கந்செலவு வகைகளை கண்ணாக் கொட்டகொள்வதுபோல, எல்லாவும் கொக்களை நாடிப் பேணா வாய் விவகரிப்பதே தமது கடமை என ஓராங்கு ஸ்ரீஸ்ரீ சுப்ரியானிய தேசிகராங்கன் கம்மா வியங்கு தரும் காரியக்கோத் திருத்தமாக காண்டோறும் கடப்பிக்கின்றார்கள்.

தனித்தனியே அவரவரும் கருவறி செய்வதே கீழ் காட்டு வழக்கம். ஊரார் குடும்பத்துப் பண்ணங்கரட்டியப் பொதுவில் தருமானு செய்வது மேனுட்டு வழக்கம். இகளில் கட்டுக்கிட்டங்கள் இருக்குமாதவால் இதுவே ஒழுங்கான வழி; இது இந்தியாவில் இல்லை என்பார் சிலர். ஆங்காட்டில் திருவாவடு துறை ஆதீனம் போன்ற மட்சங் இருக்கவில்லை, மேனுட்டிப் பாக்கின்படி Friend in need Society-ங்கும், Poor House-ங்கும், Alimony-க்கும் அமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லையே என்று கான் திருவாவடுதறை ஆதீனத்துத் தரும் காரியங்களைப் பார்த்து என்னியதான்டு.

வித்தியாதானம்

தானக்களைப் பற்றிப் பேசவிடத்து எல்லாத் தானங்களும் சிறந்தவைகளே. அவற்றுள் ஒருவகைத் தானம் விசேஷத் தென்றும் மற்றொன்று விசேஷமில்லை யென்றும் என்னிலுவது என்னுடைய மதமன்று. எவருக்கு எது தேவையோ அவருக்கு அதனை யளிப்பது உத்தம தான் மென்றே கான் சொல்லேன். இந்த மடாலயத்தில் அன்னதானம், வள்ளிரதானம், சொர்ணதானம் ஆகிய இவை விசேஷமாக கடந்துவருகின்றன வென்று எல்லாரும் அறிவார்கள். ஸ்ரீஸ்ரீ சுப்ரியானிய தேசிகராங்கன் பட்டந்திற்கு வந்து முதல் வித்தியாதானமும் விசேஷமாக கடந்துவருவது வியத்தற்பாலத்து.

“மாணவர்க்கு ஸ்ரீவிஜை வயக்கியின் பறை
மாணமார்ஸ் முத்தியில் வைக்குக்கீர்ஸ் மூட்டால்
ஈணமெல் வணக்கமுட் நாக வித்தியா
நானுமே சிறங்கத சாற்றும் எலையே”

என்னும் சூதசமிழிலைத்தப் பிரமாணத்தைச் சுர மேற்கொண்டு ஸ்ரீஸ்ரீ குப்பீரமணிய தேசிகாவர்கள் வித்தியாதான்தை வெகு விமரிசையாகச் செய்து வருகின்றார்கள். தமிழ்ப் பாடசாலையும், தமிழ் வேத பாடசாலையும் வைத்து கடந்தி வருகின்றார்கள். பற்பல வர்களினின்றும் பிள்ளைகளை வர வழைத்துப் போவித்துப் படிப்பிக்கின்றார்கள். அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய அன்ன வள்ளிராத்திகளையும் ஆரோக்கியாதி யறைக்கலங்களையும் ஆதாவட்டன் அவனிக்கின்றார்கள். அவர்கள் சீர்திருத்திச் சிறப்பித்துள்ள புன்தகாலய சம்பந்த மேகப் புலவர்கள் பலரைக் கொண்டு அப்போதைக்கப்போது வித்தியாவிஷயங்களைப்பற்றியும் மத விஷயங்களைப் பற்றியும் பிரசங்கங்கள் செய்விக்க வேண்டிய பிருக்கிறார்களென்றும் தெரிகிறது. அவர்கள் சீழே வரும்து ஆதினாத்துக் கிள்ளைக்கோட்டுகளுக்கு அருள் புரிக்கு அவர்களை உய்விப்பார்களா! அவர்களுடைய

“திருமேஹதைகாக்தும்.”

“இந்துநேசன்”

தமிழ் தினசரிப் பத்திரிகை

கல்வி, கைத்தொழில், விவசாயம், ராஜாங்க விஷயம், உள்ளுந் வெளியூர் கோர்ட்டு வர்த்தமானங்கள், வெளிரோச சமாசாரங்கள், வர்த்தமானக் குறிப்புகள் முதலியன தகுந்த அனுபவசாலிகளால் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. விளம்பரம் செய்வதற்குத் தகுந்த பத்திரிகை.

வருஷ சந்தா ரூபா 15 0 0

ஆறுமீர் சந்தா ரூபா 7 8 0

மூன்றுமீர் சந்தா ரூபா 3 12 0

வேண்டுவேர் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு
எழுதவும் :—

மாணேஜர்,

“இந்துநேசன்” ஆபீஸ்,

82, அரசினுக்காரண தெரு, மதுராவு

6564

ஏ. சு. வைநாதராமன் (6372)

ஷல்மார்த்த

சிவபிரஸ் கருவண்ணு சீவர்கள் க. எ. ஸ. பி. ம்

இப்பிலாசம்

மகிழ்வாலன்பட்டி விக்துவான் பிரீமத்

மு. கதிரேசுச்செட்டியாரவர்களால்

ஏழாய்வு செய்து,

உதவாது கூத்து நான் கூட வைப்பின்

வெள்ளும் வீது கூறியதோ அப்ப சொலில்

(1. ம். 15. க) வாயிக்கொண்டு

போதுமாது வேறு பிரீமத் தான் பிரீமத்

தி. ந. ந. வாக்காக பிரான் தான் பிரீமத்

கு. ஆதிதாரபாலவில்லை அவர்களால்

பு. ப. ச. ச.

வினாக்கலை அடிக்காட்டி கொள்கிறேன்

ஏ. சு. வைநாதராமன் (6372)

கணப்பு நூல்.

சிவபிரான் கருவினாயுஞ்

சீவர்கள் கடமையும்.

(இது, பூவாருந்து சொல்ல சித்தாங்குச் சங்கத்தின் ஒக்டோம் வருட சிறைத்துக் கொண்டாட்ட காலமாகிய 7-3-15-ல் சென்னைப் பிரைவிடென்ஸிக் காலேஜில் தமிழ்ப்பெண்டித்தும் மஹாமஹோபாத்திரியாய் ப்ரகுஷ்மாந்தி வே, சாமிகாந்தியரவர் அன் அக்கிராசனாத்திற் கூடிய வித்தாவான்களும் பிரபுக்களும் சிறைத்த மற்று சங்கத்தில் மகிளாவன் பட்டி வித்துவான் ஸ்ரீ மு. கதிரோசுக் கெட்டியாரவர்கள் ஓரள் உபங்யாஸாந்து செய்யப்பெற்றது)

அறிவிற்கிறந்து விளங்கு மாட்டிமிக்க அக்கிராசனாதிபதியவர்களே!
இவ்வவைக்கன் விளங்கும் அண்டுமிக்க ஆன்மேருக்களே!

பெரியோர்களாகிப் துங்கன் அண்டுமிக்க அண்மைகளான்று ஆணையைக் கடக்க வந்தியொல்லும் வகையான்மேற்கொள்ள விரும்பியும், திரு வருட்டுணைகொண்டும் இப்பொழுது செய்க்கடவுதானிய என் கடமையை நிறைவேற்றத் துணிவின்தீரன்.

யான் மேற்கொண்ட “சிவபிரான் கருவினாயுஞ் சீவர்கள் கடமையும்” என்னும் இவ்விஷயத்தை விரித்துக் கூறப்படு இடங்கிறத் தேவாரத் திருப்பாசுரம் வருமாறு:—

நங்கடம்பளைப் பெற்றவள் பங்கினங்
நென்கடம்பைத் திருங்கரக் கோயிலான்
நன்கடன்னடி யேனையுக் தாங்குதல்
என்கடன்பணி செய்து கூடப்படுத்.

இப்பாசுரத்தின் அருளினாவியும் பொருஞ்சுமே இவ்விஷயத்தை விளக்கற் குதவியாயின வென்பதை யிருதியிற் கூறப்படுகிறதானால் யுரைக்கண்முடிந்துக் காட்டுவேன்.

பேரியோர்களே!

மறையாகமங்களானும், அவற்றின் முடிவு நூல்களானும் பொதுவாகவுஞ் சிறப்பாகவும் விளக்கப்பட்ட பதிப்பொருள் சிவப்ரீரானே யென்பது அந்தால்களைச் செவ்விதினுரையு நண்ணறிந்துக்கொல்லாம் ஒத்ததெதான்றூம். இப்பதிப்பொருளைக் கடவுண் முதலிய பொதுப்பெயர்களான் வேததிகறியொழுகும் எல்லாச்சமயத்தார்களும், சிவன் முதலிய சிறப்புப்பெயர்களாற் சமயாதீதமாகிய சைவ நெறியிற்போருங் கூறுப் பதைக் கடந்தவரெனின், சுட்டியறியப் படுகின் காரிய ரூபப்பிரபஞ்சத்தையும், அதனுற் றத்துவ தாத்துவிக் க்கலையுங் கடந்தவரென்க. இப்பொருள் வணை தேவர்களுக்கு உண்மையிற் பொருந்தாதென்பது, அன்னுர் சிவாகமங்களுட் கூறப் படுமுப்பத்தாறு தத்துவங்களுக் குட்பட்டவர்களாதலானும், பேராற்றலுடைய சிவப்ரீரானியக்கத்தான் ஒவ்வொருதிகாரங்களைப் பற்றி விற்பவராகலானுமாம். மற்றைச்சமய நூல்கள் போலாது சைவ சமயத்திற்குறைவின்றிக் கூறப்படுக் கூட்டுவங்கள் முப்பத்தாறும். அவற்றைக்கடந்து நிற்பவர் பரம்பொருளாகிய சிவப்ரீரான் ஒருவரேயாவர். இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களு முப்பகுதியினவாம். அவற்றுள், தொடக்கப்பகுதியாகிய ஆண்மதத்துவ விரியுள் ஒவ்வொன்றே வணைப் சமயக்கடவுள்களின் நிலைமாகும். ஆதவிற் கடவுண் முதலிய சொற்களும் உண்மையிற் சிவப்ரீரானையும் உபசாரத்தான் மற்றைத் தேவர்களையுங் கூறுவனவாம். இங்னனமே வடமொழிக்கட்ட கூறப்படும் பிரசஸ்பத முதலியவை உண்மையிற் சிவப்ரீரானையும் உபசாரத்தாற் பிறதேவர்களையுங் குறிப்பிடும் பொருளைடைய வென்பது, சுவேதா சுவதாம், கேளம் முதலிய உபநிடதங்களானும், அவற்றை விரித்து விளக்கிய வாய்சங்கிதை முதலிய புராணங்களானும் நன்குணரலாம். இன்னும் இவ்விஷயமாக வேதாமாந்தங்களை நிலைகண்டுணர்ந்த நிலைகண்டவாசிரியர், அரதத்தாசாரியர், அப்பயதீக்குதீர் முதலிய சைவப்பெரியோர்கள் சிறிதும் ஐடமின்றி ஆராய்ச்சுறைத்தருளிய அரிய வடதூல்களானுங் தெளியலாம். பிரசஞ்ச சிகழ்ச்சியினிமித்தம் ஒவ்வொரு தேவர்களையும் அதிட்டித்து விண்று சிவப்ரீரான் ஒருவரே சிருட்டியாதி யருட்டெற

மில்களைப் புரிவர். அதனால்தே,
 “ஸ்ரீவொழிதெரூரைசூட்டாவிட்டுக்கொடியை
 வெங்காரைவெட்டுவைக்கூடுபோனோடுதுதிட்டாவருதிப்
 நாளைக்கீழ்த்திட்டுப்பொறுத்தினால்தொழில்கொடியை
 கூறியாக்குதொழில்திகாரதில்யராகிய முக்கியதெவர்களின் பெயர்கள்
 என்னால்தொழில்திகாரதில்யராகிய முக்கியதெவர்களின் பெயர்கள்
 “சிவபிரீராஜுக்குப்பொருந்தின. சிவனென்னும்வாசகமோ
 ந்தமிழ்வேதத்தான் எனைபோர்க்குச் சொல்லாதென்பது போதரும்.)
 இதனும் சிவபிரீராஜுக்குள் முழுமுதன்மை வேறு தேவர்களுக்கின்
 நென்பது முனர்க. இந்நமயின்றி நித்தியமங்களார்த்த வாசகமாக
 கிய இச்சிவசப்தக்ஞத பிறசமயத்தார் தஞ்சமய தெய்வங்களுக்குக்
 கூறிக்கொள்ளின, அஃது அங்வர்த்த நாமமாகப் போருந்தாதென்
 பதுண்மை யெனினும், நம் சிவபிரீரான் மாட்டு அமைந்துகிடக்கும்
 உயர் நல்களே அன்னையவர்களு கூறச் செய்தன வென்றும்,
 அதனும் சைவ மக்களாகிய நம்மைஞர்க்குப் பெருமையே யென்றும்
 நினைந்து மகிழ்வேமாக. இத்துணையும் ஒருவரை சருக்கியுரைத்த
 சிவபரத்துவ விஷயம் தனியான ஒரரிய உபங்யாசமாக விளக்கவே
 ண்டியதொன்றுகளின், இதனை நிறுத்தி மேல் இப்பெருமான் கரு
 ணைத்திறத்தைச் சிறிது கூறுவேன்.

(க) கருணையினிலக்கணம்.

கருணை, தயை, இரக்கம், அருள் என்பன ஒரு பிபாருட்சோற்கள். இது—பசமப்புகியாகிய சிவபிரீராஜுக்குரிய குணங்கள் எட்டு
 அல்லது முக்கியமான தொன்றுகும். இதுவே, அப்பெருமானிடத்து
 அலுப்த சக்தி, அல்லது பேரருளுடைமை யென்று சொல்லப்படும்.
 இக்கருணைக் குணத்தின் இலக்கணமாவது, ஒருவர் தமக்குரியரை
 நோக்கி இவர் எமதுதந்தையார்; இவர் எமதுதாயார்; இவர்கள் எம்
 உடன்பிறப்பாளர்; இவர்கள் எம்ஹறவினர்; இவன் எமது மனைக்கிழுத்தி; இவர்கள் எம்புதல்வர்கள் என்றின்னேறன்ன தொடர்பு
 பற்றி மேற்கொள்ளும் அன்புபோலாது எல்லாவயிர்கண் மாட்டும்
 இயல்பாக நிகழ்கின்ற அருளேயாகும். இவ்வுயர்குணம் நம்மனேர்க்கு ஒருசிறிது வாய்க்குமாயின், அது தொடர்புபற்றியெழும் அன்-

இன் முதிர்ச்சியா னுண்டாயதென் நறிதல்வேண்டும். இது கருதியே “அருளொன் ஜுமன்பீன்குழுவி” யென்றார் திருவள்ளுவ தேவரும். இவ்விடத்துத் திருத்தொண்டர் புராணத் திருப்பாட்டினி பைபு ஒன்றைப் புலப்படுத்தி மகிழாமலிருக்கக் கூடில்லை யாதவின், அதனையுஞ் சிறிதுகாட்டுத் வகியமாகின்றது. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும், திருஞாவுக்கரசு சுவாமிகளும் சீகாழியில் திருத்தோணியப்பரையும், அம்மையாரையுக் தரிசிப்பான் செல்லுங்கால் அவ்விருவர்களும் ஒருங்குக் கூடிச்செல்லுங் திப்பிய காட்சியை நூலாசிரியராகிய சேக்கிழார் சுவாமிகள், தம்மனத்தின்கண், தியானமுகமாக எழுதிப் பார்த்துப்பார்த்து மகிழ்வின்புற்று, அம்மகிழ்ச்சி யின்பங்களை நம்மடைஞருங் சிறிது பெற்றுயியுமாறு, தாங்கும்கும் இன்பம்பொங்கி வெளிப்படுதல்போல ஓராருமைப் பாசுசத்தை யருவியிருக்கின்றார்கள். அப்பாசரத்தின் கருத்து, அங்காயன்மார்க விருவர்களது ஒன்றுபட்ட தோற்றத்துக்கு ஒப்புக் கூறுவதேயாகும்.

அனு வருமாறு:—

“அருட்பெருகு தனிக்கட்டு மூலகுக் கெல்லா மன்புசெறி கட்டுமா மெனவு மோங்கும், பொருட்சமய முதற்சைவ நெறிதான் பெற்ற புண்ணியக்கண் வீரன்வெடனவும் புவன முப்ப, இருட்கடுவண்டவருளு மூலக மெல்லா மீன்றுடன் நிருவருளு மெனவுக் கூடித், தெருட்கலீஞா வக்கன்று மரசுஞ் சென்று செஞ்சடைவா வைப் கோயில் சேர்ந்தா சன்றே” என்பதே.

இத்தகட்ட கூறப்பட்ட வுவமைகளையன்றி வேறு எத்துக்கீண சீண்டுசிலைப்பினும் “உயர்ந்ததன் மேற்றே யுள்ளஞ்காலை” யென்னும் உவமை லக்கணத்துக்கு மாறுபாடின்றி யீண்டுக்கூறத்தக்கது யாதுளாது? என்னே இவ்வுவமைகளின் அருமையங்கள்! இங்ஙனங்கூறுதலன்றே ஆன்ற அருட்கவிகளினியற்கை. இப்பாசுரத்தினரும் பொருள்களை முற்றக்கூறினீண்டு விரியுமாதவின், இயைபுடைய முதலடியின் பொருள்கொமாத்திராந் சுருக்கிக் கூறுவேன். இத்தனிதுயியடியில் “தெருட்கலீஞா வக்கன்று மரசும்” என்று கூறுவதால் நிரவிடையாகப் பொருள்கொள்ளுதல் வேண்டும், அங்ஙனங்கொள்

ஞங்கால் அருட்பெருது தனிக்கடல் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும், அன்புசெறிகடல் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுமாவார். இவ்விரு வரிடத்தும் அநூல் அண்பு என்னும் இருக்குணங்களுமாவெனினும் அவற்றைம் பயனை நோக்கி விசீசடாக ஆராயுங்கால் அப்பர் சுவா மிகள், சிவபிரானும், சிவனடியார்களுமே தமக்குரிபவர்களாகக்கொண்டு அண்பு செய்தமையானும், தாதமார்க்கத்தில் வெளிப்பட நின்று ஒழுகிப்பையானும், அம்மார்க்க ஒழுக்கத்துக்குக் தலைவன் ஒருவனை மேற்கொண்டு அண்பு செய்தலே முக்கியமாதலானும், அவர்களிடத்துள்ள அருட்குணத்தினும் அன்பேயார்வக்கும் வெளிப்படக்காணப்படலான், அவர்களையன்புக்கடலென்றும், திருஞான சம்பந்தசுவாமிகளிடத்து இவ் அன்புள்தெனினும் அவர்கள் சர்புத்திரமார்க்கத்தில் வெளிப்பட ஒழுகியபையானும், இறைவன்குணம் அருளோயாதலானும், சுவாமிகளிடத்து எல்லாவயிர்கண் மேலும் இயல்பாக எழுங்கருணையே மேலிட்டிருந்தமையானும், திருப்பெருமனை நல்லூரில், தங் திருமணக் கோலத்தைத் தரிசிக்க வந்திருந்த பக்குவாபக்குவர்களாகிய வெல்லோர்க்கும் அக்கணத்திலேயே ஸம்ஸ்கார பூர்வகமாகக் கொள்ளோகொள்ள வீடுதலிக் கூற்றைப்பிடர்விடத்துத் தன்னிடத்தம் அருட்குணப்பயனைக்காட்டியபையானும் அவர்களையருட்கடலென்றுங் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் ஆசிரியர் சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

சன்னு இன்புறத்தக்க தோரியைபெண்ணையெனின்; அன்பினுலருஞ்சாவது பற்றி அண்பு அப்பனும், அருள் பிள்ளையுமாகும். அம்முறையே அன்புக்கடலாகிய நாவரையரை அப்பரென்றும், அருட்கடலாகிய சம்பந்தரைப் பிள்ளையாரெனவும் பெரியார் பாராட்டி வழங்குதலேயாம். அந்நாயன்மார்பாற்கருணையின்மைக்குச் சரிதங்காட்டிப் பேசுவாருஞ் சிலருளாலோவெனின்; அன்னார் கூற்று சிவபிரான் கருணையைப் பாருபாடுசெய்து கூறுங்காற் சொல்லப்படுஞ் சங்கோத்தரங்களாற் சிறிதும் பொருந்தாமையுணரலாம். இவ்வளவிற் கருணையின் இலக்கணம் ஒருவாறு சுருக்கிக் கூறப்பட்டது

(ஒ) சிவபிரானே கருணையைமுழுதும் ஆளுதற்குரியர்

இனி, இச்கருணையை முற்றும் ஆளுதற்குரியர் சிவபிரான் ஒருவரே யாவரென்பதைப்பற்றிக் கூறுவேன். “அருளொடு மன் பொடும் வாராப் பொருளாக்கம், புல்லார் புரளாவிடல்” என்னுக்கிரு க்குறளால், அருள் உயர்ந்தோர் தம்மிற்றூற்க்தோரிடத்தும், அன்பு தாழ்ந்தோர் தம்மின் உயர்ந்தோரிடத்தும் செய்யுங் குணங்களாமென்பது வெளியாம். இச்சிறப்பிலக்கணப்படி எல்லாவுலகத்துமுள்ள எல்லாவுயிர்களிடத்தும் ஒருங்கே கருணைசெய்தல் எல்லாம் வல்ல சிவபிரான் ஒருவர்க்கே கூடுமென்றிப் பிறதேவர்களுக்கின்றாம். வேறு தேவர்களுமக்களுட் சிறந்தார் சிலரும் இவ்வருட் குணத்தையுடையராய்க் காட்டிய சரிதங்களுமாலே பெணின்; அம்மக்கேடேவர்கள் யாவருக்கும், ஒவ்வொரமயங்களிற் றம்மிற்றூற்க்தாரிடத்துக்கருணை கிழமொழினும், தமக்கெல்லாமுயர்த்தாராகிய சிவபிரான் ஒருவரிருத்தலான், அவரிடத்து அன்பேன்றி அருள் செய்தற்கிணை பின்மையானும், சிவபிரான் எவரானும் விலக்குதற்கொண்ணுத பார்க்கடற்கண் எழுந்த விடத்தைப் பானஞ் செய்து யாவர்க்கும் தாந்தலைவரென்பதையும், யாவரிடத்துங் கருணைசெய்யத்தகவரென்பதையுங் காட்டினமைபானும் கருணையின் முழுவிலக்கணமும் ஏனையோரிடத்தன்றிச் சிவபிரான் பக்கவிருப்பதையுணரலாம்.

“இவ்வருட்குணத்தின் பகுதியாகிய கண்ணேட்டத்தைப் பற்றியெழுந்த “பெயக்கண்டு நஞ்சன் டமைவர் நயத்தக்க, நாகரிகம் வேண்டு பவர்” என்னுக்கிருக்குறளிலும் சிவபிரான் விடமுண்டசரிதங் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாம். சிபி, தத்திமுதலியோர் சரிதக்குறிப்புக்களைச் சில குறள்களிற் கண்டு உரைக்கட்காட்டிய ஆசிரியர் பரிமேலமுகர் இதனையுமின்டுக் காட்டியிருப்பின் மிக நன்றாகும். இறைவனுக்கு எல்லாஞ்செய்யும் ஆற்றல் இப்பகையென்றெழுழிந்தார் போனும். சிவபிரான்றலைமையும், அவர்கருணைத்திறமும் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசவாயிகள், தாம் அநுபவித்துத் திருவாய் மலர்த்தருளிய திருவாக்குக்களிற் பரக்கக்காணலாம். “தன்மையிற்றாலறியாத தலைவா” என்பது தலைமை பற்றியதாகும். தலைவர்களை யுலகத்தலைவரெனவுங் கடவுட்டலைவ ரெனவும் இருவகையாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்விருவர்களுக்குமுள்ள பேதக்கை நம்சவாமிகள் யாவரும் விபச் தின்புறுமாறு மிக அழகுபெறக்கூறியிருக்கின்றார்கள். எங்கனமெனின்; உலகத் கலைவர்களாகிய அரசர் முதலியோரை யுலகத்துள்ள மற்றை யோரெல்லாம் நன்கு தெரிவர்; அக்கலைவர்களின் குணஞ்சீச யல்களையும் வரையறுத்துணர்வர். அக்கலைவர்கள், பிறரெல்லாரையும் அறிபர்; அன்னுர்குணஞ்சீசயல்களையும் நன்குதெரியார். கடவுட்டலைவராகிய சிவபிரானேறுவெனின்; பிறரெல்லாரையும் அன்னுர்குணஞ்சீசயல்களையும் “அவனன்றி யோரானுவமஶொ” தென்றபடியுடிரக்குபிராப் நின்று நன்குணர்வர். பிறர்க்கு ஆப்பெருமான் பெற்றி யுணரவரிதாரும். இப்பொருணலங்களையே நமது சவாமிகள், மேற்காட்டியபடியும், “பெற்றியிறக்கரிய பெம்மான்” எனவும் அருளிக் கெய்வாரானிர். “குறைவிலாங்கிறதேவே” யென்பது, அப்பெருமான் கருணையைப்பற்றியதாரும். சிவபிரான், தங்கருணையைப்பிற்கொட்டு தூணைபள்ளிக்கொண்டாலும் குறைவின்றி நிரம்பியிருப்பதென் பதாம். இவ்விருவிஷயத்தையும் “தெள்ளிப்பிற்றாற் தெரிவியான் நன்கருணை, யள்ளக் குறைபாவரன்” என்பதனாலும் நன்குணரலாம். இதனால், தங்கருணையைக் கொள்ளவிட்டாற்குறைவேயன்றிக் கொள்ளக்குறையாரென்பதும் வெளிபாதல் உப்த்துணர்க. எவ்வியிருக்கும் இரங்கி, அவற்றிற்குவரும் இடையுற்றையொழித்து இன்பளித்தல் சிவபிரான் ஒருவர்க்கே கூடுமென்பதும், மற்றையோர்க்கியன்றவரை கருணைசெய்தலே கூடுமென்பதும் ஆண்ணேர் துணி பாரும். இதுகருதியே அருணைப்பற்றித் திருமூல தேவர் கூறுமிடத்து

“ஆருயிர் யாதோன் றிடருது மாங்கதற்
கோருயிர் போல வுருகி யுயக்கொள்ள
கேரி னதுமுடி யாதெனி னெஞ்சகத்
தீர முடைமை யருளி னியல்பே”

என்று மற்றையோர்க்கியன்றவாறு “முடியாதெனி னீரமுடைமையருளினியல்பே” எனக்கட்டளையிட்டருளினுர்.

சிவபிரானுக்கு முடியாத தொன்றின்மையின், அவரே கருணையை முழுவிலக்கணத்துடன் ஆளுந்தகுதியினரென்பது வெள்ளி

டைமலீ யெனவுணரத் தக்கதொன்றும். இன்னும் இவ்வண்ணம் பை ஶரிவொடாதா என்னுமந்திரமும் வலியுறுத்தும். சகலதீவர் மக்கண் முதலிப் யாவர்க்கும் எவற்றுக்கும் ஈயுந்தாதா சிவபிரானே யாவரென்பது, எஜார் வேதத்துன்ன சமகமங்திரங்கள், திருமால் பிரமன் முதலிப் தேவர்களை அன்னத்தோடு சேர்த்து ஈயப்படும் பெருளாகக் கூறினவையானும், சிவபிரானை யக்ஞனாக் கூறுவையானு நன்குணாலாம். யாவருந் தமிழர் விரக்கத் தாம் வேண்டியார் வேண்டியாக்கீடும் பெருங் கொடையாவியாதவின், இப்பெருமானே, கருணையென்னும் உயர்குணத்தின் முழுப்பாகத்தையும் உடையாரென்பது தேற்றமாம்.

(ந) சிவபிரான் கருணையின் சிறப்பு.

இனி, நம் பெருமானுக்குரிய எண்வகைக் குணங்களுட் கருணையும் ஒன்றெனினும், இக்குணமே, நாமெல்லாம் வழிபட்டுப்பகுத் திருமேனிபை இறைவன் கோடற்குரியதாக விருத்தவின் மிகச்சிறந்ததாகும். சிவபிரான் உண்மைச் சொருப விலக்கணம் “செறிகிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்ததோடு சுத்தாய் நிற்கும்” என்றபதிசச் சிதாநந்தப் பிழும்பேயாகும். இங்கிலை மலபத்தர்களாகிய ஆன்மாக் கருணாவரியதாகவின், அவ்வான்மாக்கனின் பொருட்டு இறைவன் அருவம், உருவம், அருவருவம் என்னு மூவகைத் திருமேனியிழும் டையராய் வெளிப்பட்டருளுவர். இதுவே தடத்த கிளைபெனப்படும். இத்திருமேனிகள் கருணையாற் கொண்டனவேயாம். இவ்விருவகை கிளையும் இறைவனுக்குரிய வெண்பதையும், கருணையே வடிவ மென்பதையும், “கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே வடிவமாகி” யெனவும், “செப்பிய மூன்றாநந்தங், கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு தானே” எனவும் போந்த திருவாக்குக்காளான்றிக. ஈண்டு இக்கருணையே தமது வாமபாகம் பிரியானுடனுறைத்து விளக்கும் உமாதேவியாகிய சிவசக்தியாகும். இஃது “அருளது சக்தி யாருமரன்றனக்கு” என்பதனுள்ளாறிக. தமக்கமைந்த எண்வகைக் குணங்களுள், இவ்வருட் குணமே நம்பிரானுக்குரிய பராசக்தியாக வருமாயின், இதன் மாட்சியை எவ்வாறு பேசுவேன்! நம் பெருமானது இப்பேரருள்வெளிக்கண்ணே, எல்லா

அண்டங்களும், அவற்றினுட்பொருள்களுக்கோன்றி சிகிச்சைப்பெறுவன வாம். இவ்வார்த்தை வெளிக்கண் எல்லாவுமிரும் கிளை பெற்றிருக்கும் “வெள்ளக்கு ஞை வற்றி யாக்குன் னருள்பெற்றுத் துன்பத்தின்தும் : விள்ளாக்கில் ஜெனீ” என்ற திருவாக்கென்படி நாம் நம் வினைப்பது கியான் அக்கருணையினுப் பெறவேண்டிய பயணைப் பெறுது மாழ்கு கின்றோம். இக்குற்ற நம்மதேயன்றி யக்கருணை நிதியின் பாலத ந்து. தாழ்ந்ததிலீம் மேட்டுசிலமென்னும் வேறுபாடு கருதாது மேகம் சிரந்தரமாகப் பெய்தும், அந்தை மேட்டுசிலமேற்காது ஒது கூக்காழ்வுசிலம் ஏற்குமாபோல, சிவபிரான் பருத்தினிய பரங்குணைத் தடங்கடலாகவிருந்தும், நந்தையினையாகியவணை குறுக்கி ட்டுக் கிடத்தலான், அங்கருணைப் பிரவரகம் நம்பாற் செல்லாது உண்மை யன்பர் கூட்டமாகிய நற்றத்திற் சென்று விறைகின்றது. சிவபிரான் ஆன்மாக்களுப்பதற் பொருட்டுத் தக்கருணையமுத்தத்தை மிகவுமிக்க எத்துணையோடுபாயக்களாலும், ஊட்டுகின்றார். இவ்வுண்மையை சுவாது பூதியாலுணர்த் தேரன்பாளராகிய ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளிய பின்வரும் திருவாசகத்திருப்பாசகத்தாலும் முனராலாம்.

அதுவருமாறு:—

“வழங்குகின் ரூபக்குன் னருளா ரமுதக்கை வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின் றேஷ்னிக்கி னேண்வினை யேணென் விதியின்மையாற் றழக்குந் தேனன்ன தண்ணீர் பருதக்கந் துப்பக்கொள்ளா யமுங்குகின் றேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமீய”

என்பதே.

இதன் அருமைப் பொருளையுந்திறது கூறி தீமற் செல்லவேன். வழங்குகின்றாய்க்கு என்புழி, குவ்வுருபு பொருட்டுப் பொருளாதாம். “னன்னையாண்டாய்க்கு” என்று பிறுண்டின்சுவாமிகள் இதனைவெளிப்படக் கூறுவர். ஆகவே, வழங்குகின்ற நின்பொருட்டு நின் அருளாகியவாரமுத்தை வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின்றேன் என் பதையத்தொடரின் பொருளாம். ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தம்மைச் சிவபிரான் மிகவுமிக்கு அடிமை கொண்டாரென்பதை “கல்லைமென் கனிபாக்கும் விச்சை கொண்டென்னை நின்கழற் கண்ப

“ஞக்கினே” யெனவும், “சர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே” யெனவும், “கல்லீப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருளை, வெள்ளக் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனை” யெனவும், “இனையனுள்ளுவன்னை யறிவித்தென்னை யாட்கொண் டெட்டிரா னாப்கு” எனவும் போந்த திருவாக்குக்களானுணர்க. அவ்வாறு அடிமை கொண்டு தங்கருளை யமுதத்தை யெவ்வா நாட்டினாசனின்; ஒன்றுமறியாக குழிவிப் பருவத்து மகவைத் தாய் அச்சமுறுத்தியுண்டு ட்டுமா போலும், கல்லுரிக்கட்சென்று கல்வியின் மாட்சியுணராது கற்றங்கு மலைவுறும் சிறுரை யாசிரியன் அடித்துக் துண்புறுத்திக் கல்வியைப் புகட்டுமா போலும் ஊட்டினாரென்க.

இவ்வண்மையையே நம் சுவாமிகள் “அடித்தடித்து வக்கார மூன்றிற்றிய வற்புமறியேனே” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள். ஆதலின், “சர்க்கரை வழங்குதல்” என்பது போலச் சிறி தும் வருஞ்துவளின்றி மகிழ்ச்சியிக்கு இடையீட்டினிப் பெய்தல் கருதிக், கொடுத்தல் தருதல் முதலிய சொற்களை விடுத்து வழங்குதற் சொல்லாற்றிருக்கின்றது, அவ்வாறு கருளையமுதத்தைப் பெய்து உள்ளுக உண்ணுகவென்று அடித்தடித்து வற்புறுத்துகின்ற நின்பொருட்டு அஞ்சியென்பார் வழங்குகின்றாய்க்கு எனவும் தன்னையுண் டாரைச் சிற்றின்புறுத்துங் தேவரமுதம் போலாது சிவபிரானருள் முதம் பேரின்புறுத்த வல்லதாகவின் உன்னரு ஸாரமுதத்தையென வும், இயற்கையாக வண்டவின்றித் துண்புறுத்து நின்பொருட்டுமிக விரைந்துண்ணுகின்றேனென்பார் வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின்றே எனவும், அங்கும் விரைந்து விழுங்குதலான் “விக்கினேனென வும், வேண்டாத வணவையுண்டற்குத் தொடங்கு முன்னர்க் கண்டவளவிலேயே விக்கலுண்டாமாகவின், முறையே நிகழ்காலமுமிற ந்த காலமுங் தோன்ற விழுங்குகின்றேன்விக்கினேனெனவும் அவ்வாறு ஹிக்குதற்குக் காரண நீயல்லை; வினைவயப்பட்டுமூலும் எனது விதி யேயென்பார் வினையேனன் விதியின்மையால் எனவும், யான் வேண்டாதிருப்பவும், என்னைத் துண்புறுத்தி யூட்டினையாதவின், அதனுலுண்டான விக்கலை யொழித்தற்குத் தன்னீர் தந்து பிழை ப்பித்தல் வேண்டுமென்பார் “தண்ணீர் பருத்தந்துயயக் கொள் ஸாசெயெனவும், அவ்வமுதம் நின்னருளமுத மாதவின், அதனையுண்

ஆக்குரிய அகிகார சிவத்துவம் வேண்டுமென்பார் தன்மீயரீர்களை—சிவத்துவீம் என்னும் பொருள் பொதுளத் தன்றீரேனவும் அத்தன்றீரும் அவ்வழகம்போல் விக்கன் முதலிய சலனங்களைத் தருதலின்றி யெற்குக்கந்த இனிமைச் சுவையுடனிருத்தல் வேண்டுமென்பார். “தழக்கருங் தேனன்ன தன்கீரெனவும், அது பெறுமையின் மிக வருஷ்துகின்றே ஜென்பார் அழுங்குகின்றேனெனவும், சிவபிரான் சேதனப் பொருள்களைல்லாம் தமக்கு அடிமையாகத் தாம் ஆண்டான் எனவும், அசேதனப்பொருள்களைல்லாம் உடைமையாகத் தாம் உடையானெனவுக் கூறப்படுவாதவின், இந்நான்கு சொற்களைக் கொண்டு விளக்குத்தற்குரிய விஷயம் முன்னிலை தன்மையாகிப் பீருசாற்களினமைய உடையா யடியே ஜெனவும், யான் சேதனஞிருந்துஞ் சிறிதும் அன்பிலனுதலின், என்னையாருதல் பற்றிவரும் ஆண்டானென்பதினும், அசேதனப் பொருள்களைப்பற்றிய உடையானென்யது சினக்குப் பெருமையாதவின் அதனையே விளிப்பலென்பார் உடையாபெனவும், ஆண்டானென்ப துண்மையெனினும் என்னை நோக்கிபவ்வாறு கூறற்கு நான்முடையேனுதலின் அப்பொருள் பிறநியப் பவன்னையே கூறிக்கொள்வலென்பார் அடியேனெனவும் நின்றனக்குரிமையுடைய பொருளினும், அடைக்கலப்பொருளைக் காத்தல் நின்பெருந்தன்மைக்கு இயன்றதென்பார் உன்னடைக்கலமே யெனவந் திருவாய் மலர்ந்தருளினூர் சவரமிகள். நன்பர்களோ! இவ்வரிய நுண்பொருளை தினையுங் காற் றிருவாசகமாட்சி சிந்தித்தற்கெவ்வாறு ஒல்லும்? இவ்வருமை நாலுக்கு உரைவரைவேனன்று முற்பட்டார் சிலர் இதன் நுண்பொருள்ளலங்களைப் பிறநியக் கூடாவாறு செய்தமை பெரிதும் வருந்தத் தக்கதே. இன்னும் நம் இறைவன் அன்பர்களை யாட்கொள்ள மேற்கொண்ட செயல்களைண்ணாத் தொலைபா. அவர் தம் அன்பர்களுக்கு எவ்வளவு எளியதிலையிலுள்ளாரென்பது அச்செயல்களான்றியலாம். நம் மனிவாசகர் பொருட்டு மன் சுமந்தார். “மண்முதற் சிவமீருகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களீங்குங் கடந்தவன் என்று என்னை க்கூறுவார்; யானே என் உண்மையன்பார் பொருட்டுக்கீழ்க் கண்டபீந்திலி தத்துவத்தை அம்முப்பத்தாறினுமேல் நிற்கும் என்சிரமேலேற்றங்கடப்பாடேடயேன்” என்று அவர் தாம் அடியார்க் கெளியராம் தீவிட

ஈமையை நன்கு புலப்படுத்தினார் போலும். என்னை அவர் பெருங் கருணை மாட்டு! நினையுங்காலுள்ள முருகுகிண்றதே!

(ச) அக்கருணையின் வகை.

இனி, அப்பெருமான் கருணைத் திறம் இருவகைப்படும். அவை அறக்கருணை மறக்கருணை பென்பனவாம். ஒரு தந்தைக்குரிய இருவர் மக்களுள், ஒருவன், “தந்தை சொன்மிக்க மந்திரமில்லை” என்றபடி செவ்விய நன்னெறிக்கண் ஒழுகுகின்றன. அவற்குத் தந்தை வேவண்டுவன் தந்து இன்புறுத்துகின்றார். மற்றொருவன் தந்தையுரை கடந்து தீயகெறிக்கட் செல்லுங்கா வலவனைத் தந்தையடித் துத்துஞ்புறுத்தி நன்னெறிக்கட் செலுத்துகின்றார். இவ்விருவர் மக்களிடத்துச்செய்யுமில்லை செயலும் அன்புபற்றியனவேயாகும்; இங்கனமே நம்பரமாப்படுகின் செயலுமாம். தம்மிடத்து அன்புட ண்டு ஒழுகும் அடியார்களை யவருவப்பன செப்து இன்புறுத்துவர். அன்பின்றி யிருப்போரை யொறுத்து நன்னெறிக்கட் செல்லுமாறு அருள் பாலிப்பர்.

இவ்விரு செயற்கும் அவ்வாண்மாக்களிடத்துத் தாம் வைத்த கருணையே காரணமாகும். இவற்றுண் முன்னையது அறக்கருணை பெனவும், பின்னையது மறக்கருணை பெனவுக் கூறப்படும். நம்சம யநால்களையும் உலகியலையும் அறியார்களை “யாவர்க்கும் ஒப்பஷிருத்தலன்றே கடவுளியல், அவ்வாறின்றிச் சிலர்க்கு இதஞ்செப்தலும், சிலர்க்கு அதிதஞ்செப்தலும் என்னை?” யென்பர். இவ்வகை பரிமாலனஞ்சு செய்யும் அரசியலை கோக்கிலூம் இவ்வுண்மை மிக வெளி தில்லியத் தக்கதொன்றும். இது கருதியே கிருவள்ளுவதேவரும் “அறத்திற்கே யன்புசார்பென்பவறியார், மறத்திற்குமல்தேதுணை” என்று கூறினர். இத்திருக்குறளுக்கு மறத்தை நீக்குதற்கும் என்று ஆசிரியர் பரிமேழலகர் உரை கூறினர். இதனினுஞ் செவ்வை யாக அறத்தைச் செய்தற்கு அன்பு துணையாதல் போல ஏனை மறத்தைச் செய்தற்கும் அன்பு துணையாம் என்று கொண்டு இவ்விரண்டானுட் மின்னைதபன்பு பற்றியமற மெனக் கோடல் சிறப்புடைத்தென்பதுனர்க. இங்கனமே நாயன்மார்கள் செயலுமாம், நம் வைத்திக சைவசமய நெறியை யழிப்ப முற்பட்ட சமணர்கள் பாண்

டபவரசனுல் ஒறுக்கப்பட்டுக் கழுவேறுங்கால், அதனை விலக்காளம் யால் திருஞானீசம்பந்த சவாமிகள் கருணையில்ரென்பர் ஒருசிலர். அன்னர், ஒருதுடி நலம்பெற வொருவளையும், ஒருர் நலம்பெற ஒரு குடுபையும், ஒரு கேபகலம்பெற ஒருநாரயுங் கெடுத்துக் காத்தலற மரமென்று அறநால் கூறுகிலையு முனர்திலர்; “பொறையெனப் படுவ தாடவர் தமக்குப்பூனெனப் புகவினும் பொருந்தார், முறையறப் புரிந்தாலக்கணத் தவர்த முடிக்களை தூணிப்பதே முழுப்பூண்” என்னு தீசிபையு முனர்திலர். இன்னும் பல பிரபல நியாயக்களோ வெனினும், அவையின்டு வேண்டற் பாலனவல்லவா தவின், விரித்திலன். ஆகவே, சிவபிரான் செயல்கள் “ஏக்கிரமத்தினாலுமிறைசெயலருளே யென்றும்” என்றாக்குக் கருணை காரணமாகவுள்ளனவேயாம்.

(இ) அங்கருணையா லாந்மாவெய்தும் பயன்.

இனி, அப்பெருமான் கருணையாலுண்டாம் பயனீச் சிறிது கூறுவல். ஆன்மாக்களாகி கேவலத்தி லாணவமலத்தாற் பினிப் புண்டு இருட்டறையிற் கிடக்கின்ற கண்ணிலாக்குழவிபோல சினைவு செயலற்றுக் கிடக்குங்கால் விவிதசக்திகளையுடைய அவ்வாணவமலத் தைக் கழுவுதற்பொருட்டுக் கண்மமல மாயாமலக்களை யவ்வவற்றிற் கேற்பப் பயனுறச்செய்து, சிறிது அறிவெழுக்கண்டு, படைத்தன் முதலிய ஜிந்தொழில்களையும் புரிந்து, இறுதியிற் றங்கிருவடியின் பத்தை யீதற்குக்காரணம், தம் அளவிலாப் பெருங்கருணையேயாகும். இவ்வண்மையை,

“அருளிற் பிறக்கிட்ட டருளில் வளர்ந்திட்ட
டருளி லழிந்தினோப் பாறி மறைந்திட்ட
டருளான வானந்தத் தாரமு தூட்டி
யருளாலென் னந்தி யகம்புகுஞ் தானே”

என்னுங் திருமந்திரமும் வலியுறுத்துவதாம். இனி, அப்பெருமானைக் காண்டற்கும் அவர்கருணையே கண்ணுதல் வேண்டும். கேளோ பநிடத்தில் “இந்திரன் இயக்க வடிவத்துடன் வந்தபரம்பொருளாகிய சிவபிரானை ஆங்குத்தோன்றிய உமாதேவியாராகிய அருட்சக்தி

காட்டலாற் றெளிந்தான்” என்று கேட்கப்படுதலாலும், “மெய்யருளாங் தாயுடன்சென்று பின்றுதையைக் கூடி” பென்று பட்டினத்தடிகள் அருளினமையாலும், “அவன்ருளாலேயவன்றுள்வணக்கி” எனவும், அவன்ருளே கண்ணுக்காளினல்லான்” எனவும்போந்த திருவாக்குக்களாலும் இவ்வுண்மை நன்குபூலனும். “ஆங்கவனருளாற் பத்தி நன்குண்டாம்” என்றபடி இறைவனையடைதற்கு மிக முக்கியமான பத்தியும் அவன்ருள் வழியுண்டாமெனின்; வேற்றின் பயனை பெவ்வாறுரைப்பேன்! அப்பெருமான்பங்கருணையின் பயஞை முடிவில் நாம்பெறத்தக்கபொருள் அப்பெருமானேயாகும். இதனிலுஞ் சிறந்தபயன் யாதுளது? சிவநேசர்களே! இவ்வுலகத்தும் அவ்வுலகத்தும் விரைவிற் ரேண்றியழித்தம்மாலையவாகிய சிற்றின் பந்தரும் பொருள்களைப் போலாது நித்தியானந்தவருவமாகிய அவ்விறைவனையே தருமாட்சிமிக்க அக்கருணையைப் பெறுதற்குரியசெயலையன்றி வேறுயாம் செயக்கிடப்பதுயாதுளது? ஸ்ரீ மணிவாசகனுரும் “தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச் சங்கரா யார்கொலோ சதூரர், அந்தமொன் றில்லா வான்தம் பெற்றேன் யாதுநி பெற்றதொன் றென்பால்” என்றுஇப்பேரானந்தப் பெருஞ்செல்லப் பேறு அவர் கருணையினுற்பெற்றதம் அநுபவவுண்மையை நம்மனோரும் உய்யவெளிப்படுத்தி யருளினார்கள். இத்திருவாக்கில் ஒரு பண்டமாற்றுச்செப்தியை நாம்அறிகின்றோம். அஃதாவது, எல்லாவற்றி வும் எல்லாவாற்றாலும் நிறைந்த மலரகிதாராகிய சிவபிரிரான் தம்மைக்கொடுத்துச் சிற்றறிவான் சிறுதொழிலுமுடைய சீவினையதற்குமாற்றுக்கொள்கின்றுரென்பதே. அப்பெருமானைப்பெற்றமையாற் சீவன் எய்திய பயன் அளப்பிலாவானந்தம், இச்சீவனால் அவ்விறைவன் பெற்றது யாதுமின்று. என்னேயவர்கருணைத்திறம்! மனத்தானினைத்தற்கும் வாயாற்பேசற்கும் அளவுபடுவ தின்றுகளின், இம்மட்டி ற்சிவபிரிரான் கருணையென்னும் பகுதியை நிறுத்தி மேற்சீவர்களின்கடமையைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவேன்.

(கு) சீவர்களின்றன்மை.

ஆன்மா எப்பொருளைச்சார்ந்ததோ அப்பொருளின் வண்ணமாத்தன்மையுடையதென்பது வேதாகம சித்தாந்தம். வெளி, இரு

நோடு கூடுக்காலிருளாகவும், ஒளியொடு கூடுக்கால் ஒளியாகவும் ஆகல் போலவும், ஒருபளிங்கு, செந்திறத்தைச் சார்ந்துழிச் செம் மையாகவும், கருநிறத்தைச் சார்ந்துழிக்கருமையாகவந் தோன்றுதல் போலவும், ஆன்மா, மலவிருளிற்கலந்துழி அதன் மயமாகவும், சிவ விளக்கத்திற்பொருந்துழிச் சிவமயமாகவும் விளங்கும். அவ்வப் பொருளீச்சாருங்காற் பிரிப்பின்றியத்துவிதமாகவேசம்பந்தமுற்றுக் கலந்திருக்கும். மலத்தோடு சம்பந்தமுற்றுழியக்கிலையும் அத்துவி தனிலையாமோவேளின், அதுவும், ஒன்றென்றாவது வேறென்றாவது கூறப்படாமையின் அத்துவிதமேயாம். இதனை “ஆணவத்தோடத் துவிதமானபடிமெய்ஞானத், தானுவினேடத்துவிதஞ்சாருளாளை ந்காளோ” என்னுட்டாயுமானார் திருவாக்கும் வலியுறுத்தும், ஆக வேதனக்கெனவொரு சுதந்தரமுமின்றிச் சார்ச்சிப்பொருள்களின் றன்மையைதன்றன்மையாகக் கோடல் ஆன்மாவினிலக்கணக்கருண்மூ க்கியமானதொன்றும். இன்னும் இச்சீவன் சகசமலமாகிய ஆணவத்தாற் பிணிப்புண்டு அதனைக்கத்தின்பொருட்டு இறைவனுற்றாப்பட்ட மாயா மலகன்மலங்களின் காரியங்களாகியதநுகரண புவனபோக க்களைப்பெற்று மாறி மாறிப் பிறக்குமியல்புடையதாம். மனம் புத்தியகங்காரங்கு சித்தமென்னும் அந்தக் கரணங்களாகிய கருவிகளாற் பொறிகளின் வாயிலரகப்புலன்களை நகர்ந்து அதனுண் மீண்டு மீண்டும் வந்தீதுகின்ற கண்மங்களையுடைத்தாம். இன்பந்தருவன வற்றில் விருப்பும், துண்பந்தருவனவற்றில் வெறுப்புமுடையதாகும். இன்னும் இவ்வான்மாவினிலக்கணம், வகையிரிகளால் பல திறப்படும். அவை விரிந்த சௌவநூல்களிற் காண்க.

(எ) கடமையின் றன்மை.

இனி, கடமையாவது இன்னதெனச் சிறிது கூறுவேன். இவ்வுலகத்து அறிவுள்ள ஓவ்வொருவரும், நாம் செய்யவேண்டியவை யிலை யிலையென நூன்முகமாகவும், பெரியார் முகமாகவுமனார்ந்து பிரதிப் பிரயோசனத்தைப் பற்றிச் சிக்தியாமன் மேற் கொள்ளுங்காரியங்களுள் இன்றியமையாது செய்யத்தக்கவை யெலையோ அவை கடமை யெனப்படும். நண்மானுக்களென்றால் ஆசிரியனு ஹத்தல் கருதி வெறுப் புருது அவன்றை வழி நின்று கற்றுவருத்

ஒம் இக்கடமையேயாரும். போர்வீரனெருவன் போர் முனையிற் சென்றவுடன் தனக்கு வழும் வெர்ஸி கந்தி புற்படதும், தோல்வி கருதிப் பிற்படலுஞ் செய்யாது கிலை சின்று பொருதலும் அவன் கடமையாரும். அது நால்ளில் விக்டியகருமாதுட்டான்களைப் பற்றிக்கூறி, அவற்றைச் செய்தலால் வந்து பயணியும் விரித்துப்பின், இப்பயன்களையாராய்த்திட்டே செய்தல் வேண்டுமென்று எவரும் கருதல் கூடாதெனவும், பிரசிதின முன் செய்யவேண்டிய கண்மக்களைப் பயன் விசாரியாதே செய்து நீரவேண்டுமெனவும், அங்கு என்று செய்தல் ஒவ்வொருவனுக்குக் கடமையாமெனவுக்கு குறுதலும் மீண்டுக்கருதற்பால்து. அறிவுவலிபடைத்தார் பயனை விசாரித்தன் மிக நன்றே. அஃதியலாதாயின், விசாரித்தறியும்வரை கண்மக்களைச் செய்யாதோழிதல் தவறென்பதே யீண்டுத்துணியற் பாலது. பயன், விசாரித்தவின்றிச் செய்யிறும் செய்தாரைச் சார்தலைருதலை. வரையாது கொடுக்கும் வள்ளன்னமையுடையேர், இவற்கு இன்னது செய்தல் வேண்டும், இதற்கிண்ணது செய்தல் வேண்டும் என்னும் நியதியின்றி கேர்ந்த கேர்ந்தபடி. கொடுத்ததற்குக் காரணம் அவருள்ளத்திற் பதிக்கு கிடக்குங் கொடைக் கடமையேயாகும். இது நோக்கிபே, அவர் கொடைமடம் பட்டோரென்று கூறப்படுவார். மூல்லைக்குத்தேரு மாறிலுக்குப் போர்வையும் வேண்டாதனவாகவும், அப்பொருள்களினியற்கைத் தளர் நிலைபைக்கண்ட வுடன் மனமெங்கின்து இரக்கமுற்று அவற்றிற்குப் பேரிடைத்துவந்ததாகக் கருதிப் பாரி முகவிழை இபையில்லாத தேரும் போர்வையுமிக்கனரே. இவ்விகை பயன் குறித்தாமா? அவர் தமக்கு இயற்கையினமைந்து கிடக்குந்தண்ணளியோடு கூடிய கொடைக் கடமையேயன்றி வேறென் கொல்வது? மூல்லைக்கொடி, படர்கொம்பின்றித்தளருமீல், தன் ஏவலாளரைக் கொண்டு தக்கதொரு கொழு கொம்பை நிறுத்தல் கூடாதா? அக்கொழு கொம்பினும் இத்தேரினு லக்கொடிக்குக் கிடைத்த விசேட நலம் யானாது? அங்குமாகவும் தேரை யீந்ததற்குக் காரணம், பாரிவள்ளல் தேரேறி வருங்காற்கொடியின்றார்நிலைபைக்கண்டதும் தனதுஇபற்கைத்தண்ணளியால் இன்னது செயற்பாலதென்றுணரும் அத்துணையுங் தாழ்க்கமனமின்றி அக்கணமே தேரைநிறுவினார்ன்பதே, இதனுண்றே,

“கொடுக்கிலாதானைப் பாரிதேய யென்று கூறி அங் கொடுப்பாரிலோ” என்று நம் சுந்கரமூர்த்திசுவரமிகள் அவ்வளவின் கொடைத்திற த்தைப்பராட்டி யருளினார்கள். நம் மக்களைவுலை வரும் தங்கீத யம், மொழி, சமயமுத்துவம் வெற்று மிபங்ரவைர பேணமுற்படலும் நடந்தங்கடமையாகும். இக்கடமை யுள்கீப்பக்கடமை சமபக்கடமை பெண்டிருவகைப்படும். அவற்றுள்ளேஷுக்கொடுக்கூறப்பட்டன சில வல்கியற் கடமைகளாம். இன்னும் இதுசம்பந்தமாகச் கூறப்படுகின் மிகவிரிய மாதவின், எடுத்துக்கொண்ட விடயத்திற்கிபையுமாறு நம்சமயக் கடவுளாகிப் சிவபிரான்மாட்டு நாம் செப்புவெண்டியவைகளையீல் குக்கூறுவேன்.

(அ) சிவபிரானிடத்துக் கெய்யவேண்டிய கடமைகள்:

சௌவர்களாகிய நாமெல்லாம் நம்சமயக்கடவுளாகிய சிவபிரானியுண் ஸமைன் போடுவதற்குத்தல்கேவன்டும். அங்களும்வழிபடிக்காலிதர தெய்வங்களைப்பறித்தல் கூடாது. நக்தேய்வத்தைசீய போற்றுவேமாக. ஆயின், ஒருசாரார் எல்லாத்தெய்வங்களும் ஒன்றேயாதவின், அற்றெதியங்க வெள்ளாவற்றையும் சமமாகக்கருதியன்பு செப்தல்வேண் டுமென்பார். அன்னர்க்குற்று மரபு பிழைப்பட்ட தொன்றுதவின், பொருந்தாமைகாட்டுதும். ஒவ்வொரு சமயத்தாருந்தத்தகுஞ் சமயக்கட வுளைச்சிறப்பு வகையானும் பிறசமயக்கடவுளைப் பொதுவகையானும் அன்புசெப்பலாமன்றிச் சமநிலையாக்கோடல் பக்கியின். இலக்கண மன்றும். தெய்வங்களெல்லாம் உண்மைக்கூடில் மூடில்லூன்றே யெனினும் அவ்வண்மை தத்துவநானிகளுக்கன்றி மற்றையோர்க் குணர்விதாம். சாமாங்கர்கள் அந்நிலையைப்பற்றிப் பேசல் பேச்சன வேயன்றி யதுபவவளவிற் கோடலரிது. எவ்விஷபமும் அனுபவத் தினன்றிப் பேச்சனவினெழுதிதல் பயனின்றும். இன்னின்ன வே முக்கங்கள் உத்தமமென்று பேசிவிட்டு அவற்றைக்கடைப் பிடிக்கா விடின், அப்பேச்சாற் பபனென்னை? “சொல்லுதல்யார்க்கு மெளிய வரியவரம், சொல்லிய வண்ணைஞ்செயல்” என்பதும் ஈணுக்கருதற் பாலது. சிறப்பன்பென்பது ஓரிடத்தன்றிப் பல்விடத்துஞ் சேற லாகாது. பல்விடத்துஞ்சேறல் சாமாநியபக்கியோகும், ஒரு பெண் மகள் தன்னைக்கூறப்பிடிந்த காதலனிடத்துக் கெய்யும் அன்புக்கும்,

தன்சோதரர் சுற்றுத்தாரிடத்துச் செய்யும் அண்டுக்கும் பேதமுண்டன்றே முன்னைபதுவிசேட வண்பும் பின்னைபது சாமாநிய வண்பு மாம், விசேடவன்பை வேறொரிடத்துச் செய்யின், வியபிசரித்தற் குற்றம் வருதலோடு விசேடவிலக்கணமும் மிழைபடும். சாமாநியவன் பையுரியசோதரரிடத்துப்போன் மற்றையோரிடத்துஞ்செப்பலாம். அதனால் வருக்குற்றம் யாதுமின்றாம். அவ்வாறே நமதுசமயக்கடவளிடத்துச் செய்யும்பக்கி விசேஷமும், எனத்தேவர்களிடத்துச் செய்யும் பக்கி சாமாநியமுமாம். ஆனால் அப்பெண்மகள் தன்னுயிர்க்காதலைனப்பாராட்டி பேளிச்சோதரர் முதலியோரையு மிகழாது உபசரித்தல் போல நாமும் நம்சமயத் தெய்வத்தைப் பாராட்டுதலோடு மற்றைத் தேவர்களையு மிகழாது அவரவர்க் கேற்றவாறு உபசரித்துப் போற்றுதல் கடனும். இவ்வாறு தத்தஞ்சமயத் தெய்வங்களிடத்து வைக்கும் விசேட வண்பே நல்லின்பங்குதுயின் பித்தற்குரியதாகும். இங்கனமின்றி யெல்லாஞ் சமஞ்சமமென்று கூறுவார் ஒன்றினு நிலைபெறுது தமக்குரிய ஆண்மலாபத்தை முடிவிலிழுந்தவரேயாவர். சமயசாத்திர விசாரத்தால் தத்துவ நிலையத்திரானிலை முதலிய தாரதம்மியங்களைக் கண்டுகூறல் அவரவர் அண்டுகிலைப்படுத்தற்குப்போக மாதலானும், முன்னையசமயாசாரியர்களெல்லாரும் அங்கனங்கூறிப் போந்தமையானும், அதுநின்தையாகாது. நின்தையாவது துரமிமானத்தால் உள்ளதை யில்லதாகவும், இல்லதையுள்ளதாகவும் கூறிப்பழித்தலேயாம். “உள்ளேன்றிர தெய்வமுன்னையல்லாதெங்களுத்தமனே” “கற்றறியேன் கலைஞரங்களின்துருகேனுமிடினு, மற்றறியேன் பிறதெய்வம்,” என்னுந்திருவாக்குக்கள் நின்தையின்றி விசேடவன்னிலக்கணத்தைவெளிப்படுத்துதலுணர்க. ஆகவே, நாம் நம்பதியாகிய சிவபிரானிடத்து விசேடபக்கியாகிய உண்மையன்பு செய்தல்; கடமையாம். இதரதெய்வங்களையும் உரியவாறு போற்றுதலைப்பற்றி விலக்கின்மையு முனர்தல் வேண்டும். அஃதுஅவரவர் மனநிலைக்கேற்ப மேற்கொள்ளத் தக்கதொன்றும்.

இனி, சௌவர்களாகிய நாம் நம் இறைவனை முறைப்படி வழிபடுத்தற்கு இன்றியமையாது மேற்கொள்ளத் தக்கது தீக்கூபேயாகும். தீக்கூபில்வழிப் பஞ்சாக்கிரமகா மஞ்சிர முதலியவற்றைச்

செபித்தற்குச் சூடாமையானும், சரிபை முதலிய நால்வகை செறி யோழுக்கம் பேறப்படாமையானும் அஃது இன்றியமையாததொன்றேயாம். தீகூஷபாவது, ஆன்மாக்களிடத்துள்ள சிவசக்தியை வெளிப்பட வொட்டாது தடையாக மறைத்து நிற்கும் மலைக்கிணை க்கெடுத்துச் சிவந்துவத்தைக் கொடுப்பதாகிய சிவசக்திக்கிரியையாகும். இதனை,

“யாநாரு ஹரா-ஞீண்யாஸதெஹ-க்திதிராயிகா”

இலவூக்கீப்பெதஶதிஸாதிக்ஷாஸாஹவீக்ரியா

தீரெகூவலோகுபயதூஸாநுஸிவத்சுவாதாதாவெணா”

எனவரும் பெள்கராகமத்தானுமணர்க. இன்னும் இத்தீகூஷ யினுலீலையே மோக்கமுதலிய வெல்லா நலன்களுஞ் சித்திக்கு மென்னு முன்மையை வாயு சங்கிழத முதலிப் புராணங்களானும், விரித் துக்கரூஞ் சிவாகமங்களானும் முணர்க. இத்தீகூஷ பலதிறப்படும். அவற்றின் விளக்க விசேடங்களை யெல்லாம் ஆஸமங்களுட்டெனிலா கவனரலாம். சமய தீகூஷபெற்று இறைவன் உருவத் திருமேனியைப் புறத்தொழின் மாத்திரையான் வழிபடுதலாகிய சரியையும், விசேடதீகூஷபெற்று அருவருவத் திருமேனியை புறத்தொழிலை த்தொழிலிரண்டானும் வழிபடுதலாகிய கிரியையும், அருவத்திருமேனியைப் போக்கி யகத்தொழின் மாத்திரையான் வழிபடுதலாகிய போகமும், நிருவாண தீகூஷ பெற்று இம்முன்றனையுக்கடந்த சக்திதானந்தப் பிழும்பாகிய இறைவன் சொருபத்தை வழிபடுதலாகிய ஞான நிலையும் ஆகிப இங்கால்வகை மார்க்கங்களுள்; தந்தருகிக்கேற்பவியன்ற தொன்றை யநுட்டித்துவருதல் ஒவ்வொராண்மாக்களுக்கு முரியகடமையாகும். அறநூல்களிற் கூறப்பட்ட ஜிவதயை, கொல்லாமை, புலாலுண்ணுமை, கட்காம நீத்தன் முதலிய யுர்ந்த ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஈண்டுக்கூறிய சைவ செறிக்கணாடங்குமாதனின், வேறாக விரித்திலன். வைதிக குலத்திற் பிறந்தாருள்ளாஞ் சிலநவீன ஆறிவுடையோர், கீழியைகள் கேவல மூன்ட்டியர்களுக்கேயன்றி யறிவுடையார்க்கில்லை யெனவும், அறிவுடையார் உண்மையானார்த்து அந்தக்கரணங்களை மாத்திரர்த்திருத்திக் கோடல் போதிய தெனவுக் கூறி நித்திய கண்மங்களைப் பொருப்படுத்தாது காலத்தை வறிதேகழிக்கின்றனர், அவசெல்லாம், கன்மாதுட்டாணங்களா

வன்றீச் சித்த சுத்தியுண்டாகதென்று அதுபவ ஞானிகளாகியாக்கம் பண்டையோர்க்குறியவ்வாறே மொழுகிய வண்மையையொருசிறிது முணர்ந்திலர். கிடையிற் கண்ணபிரான், தத்துவ ஞானியுக்கன்ம த்தைவிடல் தவறைவும், மேற்கோடினிறியப்பையாத தொன்றை எவுங் தடை விண்டைகளால்நூச்சனற் குடுதீதித்தையு முணர்ந்தி வர். உண்மை ஞானி பொருவர் எல்லாப்புத்தங்களையும் ஒருவிச் சுத்த ஞானப்பிரகாசத்திலையும் கீழ்க்குங்காப் பக்கமங்களவரைத் தாக்காமற்றுமே மொழியிர். ஆகந்திலையைப் பற்றி யீண்டீச் சுக்கித்தலீ ஸை மீன்று. கன்மந்தானே யொழியப் பெற்றவொரு மகா ஞானியை நோக்கி யொருவன் அடிகாள், தேவரிர் சுந்தியோபாசனை செப்யாதி ருத்தலென்ஹீ ? என்று வினாவினாக, அவர்,

இருதாலோஹமிர்தாதாஜாதொவொயியஸ-ாதஃ
ஹ-அதகஷ-வஸ-ங்பூதேளகய-யங்யூ-ா-பா-ஸ-ஹ-॥

(இதன் மொழி பெயர்ப்பு)

அஞ்ஞானத் தாய்மரண மானு எஃதொன்றே
மெய்ஞானக் கான்முளையு மேவினேன்—இஞ்ஞாலக்
தன்னின் மரண சனனவிரு குதகத்தேன்
உன்னலெங்கன் சுந்திசெய வோர்.”

என்று விண்ட கூறினார். அஃதாவது : “அஞ்ஞான வருவமாகிய தாயிறந்தாள், அறிவுருவமாகிய குழந்தை பிறந்தது; இவ்விருவகை யாசெளசத்தையுமுடையன பிருக்குங்கால் எவ்வாறு யான் சுந்தி யோபாசனை செப்வல்” என்பதாம். ஆதலிற் கண்ணப்பர் முதலீ ய மூறுகிய அன்புண்டயார் செயலை விதிபாகக்கொண்டு அத்தகுதியில்லாத நாமும் மாம்ஸ கிழேவதனத்தை பிறைவனுக்குச் செய்தல் பொருந்துமா? அவர் இறைவன் கண்ணிற் புண்ணீர் வார்தல் கண்டு வருந்தி யதற்கு மாற்றுக்கத் தங்கண்ணைப் பறித்து வைத்து மகிழ்ந் தாரன்றே; அத்துணீவு நமக்கும் வரினன்றே அவர் செயலை நாமுங் கோடலமையும்?

அன்பர்க்கே !

இக்குதர்க்க நெறியை யொழித்து நமக்கு இறைவன் அருளிய வேதாகம ந்தளில் விதிக்கப் பட்ட செயல்களை யியன்ற வரை விடாது செய்யின்கள்

புலாலுண்ணன் முதலிய வற்றி த்ரு முதிர்ந்த அன்புடைச் சிவச் செயலாளர்கள் ய அடியார்களோ யுதாரணங்காட்டிப் புறைப்படாதிர்கள்; சமயாசாரமாகிய நித்திய கன்மக்களோவிடாது செய்ய முக்குமின்கள்; ஒவ்வொரோ மூக்கங்களோயுஞ் சொல்லாவிற் சுருக்கியுஞ் செயலளவிற் பெருக்கியுங் காட்டுமின்கள்; நம் சமயக்கடவுளோச் சிவலிங்காதி திருமேனிகளிடத்தும், சிவன்யீராடத்து மிருப்பதாகக் கண்டு விசேட அன்பைச் செய்மின்கள்; பிற சமயங்களும் இறைவனருளிருக்க வாறு ஆக்ம பக்குவ நோக்கி வெளிப்பட்டன வென்னு முன்னமையுணர்ந்து அவற்றை யிகழுன்மின்கள்; இளமைப் பருவம் காமாதிகளோ யது பவித்தற்கென்றே கருதிக் கழிக்காது நம் பெருமானை வழிப்பட்டும்தற்கு மிகவேற்ற தொரு பருவ மென்றெண்ணுமின்கள்; ஆலய வழிபாட்டை யும் விக்கிரகாரானத்தையும் இயன்றவரை யிடை விடாது செய்ய விரும்புமின்கள்; உரிய கருவிதூல்களோயும், அவற்றின் பயனுக்க் சமய நூல்களோயும் நகினிலையுடன் ஆராய்மின்கள்: தாக்கொண்டதே பொரு ளெனக் கடைப்பிடியாது தம்மிலுங் தாழ்ந்தார் வாயுண்மை வருமாயின் அதனை மகிழ்ச் சேற்றுக்கொண்மின்கள்; நூல்களிற் கண்டவற்றை மொழுக்கத்திற் காட்டற் கன்றிக் கலாம் வினாத்தற்குப்போகமென் ரெண்ணுதீர்கள்; நம் சமயத்தையும், பாவையையும் பிறசமயத்தார்க்கும் பிறபாவைத்தயார்க்கும் வருத்த முன்டாமாறின்றிப் பேணுறுப்படுமின்கள்; பிறர் கங்கமயம் பாவைகளோ யறியாமையான் இகழின் அவர்மனம் வருக்காது விவகங்களுக்கு மாத்திரங்க க்கவாறு மறுமொழித்து அவரைத் திருக்குமின்கள்; பின்னுங் திருக்காரா யின் அவரறியாமைக் கிரங்கியல்தொழிய கங்கவளை வேண்டுமின்கள்; சிவபிரான், விரும்பிக் கருணைபாலித்தற் குரியதாக ஜீவதயையென்னுங் திவ்யாமிருத்தை முதலில் நூம் நெஞ்சக்கலத்திற் கொண்மின்கள்; நண்பர்களே! இவை யெல்லாம் சீவர்களாகிய உங்கடமைகளோயாம். இத்துணைக்கடமைகளுண் மிக முக்கியமான கடமையொன்று சிவபிரானை நோக்கச்சீவர்களுக்குண்டு. அதனை யும் ஈண்டுக்கறுவேன்.

(க) ஓரின்றி யமையாக்கடமை.

அஃதாவது, இறைவனைநோக்க ஆன்மா ஒருவித சுதந்தரமுமின்றிப் பரதந்திரனுதலின், ஆணவமலத்தாற் பினிப்புண்டு கிடக்கும் பெத்தகாலத்தும், தறுகரணங்களைப் பெற்றுச் சிறிது அறிவு விளக்கமுற்று உபாசனைகளீச் செய்ய மத்தியக்கர்லத்தும், மலசக்தி யறவே யொழியப் பெற்றுச் சிவத்துவமெய்திப் பேரின்பநுகரும் முக்கிகாலத்தும் தன்பாவிடைவிடாதமைந்து கிடக்கும் அடிமைச் தன்மையோம். அடிமையாவது “கண்ட விவையல்லேனு ளென்

நகன்று காலைக் கழிபரமு ராணல்லேனனக் கருதிக்கிங்த, தொ
 ண்டு” என்றபடி காணப்படும்பாசகாரியப் பொருள்களும் மேலாகிய
 பதிப்பொருளும் யானல்லேனன்று கருதியவழி முன்போலமுனைத்
 தவின்றி யோங்குண்வி ஒன்ளடங்கின்றலாம். இவ்வடிமையின்
 முக்கிய விலக்கணமாகக் கருதவேண்டியது, ஆண்டானுகிய சிவ
 பிரான், ஒப்பாரு மிக்காருமின்றி யாவர்க்குமேலாந்தலைவரெனவும்
 அடிமையாகிய யான், என்னின் ஒப்பான துங் கீழானதுமாகிய
 பொருளென்றுமின்றி யானேமிக்க கீழானவெனவும் உள்ளவா
 ருணர்க் தொழுகலேயாம். இதுகருதியே, “யாவர்க்கு மேலாமா
 விலாச் சிருடையான், யாவர்க்குங் கீழாமடியேனை”என்றார் ஸ்ரீமணி
 வாசகப் பெருமானும். நம் சமயக்கொள்கை பலவற்றுண் மிக முக்
 கியமானது மிதுவீயராம். அதனால்லறே, “தாழ்வெலுங் தன்மை
 யோடு சைவமான் சமயஞ்சாரு, முழ்பிபறல்லி து” என்றுகூறும் சிவ
 ஞானசித்தியும்! இத்தொண்டு, தாதமார்க்கம், சகமார்க்கம், சற்புக்
 திரமார்க்கம், சன்மார்க்கமாகிய நால்வகை யொழுக்கத்திலும் ஆன்
 மாவைவிட்டு நீங்காததொன்றாம். “எவ்விடத்து மிறையடியை”
 யெனவும், “தொழும் பாருமங்கு” எனவுங் கூறியபடி முக்கியினும்
 இவ்வான்மா அடிமையே யாமெனின், வேறிதன் மாட்சியை யெங்
 கனங்கூறுவேன்! உள்ளவாறு ஒரான்மா இறைவனுக்கு யான் என்
 றும் அடிமையே யென்றுணர்து முனைப்பின்றி யொழுகுமாயின்
 முக்கியின்பாமாகிய பயனைச் சிவபிரான் தாமேதருவர். முக்கியை
 விரும்புதலும் அடிமை விலக்கணத்துக்குக் குற்றமா மென்றால்,
 வேறு பிரதிப்பிரயோசனங் கருதல் கூடாதென்பதைப் பற்றிக்
 கூறுதன் மிகையே. முக்கியென்பது எல்லாவற்றையும் விடுத
 வண்டறே? அவ்வேண்டாமையை வேண்ட வகுப்பைமென்று நூல்கள்
 கூறும், அதனை விரும்புதலுங் குற்றமென்பதென்கணம் பொருந்து
 மெனின்; ஆன்மா, தன்கடமை யின்னதென் றறிந்து மேற்கொள்
 னின், இறைவனுங் தன்கடமைபச்செய்வன்னப்பது தேற்றமன்றே?
 அஃதுணர்ந்தும், சிறிதுஞ் சுதந்தரமீல்லாத இவன் ஏற்கு இன்னது
 வேண்டுமென்று விரும்புதலுர் தவ்வேறாம். இவ்வுண்மையை,
 “மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழுஞ்சே புகுமாறும், ஆன்
 னுவேண்ணைக் கடவேனே வடிமைசால வழகுடைத்தே” என்றுங்

திருவாக்கானு முனைக். அல்தாவது, யான் அடிமையென் இனர் ந்தயின் வின்ஜை வழிபடுதலேயன்றி யிவ்வட்டல் கழியுமாற்றையு நின் றிருவடிப் பேறுபெறும் வழிபையும், யான் எண்ணுதற் குரியெனு; அங்கும் எண்ணு வெளுாரின் என் அடிமையிருந்தவாறு மிக வழு கிது என்பதாம். “சார்புணர்ந்து சார்புகெட வொழுகின்” என்ற படி தாதமார்க்க முதன்மூன்று மார்க்கத்தினுமொழுதுவோர் முக்கிய யின்பத்தில் விருப்புற மேன்மேற் செல்லுவர். நான்காவதாகிய சன்மார்க்கத் தொழுகுவோர் அவ்விருப்பமு மின்றித் தங்கடனிது வென வணர்ந்து சிறிது முளைத்தவின்றி யடங்கினிற்யின் சிவபிரான், தங்கடனுகிய பேரின்பளித்தலை விரைந்து செய்வர்.

ஆசிரியர் சேக்கிழார் சுவாமிகளும் இவ்வண்ணம் யடிமையா சொக்க கூறுவங்கால்,

“கேடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினர்
ஓடிஞ்செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்
கூடு மன்பினிற் கும்பிட லேயன்றி
வீடும் வேண்டா விறவின் விளக்கினர்”

என்று பாராட்டி பிருக்கின்றனர். இவ்வருட்பாசரத்தின் அருமையை பென்னென்பேன்! இத்திருத் தொண்டின் மாட்சியைப் பற்றித்த ஸியே பொரு விபாசமெழுதி வெளிப்படுத்தக் கருதியுள்ளாதவி னீண்டு விரித்திலன். முடிவாகக்கூறுமிடத்து இவ்வடிமையே ஆன் மா பயன் குறியாது மேற்கொள்ள வேண்டுவதொன்றென்பது இவ்வாராய்ச்சியால் விளக்கமாம்.

(க0) இதன் பயன்.

இனி, இவ்வின்றியமையாக் கடமையாகிய அடிமையின் பயனைப் பற்றிச் சிறிது கூறுவேன். இதன் பயன் வீட்டின்பமேயென்பது முன்னர்ப் பெறப்பட்டதாயிலும், இடைக்கலூண்டாம்பயன்களும். ஆன்மா, எல்லாம் அவன் செயலேயன்றித் தன் செயலன்றென்றுணர்ந்து அருள்வழிகிற்யின், அதினாற் செய்யப்படுக் கண்மங்கள் அத்தொக்காரா. கண்மங்கள் பெத்தகாலத்து நான் செய்கின்றேனன்று கருதுவதால் ஆன்மாவைத்தாக்கும். முக்கியாஸத்து யான் என்கென்னுமிருவகைப்பற்றுயின்றி யெல்லாமிலன். செயலேயென்றுணர்.

ஈது அருள்வழி கிற்றலால் அக்காலத்துச் செய்யப்படுக்கன்மங்கள் அவ்வாண்மானவத்தாக்கா. பிசாரத்தவினைப்படித்தே தீரவேண்டுமெனிலும், அஃதுடைநூழாய்க்கழியுமன்றியுயிர்க்குஇன்பதுன்பங்கனைச் செப்பாதென்பதாம். இவ்வண்மைபை, “நாமல்ல விக்திரிய நம் வழி சின்லவுழி, நாமல்ல நாழு மர ஜுடைமையாமென்னின், எத்த ஜூனினீன்று மிரைபணியார்க் கீல்லைவினை, முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்” என்று பெய்க்கண்டார் சிருவாக்கானுணர்க. இதனால் எல்லாம் அவன் செப்பிலென்றி நுக்கன்மிக நலமென்று போதரலான், தாம் செப்புந்திவினை கஞ்சும் இதனைபே பிரமாணமாகக் காட்டமுற்படலாமாலெனின்; என்று நன்று! எப்பிராருணையுஞ் சிவமயமாகக் கண்டு தானாரு முதலென்பதின்றி யவனேதானேயாகிய வந்திலையினிற்கும் முக்தனுக்கும், கண்டபொருளெல்லாமின்பஞ்செய்வனவென்றும், அவை யெனக்கெனக்கென்றும், யானே நுகருமுதலென்றும் கருதிமலவாய்ப்பட்டுழலும் பெத்தனுக்கும் எத்துணை வேறுபாடுளதென்பதையுற்று நோக்குவார்க்கு உண்மைபுலனும். இதனால் முடிவுவரை பெரும்பயனைச் செய்வது, இத்திருத்தெராண்டேயென்று அதன் மாட்சியுணர்ந்து அவ்வாழுக்கத்தை மேற்கொள்ளுத்தேநங்கடமையாமென்பதும், விதி விலக்கைக் கடந்து நிற்றல் நம்மேனுர்க்குப் பொருந்தாதென்பதும் விளக்கமாம்.

என் அன்புள்ள சகோதரர்களே!

இத்திருத்தொண்ணயியன்ற வரை செய்தலே சீவர்களின் முக்கிய கடமையென்றனர்த்து நம்பெருமானிடத்து எஞ்ஞான்றும் அன்புப்பணிபுணர்ச்சுமுகு மின்கள்; பயன் செய்வது அவர் கடமை யென்பதை நிச்சயமாக நம்புமின்கள்; திருத்தொண்டு புரிவார் யாவரும் நம் உரிமைத்தமரென்பதையுள்ளாறுனர்மின்கள்; சிவபிரானுகிய பரமபிதாவினது போனங்கப் பெருஞ்செல்வத்தைப் பெறுதற்குரிய மக்கள் நாமேயென்றுனர்த்து பெற்று இன்புற மின்கள்; என் புன்சொற்களிற் போதுளிய பிழைகளை யென்னறிவின் சிறமை கருதிப்பொறுத்துக் கொண்மின்கள்; இவ்வளவேயான் இப்பேரவைக்கண் இன்று செய்யவேண்டிய கடமையென்பதையுள்ளது இவ்வியாசத்திற் பரந்துகிடத்துக்கூடும் பொருள்களைப்பற்றிய தொகையுரைக்குப் பொறுமையுடன் சிறிது செவி காய் மின்கள்.

தொகையுரை.

இத்துணையுங்கறிய வாற்றுத் போந்தபொருள்கள்:—

பரமகருணைதியாகிய சிவபிரானே வேதாகமங்களால், சிச்சமிக்கப்படும் பாம்பொருளென்பதாகும், கருணையினிலக்கணமின்னதென்பதாகும், அதனை

முழுவிலக்கணத்தோடி ஆருந்தலைமை, பிறர்களின்மூலக் சிவபிரான் ஒருவர்க்கீதே யுரித்தென்பதூஉம், அவர் இக்கருணையைபேசக்கியாகவும் திருமேமனிகளாகவுங் கொண்டு வேளிப்பட்ட... குறைவான்பதூஉம்: தங்கருணையமுதை யடியார்க்கு வலிக்கு ஆச்சமுறைத்திடியுட்டவெரான்பதூஉம், அடியார் பொருட்டு மிக வெளியாகவிடுவதை. ராண்பதூஉம், அவர் கருணை, யறக்கருணை மறக்கருணையென விருவணகப் படுமென்பதூஉம், அக்கருணையின் பயனுக்கே ஆணவமலத்தாற் பிணிப்பு: ஸ்கிடக்கும் ஆண்மாமாயாகன்மங்களாற்சிருட்டியாகிகீள்யுற்றுஅறிவு விளக்கப்பெறு வென்பதூஉம், அதுவே, இறைவனைக்காண்டற்கும், ஆனங்கவடி வளுகியவப்பெருமானைப்பெறுதற்கும் கருவியாகவுள்ளதென்பதூஉம், சீவர்களின் நெற்றமையின்னவென்பதூஉம், கடமையாவுக்கிடவென்பதூஉம், உலகியற்கடமைகளினவு யென்பதூஉம், சமயசம்பந்தமாகச் சிவபிரானிடத்துச் செய்யுங்கடமைகளிலைவுயென்பதூஉம், சமயங்களின் சமரசவுண்மைபை யில்வாது கோடல் வேண்டுமென்பதூஉம். திலைகூபெறல், சரியானிமார்க்கங்களினின் று கனமங்களை விடாமற் சிவபிரானை வழிபடன் முதலியவைபியல்லாஞ் சமயக்கடமைகளாமென்பதூஉம், அங்குற்றுண், முக்கியகடன், ஆண்மா, தான்பெத்தகாவத்தும் (முங்கி காலத்தும் மேற்கொள்ளத்தக்க அடிமைத்திடுமோயா மென்பதூஉம், அதன்ற ன்மை மாட்சிகளின்ன வென்பதூஉம், அதனுலான்மா வெய்தும் பயனின்ன யென்பதூஉம் இத்திருத் தொண்டலை ஆண்மா தன் கடமையென மேற்கொள்ளவேண்பதூஉம் பிறவுமாம்.

அறிலுர்களே!

யான் இவ்வுபந்பாலோபக் கிரமத்திற் கூறிய தேவாப் பாக்கத்தில்,

“தன்கடன் னாடி சீயனையுக் காங்குகல்
வன்கடன் பணிசெப்பு கிடப்பட்டேது”

என்னும் பிறபதுகியாகிய இவ்விரண்டாடி. கரு மூறையே சிவபிரான் கருணையையும், சீவர்கள் கடமையையும் புலப்படுத்தி, இவ்வுபந்தியாலத்தை வினிது சிறைவெற்றின வென்பதையுமின்றி ஞாபகமுறுத்துகின்றேன். சைவசமபழுஞ் சிவதருமழுஞ் தாமிழ்மொழியும் நீவொழுக.

ஓம்.

இக்கணம்,
அண்பன்,
மு. கதிரேசன்,
மகிழாலன்பட்டி.

{
ஆண்த வந்த
மாசிமீ உதா